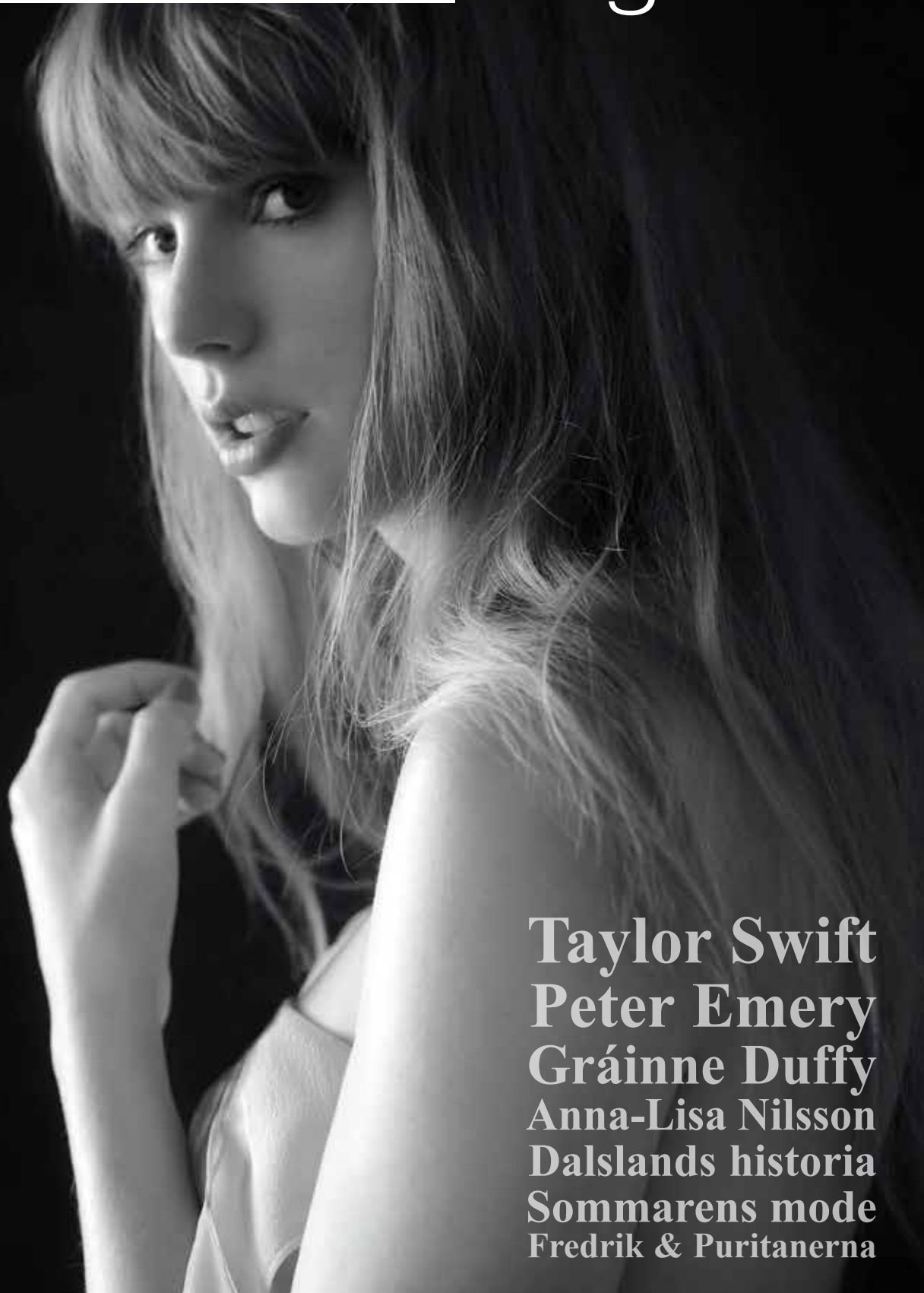

baretta

magazine

NUMMER 24 • MAJ 2024

Taylor Swift
Peter Emery
Gráinne Duffy
Anna-Lisa Nilsson
Dalslands historia
Sommarens mode
Fredrik & Puritanerna

Nu närmar den sig – sommaren alltså

Vi har precis varit med om en värmebölja med blå himmel och fint väder. Det är vi värda många gånger om efter den snörika och kalla vintern. Just vintern råkar vara min favoritårstid, men det innebär inte att jag är glad när sommaren äntligen kommer.

Svenskarna lever upp lite under sommaren, visst är det så? Åmål som sommarstad lever upp under denna årstid. Hur kan man göra annat med alla aktiviteter? Åmåls Bluesfest, Bokdagar i Dalsland och Åmålskalaset, som i år kan stoltsera med att ha fått Hanna Ferm som artist. Hon är riktigt bra. Lyssna. Och bra jobbat där Åmåls kommun!

Två personer ur Baretta Magazines tre man starka redaktion var nyligen med om något oerhört häftigt och omtalat. Vi såg till att Sveriges och Taylor Swifts ekonomi klarade sig några dagar till. Alltså, jag önskar att ni alla hade varit med om vad vi fick uppleva. Innan konserten, under och efter konserten. Jag tror aldrig någonsin att jag kommer att få se så många armband igen någonsin. För er som inte vet, så byter Swifts fans armband med varandra på konserterna. Helt seriöst. Jag kommer heller aldrig någonsin att få se så mycket paljetter samlade på ett och samma ställe. Och... jag kommer nog aldrig att få vara med om trevligare konsertpublik. Inte en sur min någonstans. Vi var ändå fler än 60 000 personer varje kväll. Konserten var superproffsig utförd av Taylor Swift, hennes band och dansare. Glimten i ögat hade de, och en stor portion självdistans. Jag är så glad att jag krigade för dessa biljetter. Recension får ni i tidningen. Och som ni förstår på denna text så var vi riktigt nöjda. Det gick inte att vara annat.

Vad får ni er till livs i detta sprängfyllda nummer förutom Taylor Swift? Ni får läsa om Peter Emery och Dead Frog Records, Åmåls Bluesfest, Fredrik & Puritanerna, John Mayer och lite skivrecensioner. Ni får också läsa om School of Blues som går från klarhet till klarhet och blir alltmer populär bland ungdomarna. Det finns nya unga arvtagare som tar vid när det äldre gardet inte orkar längre.

Ha en skön läsning och en trevlig sommar!

Maria, Terje och Tony

REDAKTION

MARIA OLSEN

Ansvarig utgivare & webbansvarig
maria.olsen4@gmail.com
Instagram: mariasklick

TERJE OLSEN

Redaktör
grappa59@gmail.com
Instagram: grappa59

TONY BERG

Formgivare, skribent & fotograf
tony@tonyberg.com
Instagram: tonyberg64

ANDERS NILSSON

Fotograf & skribent
anders@tekniska.nu
Instagram: tallstubben

LENNART "KRAL" ANDERSSON

Fotbollsskribent
kral@kralskorner.com

HEMSIDA

barettamagazine.com

INSTAGRAM

barettamagazine

FACEBOOK

Baretta Magazine

PÅ OMSLAGET

Taylor Swift
Foto: Universal Msuci

Åmål 31 maj 2024

MEDARBETARE

MARIA OLSEN

Medlem i Tilt Photogroup.
Arbetar med webb och sociala medier i den kommunala sektorn och gillar det. På fritiden används kameran flitigt. Delaktig i fyra böcker och jobbar nu på ett eget bokprojekt.

TERJE OLSEN

Medlem i Tilt Photogroup.
Första systemkameran köptes på Cypern där han gjorde FN-tjänst 1979. Största projektet så här långt var utställningen om nedläggningen av Volvo Bussar i Säffle. Delaktig i fem böcker.

TONY BERG

Medlem i Tilt Photogroup.
Skribent, fotograf och formgivare. Har genom åren hunnit med att ge ut tio böcker och medverka i ytterligare ett tiotal. Senast utgivna bok är fotoboken "Musiker 1990-2023".

ANDERS NILSSON

Medlem i Tilt Photogroup.
Motorentusiast baserad i Arvika. Hängiven natur- och motorsportsfotograf som vunnit många priser och utmärkelser för sin fantastiska bilder.

LENNART ANDERSSON

Före detta fotbollstränare med förlutet som assisterande förbundskapten i Sierra Leone, tränare i IK Brage, IK Oddevold, Ljungskile SK, Motala AIF FK och en rad andra klubbar klubbar genom åren.

CAZANDRA HAGSTRÖM

Kläddesigner, inredare och butiksägare med butiker i Åmål och på Smögen. Cazandra kommer att hålla oss uppdaterade inom både mode, inredning och design. Mycket smått och gott att ta till sig här framöver.

GÖRAN KARLSSON

Många känner Göran som en mångårig medarbetare på Konsum i Åmål, men han är också en inbiten fotograf och har dessutom hand om flera fotoarkiv från tidigare Åmålsfotografer i detta nummer Bruno Jönsson

STEN LINDSTRÖM

Journalist och författare som har stora kunskaper om vår lokala historia inom sport och företagsamhet kända profiler. I detta nummer har han lånat ut lite gamla kort från sin fantastiska samling.

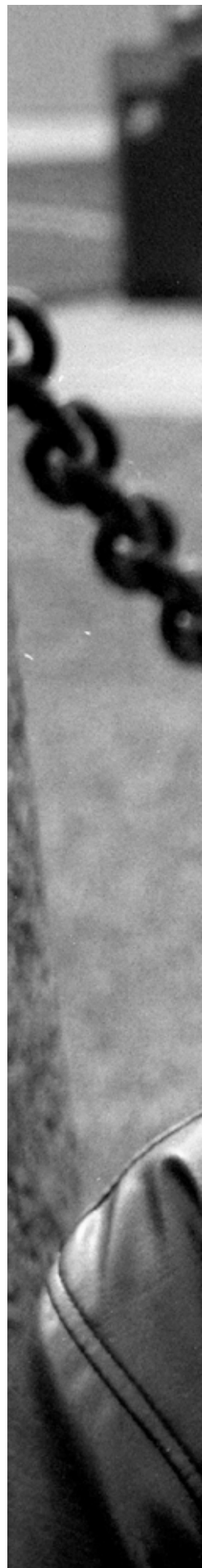

*Peter Emery 2001, ett
par år in i Dead Frog
Records-tiden.
Foto: Tony Berg*

PETER EMERY

Dead Frog Records

Allting började en bit in på 1990-talet när Peter Emery var med och skrev några låttexter till bandet Crossing Keys. Kort därefter blev han manager åt engelsmannen John Woodall, mer känd som Johnny Reptile. Han hade börjat som soloartist men blev 1985 medlem i bandet The Gutter Brothers innan han i mitten av 1990-talet åter blev soloartist. Jag kommer ihåg att Peter kom in på redaktionen på Provinstidningen Dalsland och berättade entusiastiskt om Johnny som skulle göra en spelning i Åmål, jag tror det var på Edsleskogs värds-
hus där Hans Löwenmark arrangerade musikkvällar på den tiden.

Peter Emery hjälpte Crossing Keys att sätta text till några låtar i mitten av 1990-talet, därefter kom det att bli mycket musik för Peter Emery.

Foto: Tony Berg

Några månader senare var han tillbaka med en cd, "The fab ep". Det rullade på ett tag och nästan gång jag träffade Peter Emery berättade han hade gått in i ett skivbolag, Dead Frog Records. Han drev bolaget tillsammans med sin kompis Peter Åstedt som startat det redan i slutet av 1980-talet i Örebro. När Peter Emery kom in i bilden 1999 bodde Peter Åstedt i Stockholm så bolaget hade officiellt säte i huvudstaden och Åmål.

De träffades på en konsert i Göteborg. Då var Peter Emery redan manager åt flera svenska band och hade ett företag, Emery Music, som han drev vid sidan av sitt vardagliga arbete. När Peter Emery berättade nyheten om Dead Frog var det egentligen lätt att förstå poängen med det hela.

Nu fick han ytterligare en kanal att arbeta med sina och skivbolagets artister, och dessutom en kollega som hade samma syn på det hela.

Det finns många managers och bolagsmänniskor inom musikbranschen, de flesta tröttnar man på ganska fort, men Peter var annorlunda. Genomtrevlig och lugn samtidigt som han verkligen brann för sitt bolag och musiken. Han var heller aldrig påhängsen eller tjatig utan förmedlade sitt ärende, lämnade ofta en skiva och lite info om artisten i fråga och tackade för sig. För att inte missa något blev det så att man kollade upp artisten och lyssnade ordentligt på musiken. Peter hade också förmågan att ta till sig bra artister och band som var på väg uppåt.

Redan tidigt under Dead Frog Records tid bestämde sig Emery

och Åstedt för att inte nischa sig och bli ett smalt bolag utan ägna sig åt band de gillade och som hade förutsättningar att bli något, det var också något Peter Emery poängterade när han berättade om satsningen.

– Vi var tidigt bredare än de flesta små bolag. Pop, rock, hårdrock eller vad det kan handla om spelade mindre roll. Det viktiga var att bandet var bra, hade utvecklingspotential och var vettigt folk att ha att göra med.

En av de sakerna Peter Emery hade med sig till Dead Frog var alla sina kontakter inom skivbranschen, radiostationer, tv och filmindustri. Peter Åstedt som då jobbade som filmare och manusförfattare hade hand om artisterna i bolaget och Peter Emery var den som skulle få artisterna omskrivna, spelade och

upptäckta. Åstedt låg också bakom det faktum att deras lilla skivbolag kunde konkurrera med bra musikvideos.

Johnny Reptile skrev aldrig något kontrakt med Dead Frog men bolaget marknadsförde ändå hans band och hans musik. Bland bolagets egna band under tiden då Åstedt och Emery var In Deed och Spiral Motion.

Som litet bolag hade Dead Frog det tuffare än många av sina stora kollegor att nå ut med sin musik och sina band, men det innebar bara att de fick vara kreativa och gå lite andra vägar.

– Vi var tidigt ute med att marknadsföra oss på internet och de band vi hade i bolaget hade alla bra hemsidor som var fyllda med information om bandet, musik, foton och annat som kunde vara intressant för de som surfade in där.

För de av artisterna på bolaget som hade lite mer dansvänlig musik släpptes det också vinylskivor med dansmixar av låtarna. Dessa distribuerades till discjockeys och klubbar. De två första singlarna som släpptes när de båda drev bolaget ihop var In Deeds "Apologize" och Spiral Motions "The chaos parade".

Spiral Motion blev strax efter millennieskiftet framröstade till ett av de tio mest intressanta bandet i landet av den svenska musikindustrin. Sommarens 2001 spelade bandet på Husets sommarparty i Åmål. Samma år släppte bandet sitt debutalbum "At 4000 meters". Under samma år signades också bolagets tredje akt, Subspeed.

In Deeds album fick riktigt bra recensioner, men det blev ingen riktig fart på försäljningen. Även Spiral Motion släppte sitt debutalbum, "Escapism" strax efter nyåret 2002. Bandets musik beskrivs av Peter som en svävande och skör psykedelisk pop. Bandets sångerska jämfördes ofta med sångerskor som The Cardigans Nina Persson och Dolores O'Riordan i The Cranberries.

Musikvideon till låten "Chaos parade" fick mycket tv-tid i Asien, mycket tack vare att tv-kanalen Now TV i England fattade tycke för låten och videon. Kanalen hade på

Johnny Reptile var första musikern Peter Emery blev manager för.

Foto: Tony Berg

den tiden ungefär 250 miljoner tittare, så det var bra reklam för bandet och i förlängningen Dead Frog Records.

Framgångarna gjorde också att Spiral Motion fick åka till London och spela på den anrika rockklubben Borderline där band som R.E.M., Oasis och Travis spelat tidigare. I samband med spelningen fick Peter Emery jobba hårt men det resulterade i flera intervjuer, några spelningar på skivaffärer och stor

uppmärksamhet i allmänhet.

Trots all uppmärksamhet så var Peter hela tiden medveten om att det skulle mycket till ordet skulle bli det stora genombrottet för bandet.

– Det finns alltid många bra band och artister som pockar på uppmärksamheten från skivbolag, management, media och publik. Det räcker inte bara att vara bra och ha bra låtar. Det gäller att vara på rätt plats vid rätt tillfälle, säger Peter.

In Deed var ett av de första banden Peter Emery och Peter Åstedt signade till Dead Frog Records i början av 2000-talet. För några år sedan återförenades bandet och åkte på turné till England.

Foto: In Deed

I början av 2002 släppte Dead Frog Records ett samlingsalbum, "Played out 2" tillsammans med Diesel Wing Records där åtta band fick två låtar var på sig för att fånga publikens uppmärksamhet. Den stora behållningen på det albumet var Karlstadsbandet The Reefers som hade med låtarna "Right here, right now" och "Sunday morning".

The Reefers hade haft löften om skivkontakt och ett fullängdsalbum av ett skivbolag, men av det blev intet. Till slut fick de chansen på samlingsalbumet tack vare Diesel King Records. Det gav också ett samarbete med Dead Frog om promotion.

Personligen tycker jag att The Reefers var ett av de allra bästa

banden Dead Frog jobbade med under perioden när Emery och Åstedt ledde bolaget. Det var ett band som förtjänade ett klart bättre öde, nu stannade det vid en egenutgiven ep med fem låtar, men en väldigt bra sådan. De gjorde också en spelning i Åmål i samband med Åmålshälja 2002, men sedan blev det tyvärr tyst om bandet.

I mars 2002 var ett av bolagets band, Subspeed, och Säftele och spelade på den andra upplagan av Grande Rock som arrangerades av Christian Thunarf och Mattias Sillén. Göteborgsbandet Subspeed var ett av kvällens två huvudband, det andra var Sparzanza.

Dessutom var det några lokala band som Soul Squad från Säftele

och Endor från Åmål. Subspeed hade med sig sin färskaste singel "Dark city star", men det var bandets första singel, "Sin" som fick lite mer uppmärksamhet, och på kuppen blev historisk. Det var en av de allra första, om inte den första, singeln som bara släpptes på internet. Bandet och Dead Frog var tidiga med att lägga ut låtar i mp3-format för fri nedladdning vilket gjorde att intresset för bandet var ganska stort i början av 2002.

I slutet av 2002 var Peter Emery på nytt på besök på redaktionen, denna gång med nyheten att hans bolag skrivit kontrakt med ett band som hette Holden. Sångerska i bandet var Jenny Öhlund, som tidigare sjungit i dansbandet

Spiral Motion var det andra tidiga bandet hos Peter Emery och hans skivbolag..

Foto: In Deed

Candela. Men Holden var långt ifrån ett dansband. Jenny hade lämnat Candela 1997 och sedan hunnit med ett par soloalbum innan hon blev sångerska i Holden som var ett riktigt bra rockband. Bland annat blev det spelningar på klassisk rockmark som The CGGB's i New York och The Troubadour i Los Angeles. Bandet hade några framgångsrika år innan det splittrades och medlemmarna drog vidare på andra uppdrag.

2003 kom det ytterligare ett tillskott till familjen då The Sonnets signade för Dead Frog. Det var ett popband som byggde på starka melodier och själ och känsla i texterna. De fick bland annat chansen att spela tillsammans med band som The Ark, Melody Club och The Sounds i P3 Popstad som direktsändes i P3 Live. Bandet vann en demobandstävling som arrangerades av Växjö kommun. Prispengarna, 20 000 kronor, använde bandet till sin debutsingel "City, spark, fire" som gavs ut av Dead Frog. När de vann tävlingen hette bandet Lazy Painter Jane, men kort därefter bytte de namn

till The Sonnets, som var klart mer kommersiellt gångbart.

I april 2003 spelade bandet på Hamncompagniet i Åmål och fick ett väldigt bra mottagande av publiken på plats, däribland Peter Emery som lyssnade och njöt. Några veckor senare dök även The Reefers upp och spelade hos Arian på Hamncompagniet, då levde verkligen rockscenen i Åmål.

Hösten 2003 presenterade Peter en rykande färskt avtal med I-tunes om att sälja bolagets musik via I-tunes portal. Då hade dessutom bolaget vuxit ganska ordentligt.

– För två år sedan hade vi kontrakt med två band. Idag är den siffran 16. Bland de nyaste banden i stallet var då The April Tears, Ness och Leopold. Även Kid Down från Åmål fick ge ut en singel via Dead Frog Records, "We'll make it away". Kid Down blev sedan riktigt stora och fick turnera i ett antal länder och vann även en Rockbjörn innan bandet splittrades. Peter Emery lyckades också få med en låt med Kid Down på ett av magasinet Grooves samlingsalbum.

– Dead Frog Records var till-

sammans med Playground och A West Side Fabrication de enda svenska bolagen som fick ett erbjudande av I-tunes, det kändes riktigt stort för oss.

En av anledningarna till att jätten I-tunes hittade Peters bolag kan ha varit att tidningen Internet World hyllade bolagets hemsida och kallade den en föregångare för musik på internet.

I samband med avtalet med I-tunes förändrades strategin i bolaget en aning. Tidigare var det mycket ep:s och album, med det nya avtalet blev det klart mer intressant att sälja enstaka låtar. En nedladdning kostade tio kronor och då fick köparen en mastrad mp3-fil av hög kvalitet. Vid den här tidpunkten var det allt fler som förutspådde singelns död, men även cd-skivan. Vinylalbumen var redan borträknade sedan tidigare.

Då, i början av 2000-talet var det nog få som anade att vinylen skulle göra en sådan fantastisk comeback som den gjort. Förutom att vara pionjärer på digital musik och på internet så skiljde sig Dead Frog Records markant från de allra

Åmålsbandet Kid Down gav ut singeln "We'll make it away" 2003.

Foto: Tony Berg

flesta skivbolagen på en punkt. Många bolag behöll 90 procent av försäljningen och gav banden tio, här gick Dead Frog åt andra hållet de behöll tio procent och gav artisterna 90 procent.

– Det var något jag och Peter Åstedt var helt överens om. Banden satsade mycket tid, själ och pengar på det de gjorde, då borde de onekligen få något tillbaka. Och gick det bra för banden gick det också bra för oss.

När sommaren 2004 tågade in hade antalet band hos bolaget ökat till ett 20-tal samtidigt växte personalstyrkan till fyra. Bolaget skrev licensavtal med skivbolag i Tyskland, Japan och Australien.

När Peter Emery kom med i Dead

Frog Records 1999 omsatte företaget 60 000 kronor. Fyra år senare omsatte man runt 500 000 kronor.

I takt med att bolaget växte gjorde också mängden demo-inspelningar som skickades till företaget detsamma. 2004 låg snittet på runt 30 inskickade demos per vecka.

– Vi var väldigt noga med att lyssna på alla demos och att ge banden feedback på vad vi tryckte, berättar Peter.

En av bolagets artister, Tom Levin, släppte 2005 albumet "Me, my band that I älskar, Kasper and a bunch of friends". Han åkte över till USA och gjorde ett antal spelningar och fick en framgång med låten "Just" från sitt album.

Låten spelades flitigt i amerikansk radio, så flitigt att Tom Levin till slut blev nominerad till New Music Awards i USA.

Galan ägde rum på klassiska Beverly Hills Hotel i Los Angeles. Tom Levin gick på galan, men det var kanske inte den största av musikgalor.

– Galan hade lite B-känsla över sig och med det menar jag att de deltagande kändisarna var från B-kategorin. Det var till exempel inte Sylvester Stallone utan hans bror Frank, förvisso en duktig skådespelare han också, men inte i Sylvesters nivå. Familjen Skarsgård var också där, detta var precis i början av sönernas Hollywood-karriärer, det var

Peter Emery 2024.
Foto: Peter Emery

The Sonnets var ett av, om inte det bästa band Dead Frog Records signade under tiden Peter Emery var med. Trevliga killar som gjorde bra musik och hade den rätta looken och en liten aura runt sig.

Foto: Tony Berg

inramningen av galan, berättar Peter.

När det var dags för kategorin Alternative country/Americana male artist of the year förväntade sig många att vinnaren skulle heta John Mayer, James Blunt eller kanske Daniel Powter, men så blev det inte. Vann gjorde Tom Levin.

Andra vinnare samma år var artister som Rihanna, Jason Aldean och Carrie Underwood. Den som delade ut priset till Tom var skådespelaren, musikern, buddisten och polisen(!) Steven Segal. Efter att han fått priset ringde Tom upp Peter hemma i Sverige för att berätta att han vunnit men innan Tom hann säga något tog Steven Segal luren och berättade för Peter att Tom vunnit priset.

– Det var en lite förvirrad men rolig situation innan jag riktigt fattade vem jag pratade med, skrattar Peter.

Något Dead Frog Records var starka på under alla år var att få in sina låtar i filmer och tv-serier.

I långfilmen "Strandvaskaren" hade Dead Frog Records hela film-musiken där Holdens låt "Every exit" var titellåt. Andra filmer bolaget har låtar med i är "Dombay dreads", "Falla vackert", "Hip hip hora" för att bara nämna några.

De har också haft många låtar i olika tv-serier bland annat de amerikanska serierna "902310 Beverly Hills" och "One Tree Hill" och titelmelodin till tv-serien "Big brother" 2011.

Trots att bolaget växte och omsättningen ökade fortsatte Peter med sitt vanliga jobb. Arbetet med Dead Frog skedde på fritiden och för det mesta blev det runt tre timmar per dag.

2007 skrev bolaget ett managementavtal med Amit Paul som tidigare haft stor framgång med gruppen A-teens. Några år senare arbetade bolaget med artister som Takida och Pandora, för att nämna några. Vid sidan av den mer traditionella biten som skivbolag var Åstedt och Emery duktiga på att

maka filmmakare med förslag på låtar till filmer och tv-serier. I ungefär samma veva började Dead Frog ett samarbete med internetföretaget Musichelp vilket gjorde att bolaget breddade sin verksamhet och blev ännu bättre.

På frågan om vilket band av alla de han jobbade med som han gillade mest och även trodde mest på kommer svaret ganska omgående.

– Det fanns några riktigt bra band som The Sonnets, Holden, In Deed och Neo Cartoon Lover, men måste jag välja ett blir det The Sonnets. Det var jag som hittade dem, De hade allt, musiken, looken, de var ödmjuka och hade riktig Star quality, säger Peter.

Till slut tröttnade Peter Emery och lämnade Dead Frog Records. Kombination av att ha ett ordinarie arbete och samtidigt lägga så mycket tid på det egna bolaget gjorde att han till slut tröttnade. 2012 klev Peter Emery av tåget. Peter Åstedt driver bolaget vidare

Jenny Silver, före detta Öhlund, började som dansbandssångerska men sadlade om till rock och blev sångerska i det svenska bandet Holden som under några år fick mycket uppmärksamhet och bland annat spelade på Klassiska GBGBs i New York och The Troubadour i Los Angeles.

Foto: Dead Frog Records

än idag tillsammans med Ulrika Holmberg.

Peter Emery själv är inte lika aktiv inom musiken idag, men han har upptäckt en ny liten passion, film och tv. Han har börjat göra lite småroller i tv-serier och filmer. Bland annat har han varit med kommande avsnitt av "Strandhotellet" och "Doktrinen". Han är även med i den grekiska regissören Alexandra Avranas kommande film "Apathy" som kommer i häst och även i den svenska filmen "Nova och Alice" som även den har premiär i höst.

– Lite små inlägg, ingen stor grej, men kul att prova på, avslutar Peter Emery.

Tony Berg

Fakta

Artister som hade skivkontrakt eller promotionavtal med Dead Frog Records under Peter Emerys år i bolaget:

In Deed, Spiral Motion, Subspeed, Kid Down, The Reefers, Holden, The Sonnets, The April Tears, Ness, Leopold, Tom Levin, Amit Paul, Takida, Pandora, Psycho Sonic

Peter Emery dyker upp som advokat i "Strandhotellet" i höst. Foto: Victor von Schirach

Cindy, Waver, Orange Crunch, Hanif, Alma, Mary Celeste, Cavin, Kordon, Paste, The Callahan, Jeremiah, Laguna Stardust, Zac, Linda Malmström, Sara Runar, Joachim

Rogalski, Double Park, Amy B Collins, Eyedrop, The Mommyheads, Neo Cartoon Lover och Cazzi Opera.

Anna-Lisa

en idrottslegendar från Åmål

Hon började stapla DM-segrar redan 1944. I SM tog hon steget upp på prispallen första gången 1946. Bortsett från en femteplats 1947 och en fjärdeplats 1948 följde därefter en enastående svit med guld-, silver- och bronsmedaljer i SM, toppat med två silver och ett brons i de Nordiska Mästerskapen, NM.

Det handlar om kanotisten Anna-Lisa Nilsson, Åmåls genom tiderna främsta idrottsskvinna och idrottare alla kategorier.

Faktum är att Anna-Lisa Nilsson, så kvinna hon

är, kunde titulera sig "Stor Grabb". Det blev hon 1953. I dagens mer jämställda samhälle har Svenska Kanotförbundet klokt nog bytt namn på den utmärkelse, som utdelas till kanotister som gjort framstående resultat på tävlingsbanan. "Stora kanotister" heter det numera. Kanotförbundet har hittills och genom tiderna belönat 138 framstående kanotister med det hederstecknet och i den kanotsportens adelskalender står Anna-Lisa Ohlsson-Nilsson som trettiosjätte namn.

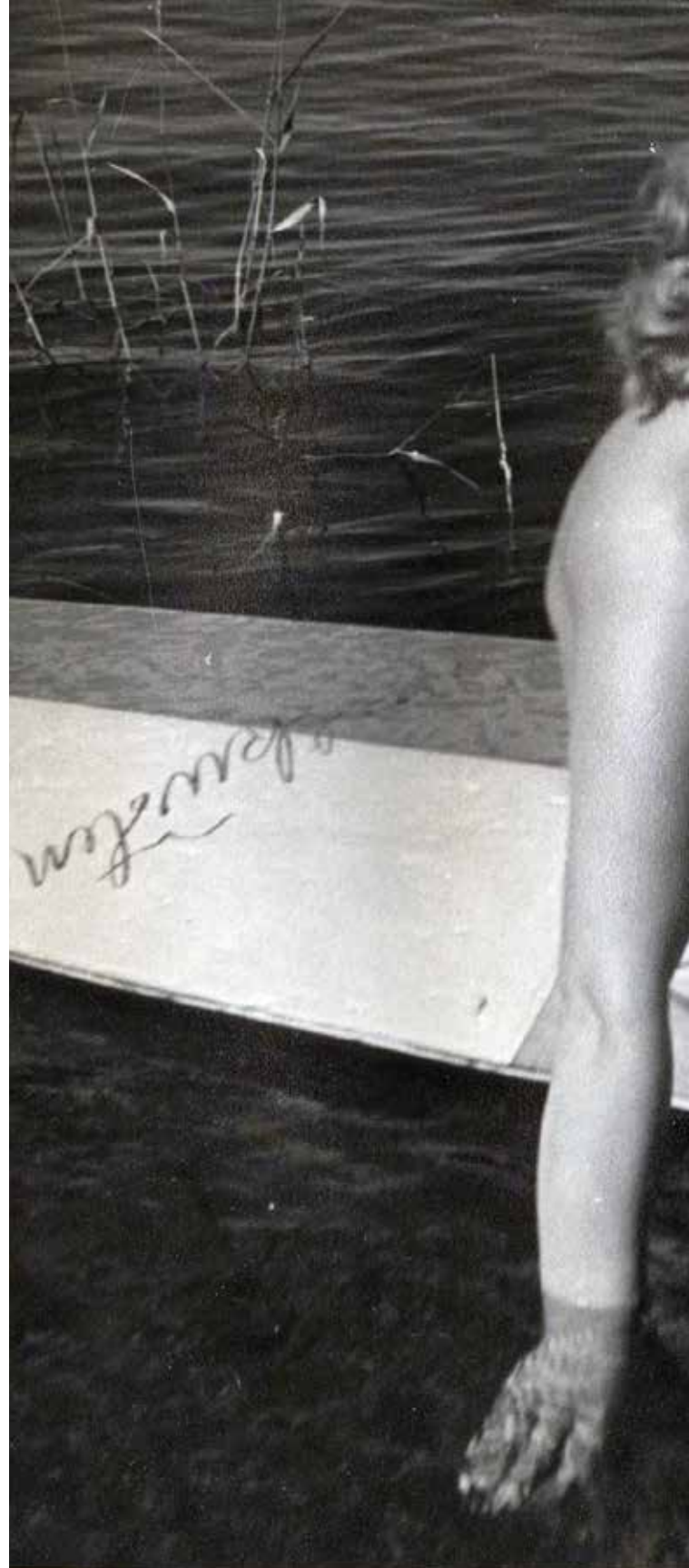

*Teakens
1952*

Med sjön in på knutarna var passagen genom Kilsviken och över Åmålsviken en del av vardagen för Anna-Lisa Nilsson. Det var på det viset hennes enastående karriär som tävlingskanotist tog sin början.

Foto: Privat

Hon är i fint sällskap: Gert Fredriksson, Sven-Olov Sjödelius, Gunnar Utterberg, Rolf Peterson, Agneta Anderson, Susanne Gunnarsson, Markus Oskarsson och Anders Gustavsson ingår i den medaljtyngda skara som bär hederstiteln "Stor kanotist".

Anna-Lisa Ohlsson, gift Nilsson, debuterade som tävlingskanotist i Åmåls Kanotförening 1943. Hon ställde upp, närmast av en tillfällighet, vid en trestadsmatch och vann sitt lopp.

Ledarna i Åmåls KF hade fått upp ögonen för den då 18-åriga talangen, när hon i ur och skur tog sig över Åmålsviken, från föräldrahemmet på gården Kilsholm in till jobb och vänner i stan.

– Min första kanot kostade 125 kronor och jag köpte den av Arne Andersson, som hade sin affär i en källarlokal på Torggatan, berättade Anna-Lisa om den tiden.

Där och då inleddes en idrottskarriär som kom att sträcka sig över tre decennier. 1960 satte Anna-Lisa Nilsson punkt med ett lopp över 5 000 meter. Den distansen hade haft urpremiär först 1957, vid SM-tävlingarna i Södertälje. I senaste laget, ansåg de som följde och bevakade kanotsporten.

Så här skrev Carl-Theodor Löfstad i Stockholms-Tidningen om det som av allt att döma var ett uttryck

för kampen mellan manligt och kvinnligt: "Länge nog hade de kämpat för att denna halvmil skulle tillerkännas SM-värdighet. Längesåg det ut som det maskulina motståndet inte ville vika. Men den gensträviga muren tjtades omkull till sist."

Anna-Lisa Nilsson blev trea i premiärloppet och följde de tre kommande åren upp med lika många silvermedaljer. Idrottsboken var tidigt Anna-Lisas framgångsrecept på spåren: "Arbetet, både inom-

och utomhus på föräldragården i Kilsholm ger god underbyggnad för den krävande paddelsporten”, skrev en av redaktörerna och noterade med gillande att Anna-Lisa också tävlade på skidor om vintrarna.

Vid det laget, 1960, var hon en välkänd elitkanotist, bland annat med meriter från VM i Köpenhamn 1950 och OS i Helsingfors 1952. Tre år tidigare hade redaktör Gunvald Håkansson siat i just Idrottsboken och konstaterat att ”svensk kanot är alls inte bara

Gert Fredriksson. Den är också i högsta grad flickorna Ingrid Wallgren, Lisa Lundberg, Lisa Berglund, Inga Sundin och Anna-Lisa Ohlson”.

Håkansson gjorde reflektionen efter att vid SM-tävlingarna på sjön Väsman vid Ludvika ha bevittnat en final på damernas K1 500 med sällan skådad dramatik. Damerna brukar inte göra mycket väsen av sig, framhöll Håkansson i sin summering av de två mästerskapsdagarna. Men vid detta SM stal de

Anna-Lisa Ohlsson, gift Nilsson, fick sitt definitiva genombrott som kanotist 1950. Hon blev uttagen till VM-tävlingarna i Köpenhamn. Hemma i Sverige igen, tre veckor senare, vann hon sitt första SM-guld.

Foto: Privat

avslutningsdagen från den omsusade herreliten med Gert Fredriksson som det stora affischnamnet.

På den tiden tävlade damerna i K1 och K2 500 meter.

"Särskilt singelloppet har väl aldrig varit så rafflande som denna gång. Publiken var vild av upphetsning när tätkvartetten ännu 50 meter från mål låg väl samlad med Lisa Lundberg som knapp ledarinna. Finishen blev sedan ytterligt hård. Det säger allt om den tillspetsade situationen, att Lisa Lundberg endast blev fyra, slagen av segrarinnan Ingrid Wallgren med en knapp halv kanotlängd."

När Håkansson hämtat sig noterade han, att två kanotister pressat sig in mellan Lundberg och Wallgren: Anna-Lisa Ohlsson, som knep silvermedaljen, och trean Solveig Andersson från Katrineholms Kanotklubb. Allt inom fyra tiondelar av en sekund.

Med sig hem från Ludvika fick "Åmåls-Anna" också ett SM-brons, i K2 500 meter tillsammans med klubbkamraten Berit Johnsson.

1949 blev ett bra år för "Anna-Lisa Åmål", som hon också kom att kallas. Vid NM i Helsingfors blev det

silver i K2 500 meter, tillsammans med Lisa Lundberg från Borlänge Kanotklubb.

Sitt definitiva genombrott fick Anna-Lisa Ohlsson 1950. Hon blev uttagen till VM-tävlingarna i Köpenhamn och blev åtta i finalen K1 500 meter. Tre veckor senare avgjordes SM i Klingerfjärden utanför Vivstavarv i trakten av Sundsvall.

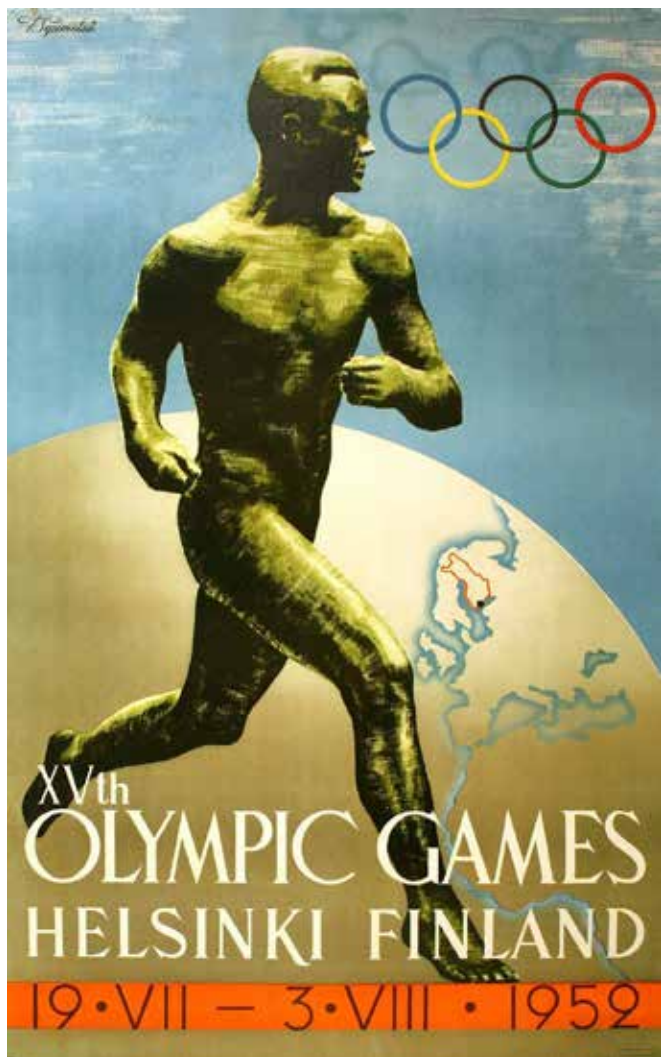
Vädrets makter satte kanotisterna på hårda prov, men tidningarna rapporterade att "Anna-Lisa Åmål" äntligen fick den fullträff hon strävat efter i fem år. SM-guld, med andra ord, den här gången med två tiondelars marginal före Lisa Lundberg.

"Under åren 1946-1950 har hon fått SM-placeringarna 3-4-5-2-1 och visar därmed att hon är väl värd sitt mästerskap", skrev Gunvald Håkansson. Vid det laget hade Anna-Lisa lagt tre landskamper och sju DM-tecken, samtliga som stått på spel sedan 1944, till sin meritlista.

Det föranledde också PD:s sportbevakare att fatta pennan och kommentera tilldragelsen under vinjetten "Man talar om".

"Åmåls kända idrottsflicka är värd att hedras för sin förmåga och kraft i den svåra kanotsporten. Efter

Den officiella OS-affischen från Helsingfors 1952.

Anna-Lisas goda insatser i tidigare SM och övriga tävlingar, hade man nog lite till mans väntat och hoppats att hon skulle få en fullträff. Den kom som värdig och lyckosam triumf i slutet av en lyckad säsong, där Anna-Lisa Ohlsson vid flera tillfällen figurerat i toppen av prislistan, såväl i internationellt som i nationellt sammanhang", skrev PD och avslutade med att det är inte så ofta SM-tecken av något slag förs till Åmål. Så just därför var Anna-Lisas seger så mycket mer välkommen.

Det första guldets följdes upp med ett andra 1951, som också gav ett silver i K2 500 vid NM-tävlingarna i Oslo, nu tillsammans med Solveig Andersson. "Tandemlopp" kallades K2 på den tiden.

1952 väntade OS i Helsingfors. I dag är vi vana vid att de olika specialidrottsförbunden tar ut sina trupper i mycket god tid. Då handlade det om bara ett par veckor. Den 6 juli vann Anna-Lisa Ohlsson en överlägsen seger i det som kallades "damernas OS-prov" i Borlänge, den 18 juli kablades startlistorna ut.

Det uppmärksammades i PD med en enspaltare med bild under rubriken "Anna-Lisa enda dalbo i olympiaden". Vilket inte var helt med sanningen överensstämmande. I sommar-OS 1952 tävlade också

Greta "Lola" Magnusson från Ödskölt, som var både sprinter och längdhoppare. I Helsingfors hoppade hon längd och sprang en sträcka i korta stafetten.

Hur gick det då för Anna-Lisa Ohlsson i OS?

Hon blev fyra i sitt försöksheat, slagen av de finska, österrikiska och ryska konkurrenterna som senare vann guld, silver och brons. Anna-Lisas 2.28,3 var snabbare än segertiden i de två övriga heaten. Och av hennes fem guldlopp i SM var bara ett snabbare: 2.28,2 i Hofors 1955, då tvåan Nelly Wandery, Stockholms Kanotklubb, utklassades och kom nästan två sekunder efter i mål.

Segern i Hofors var den femte och sista i SM, efter ett tävlingsuppehåll 1954. Come backen blev uppmärksammas: "Anna-Lisa Åmål" kom nu tillbaka på mästartronen efter ett års frånvaro från tävlingsleken. Under tiden hade hon passat på att byta titel och namn från fröken Ohlsson till fru Nilsson", skrev Idrottsboken som vid det laget, utöver SM-gulden, kunde summera VM-start 1950, OS-start 1952, fyra NM och sju landskamper mot bland andra Ungern, Tjeckoslovakien, Västtyskland, Finland, Danmark och Norge.

Efter ett nytt tävlingsuppehåll 1956 avrundade Anna-Lisa Nilsson sin förnämliga karriär med fyra SM-medaljer i K1 5 000 meter. 1960 satte hon punkt med ett silver, vilken var hennes tolfte SM-medalj på 13 tävlingssäsonger.

Efter en av sina många segrar i SM hyllades "Åmåls stronga idrottsflicka" av PD:s redaktör.

"Åmåls främsta idrottskvinna – ja, hon har väl i nationellt och internationellt sammanhang inte någon manlig konkurrens i stan eller inom Dalsland – reser ut till stora tävlingar utan någon braskande reklam kring sin person. Blyg och försynt stiger hon av tåget i hemstaden några dagar efter att ha blivit svensk mästarinna eller gjort en framskjuten insats i internationellt sammanhang".

Anna-Lisa Nilsson föddes i Ånimskog i oktober 1925. Hon gick bort i april 2015.

I samband med att Provinstidningen Dalsland firade sitt 100-årsjubileum 2011, publicerades artikelserien "Århundradets Åmålsprofil". Tio Åmålsbor presenterades och därefter fick tidningens läsare i en omröstning kora just "Århundradets Åmålsprofil".

Läsarnas val föll på Anna-Lisa Nilsson. Hon fick 60 procent av rösterna och vann före musikern Göte Wilhelmsson och fotbollsspelaren Göran "Lill-Pisa" Nicklasson.

Olympiern Anna-Lisa Nilsson kunde därmed lägga en ny titel till sin imponerande samling av utmärkelser. Hon uppvaktades med blommor och diplom, när PD hälsade på i Kilsholm.

Gården ligger vackert vid Kilsviken och makarna Nilsson, Anna-Lisa och Åke, bodde så gott som på strandkanten.

– Finge jag inte se vatten varje dag, vet jag inte hur jag skulle klara mig, sa Anna-Lisa när hon tittade ut över sjön från vardagsrummet.

På Kilsholm hade Anna-Lisa och Åke vid det laget

bott permanent sedan 1967. Fastigheten övertog de efter Anna-Lisas farbror redan 1964. Efter några års upprustning och renovering gick flyttlasset från lägenheten på Västerlånggatan i Åmål, där Åke och Anna-Lisa hade bott alltsedan bröllopet 1953.

Kilsholm har gått in släkten i flera generationer. Anna-Lisa, som hette Ohlsson som flicka, var i fjärde led. Farfars far köpte en liten stuga och kom flyttande från Värmlandsnäs. Anna-Lisa föddes i Ånimskog, där hon också tillbringade sina första barnår. Men hon växte upp på Kilsholm, efter att mamma gått bort när Anna-Lisa var bara 4 år. Med sjön inpå knutarna var passagen ut genom Kilsviken och över Åmålsviken en del av vardagen.

– På vintern, när jag arbetade på Rubberfilm, åkte jag skidor över viken och in till stan. På sommaren, när jag arbetade hemma i jordbruket, paddlade jag kanot när jag skulle träffa kamrater eller hade andra ärenden till stan.

Det var också på det viset Anna-Lisa Nilssons enastående karriär som tävlingskanotist tog sin början, under 1940-talets första hälft.

– Jag kommer ihåg att Arne Westerdahl fick mig med i en liten tävling som anordnades av Åmåls-Kamraterna. Gunvor Flink och jag tävlade i damklassen. Efter det började jag träna och en av de första större tävlingarna jag var med i var en stadskamp i Trollhättan.

Vem som vann? Anna-Lisa, så klart.

I SM tog hon steget upp på prispallen första gången 1946. Bortsett från en femteplats 1947 och en fjärdeplats 1948 följde därefter en enastående svit med guld-, silver och bronsmedaljer i SM, toppat med två silver och ett brons i de Nordiska Mästerskapen, NM.

En höjdpunkt var förstås OS i Helsingfors, där hon blev fyra i sitt försöksheat efter de finska, österrikiska och ryska konkurrenterna, som senare fick ta steget upp på prispallen.

Maximal otur med lottningen, således.

– Det är klart att det hade varit roligt att komma till final. Men det är inget jag gått och tänkt på eller grämt mig över, sa Anna-Lisa när hon tänkte tillbaka på OS-loppet 60 år efteråt.

Hon gladdes åt sina framgångar och kunde inte då, 2012, på rak arm gradera vilket av de fem SM-gulden som smällde högst. Men sitt stoltaste ögonblick som tävlingskanotist upplevde hon på annat håll.

– I Hannover i Västtyskland, när jag vann en sexnationerslandskamp. Det var en väldigt fin merit, nästan som att vinna EM. Men den roligaste tävlingen, där jag trivdes allra bäst; det var nog ”Kungsholmen runt” i Stockholm.

Det var Dagens Nyheters och kanotförbundets propagandatävling, som lockade stora åskådarskaror till stadskajerna.

Vägen till och från Helsingfors och andra tävlingsarenor präglades av idel ljusa minnen. Anna-Lisa

fick till exempel tillfälle att träffa legendaren Gert Fredriksson, den flerfaldige OS-guldmedaljören. Trevlig, men ofta uppslukad av sig själv under tävlingsdagarna.

– Han gick mest för sig själv och åt äpplen.

Under Anna-Lisas aktiva karriär var det vanligt att nationerna möttes i landskamper. Det var intressanta, men också uppskakande resor, bland annat genom ett Tyskland som var svårt härjat och präglat av kriget. Hela städer låg i ruiner, mindes Anna-Lisa.

Men en och annan dråplig episod fiskade hon också upp ur minnet.

– Som när jag stoppade tåget som var på väg att rulla ut från Åmåls station. Jag var väldigt sent ute, men vinkade till lokföraren med paddeln. Så han stannade tåget och jag kunde stiga på.

Sena ankomster kan ha inträffat mer än en gång.

– "Är Anna-Lisa med, så är alla med". Så brukar vi i familjen skoja, sa maken Åke.

Som aldrig utmanat hustrun i ädel tävlan om vem som är snabbast över Kilsviken. Kanske insåg han att det var lönlöst, efter att mer än en gång ha sett Anna-Lisa ge landsfiskal Brette en match, när Åmåls polis-chef på sin tid styrde motorbåten ut mot Åmålsviken.

– Det var bra sprintträning att ligga på vågen efter hans båt. Och när han inte lyckades köra ifrån mig, började han skruva i motorn, berättade Anna-Lisa för PD.

Sten Lindström

Anna-Lisas medaljskörd
 Anna-Lisa Ohlsson/Nilssons medaljskörd
 SM K1 500 meter, fem guld, en silver, en brons
 SM K2 500 meter, en brons
 SM K1 5 000 meter, tre silver, en brons
 NM K2 500 meter, två silver en brons

Taylor Swift

hon kon, hon sågs, hon segrade

Biljettköer i ett år, en hype utan dess like och tre fullsatta föreställningar på Friends arena. Vad mer kan man önska? Inte ett dugg. Vi var där och livet blir aldrig sig likt. Åtminstone inte på mycket lång tid.

Jag har lyssnat en del på Taylor Swift, men det var först när jag såg dokumentärfilmen Taylor Swift: Miss Americana som jag verkligen upptäckte henne.

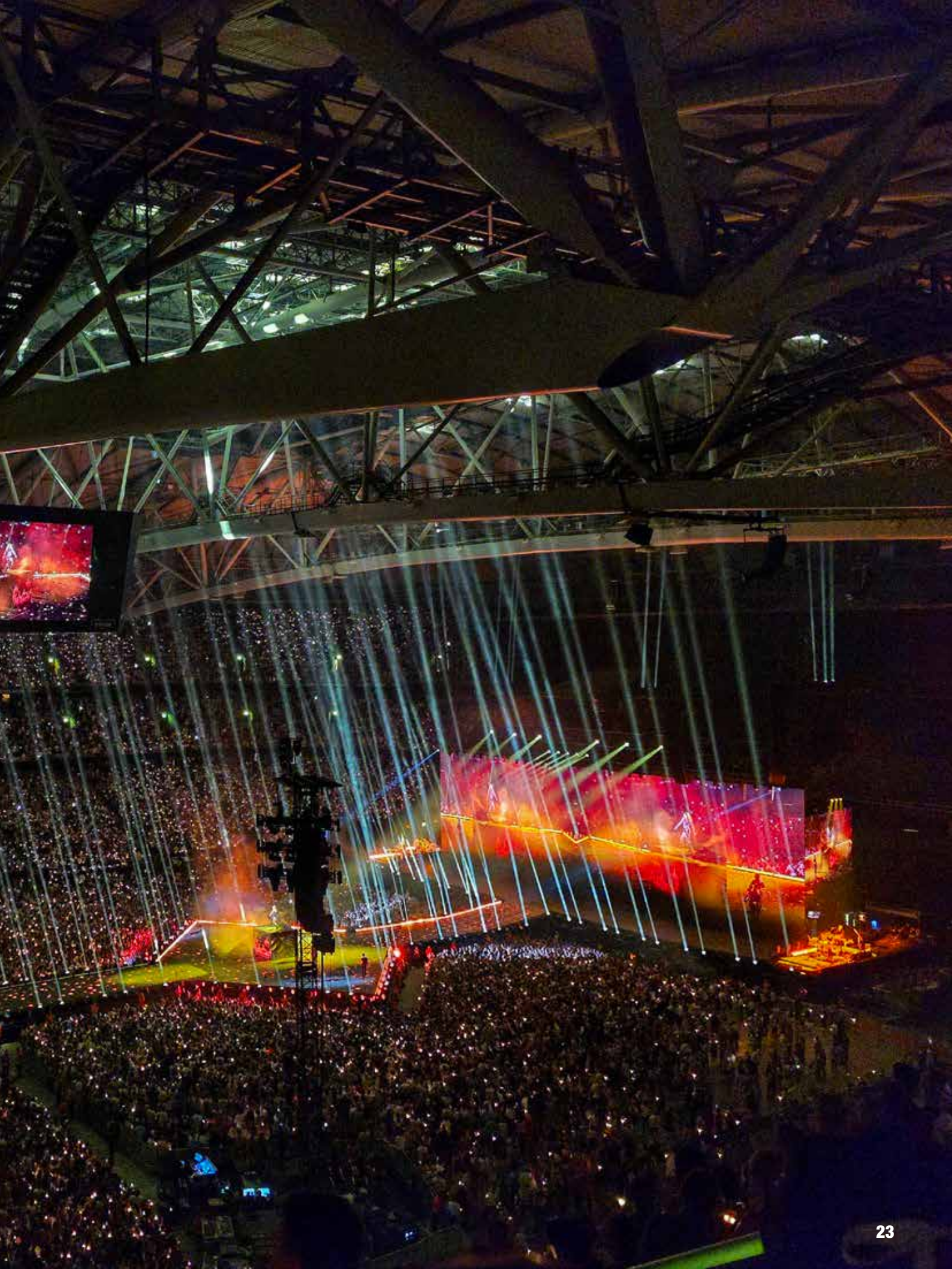
Dokumentären är osminkad och avslöjande och man får en inblick i hennes liv. I en tid där hon genomgår en metamorfos och inser att hon inte bara är en artist utan även upptäcker att hon kan använda sin röst för att påverka. Hennes omgivning försöker få henne att avstå och rätta in sig i ledet, men hon står på sig. Som väl är.

Filmen visar Taylors kreativa process men fångar även henne sårbarhet och intelligens. Och hur smart och kvick hon är.

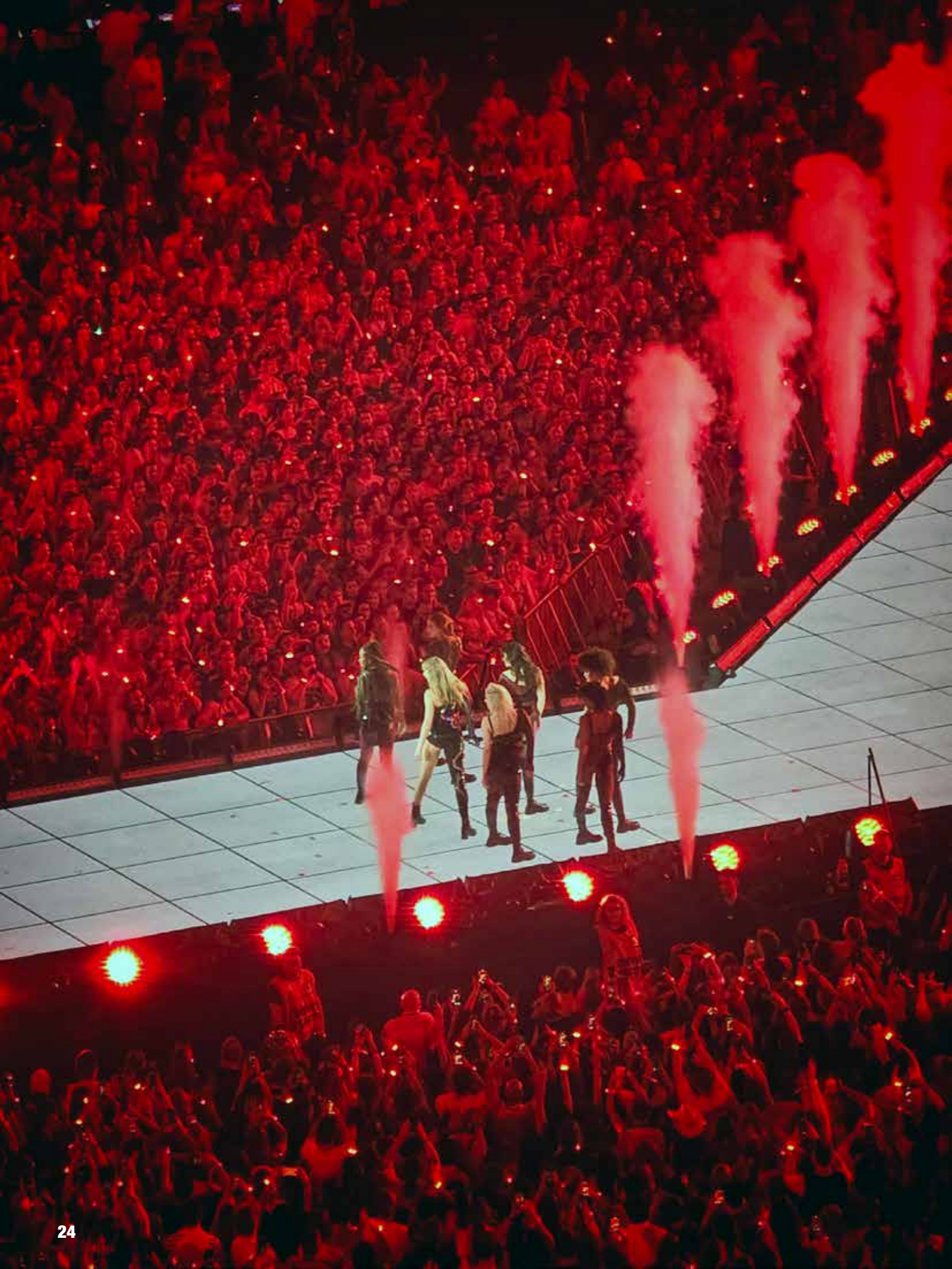
Hon kommer till insikt i filmen och jag tror detta citat visar på hennes förändring:

Till vänster: Hon är inte bara skicklig sångerska utan dansar även bra. Ovan: Skirt, sårbart och oerhört vackert. Foto: Maria Olsen

"I still think it's important to be polite, but not at all costs. Not when you're being pushed beyond your limits, and not when people are walking all over you. I needed to get to a point where I was ready, able and willing to call out bullshit rather than just smiling my way through it."

Fritt översatt: "Jag tycker fortfarande att det är viktigt att vara artig, men inte till varje pris. Inte när du pressas bortom dina gränser, och inte när folk trampar på dig. Jag behövde komma till en punkt där jag var redo, kapabel och villig att reagera mot skitsnack istället för att bara le mig igenom det."

Miss American hade premiär på Sundance Film Festival 2020 och fick stående ovationer från både kritiker och publik. Den beskrevs som en intim, äkta, rolig och bemyndigande film, som dessutom fångade Swifts kreativa process.

Jag har sett dokumentären och kan varmt rekommendera den. Så intressant att se en person växa från att behaga andra och att se hur hon hittar sig själv och sin inre röst. Bara se den!

Konserten "The Eras tour" då? Hur sammanfattar man tre och en halv timmes musik och en

explosion av effekter, dansare och ett otroligt proffsigt framförande? Det är inte lätt.

Det finns konserter och så finns det denna turné. Alla Springsteenfans, det här är tillfället när ni får inse att Bruce är tvåa.

Det började med förbandet Paramore 18:15. Vilket rölj. Vilket ös! Jag kan bara ta av mig hatten inför rockbandet med Hayley Williams i täten. Som säger att hon har världens roligaste sommarjobb ihop med sitt band Paramore. Att vara förband till Taylor Swift. Jag är benägen att hålla med. Roligare än såhär blir nog inte ett sommarjobb. Bandet var tajt och riktigt, riktigt bra. Man fick lite samma känsla som när vi var på Green Days konsert – de går ut för fullt och sedan ökar de bara. När bandet märkte att publiken var lite lugnare. Då piskade Hayley på. Paramore höll på exakt en timme, och sedan fick vi en kort paus till 19:30. Då började klockan på scenen att räkna ner. Det närmade sig!

"The Eras tour" är alltså en sammanfattning av hela Taylor Swifts karriär. Varje era/skiva innebar några låtar, framförda lika mycket av en engagerad publik. Det inramas av olika uttryck på scenen, olika kläder, annorlunda och

fantastisk scenteknik och klädbyten. Grymt snyggt och grymt effektivt. Man blev fullständigt knockad. Konserten höll sedan på i tre och en halv timme varav man använde klädbytena för att sätta sig ner och vila lite.

Taylor Swift och hennes 15 dansare levererade snudd på perfektion på scenen kombinerat med en härlig gnutta självdistans och en stor portion glädje. Det var som om hon såg varenda person inne i Friends arena. Hon orkade ta in de ögonblicken när det brände till lite extra. Till exempel uppstod efter låten "Champagne problems" en fullständig applådkaskad som inte avtog, utan istället tilltog i styrka. Vilket fick henne att lämna pianot, ta ur sina in-ears och bara njuta av publikens hyllning. Vilket självklart fick publiken att applådera ännu mer.

Nytt för Sverige var att vi fick höra några låtar från senaste skivan "The tortured poets department". Enligt rykte sägs detta vara Swifts egen favoritdel av showen.

Man kan tycka att fyra och en halv timmes konsert, med förband, var lite långt. Men hallå, man fick ju vila under klädbytena. Turnén handlar ju om Taylor Swift och hennes låtar. Hon gjorde det bra. Riktigtm riktigt bra.

En av höjdpunkterna var det akustiska partiet. Som enligt henne själv anpassas efter humöret. Eftersom Max Martin var på Friends arena under konserten, så fick vi ta del av deras samarbete.

Jag ville inte att kvällen skulle ta slut. Man ville inte att känslan från kvällen ska ta slut. Man ville inte landa. Jag är fast. Jag är en Swiftie.

Maria Olsen

Setlist 19 maj: Miss Americana & the heartbreak prince, Cruel summer, The man, You need to calm down, Lover, Fearless, You belong with me, Love story, 22, We are never ever getting back together, I knew you were trouble, All too well, Enchanted, Ready for it?, Delicate, Don't blame me, Look what you made me do, Cardigan, Betty, Champagne problems, August, Illicit affairs, My tears ricochet, Marjorie, Willow, Style, Blank space, Shake it off, Wildest dreams, Bad blood, But daddy I love him/So high school, Who's afraid of little old me, Down bad, Fortnight, The smallest man who ever lived, I can do it with a broken heart, Message in a bottle/How you get the girl/New romantics, How did it end?, Lavender haze, Anti-hero, Midnight rain, Vigilante shit, Bejeweled, Mastermind, Karma

Se: Taylor Swift: Miss Americana, Taylor Swift: The Eras Tour
Officiella album: Taylor Swift (2006), Fearless (2008), Speak Now (2010), Red (2012), 1989 (2014), Reputation (2017), Lover (2019), Folklore (2020), Evermore (2020), Fearless (Taylor's Version) (2021), Red (Taylor's Version) (2021), Midnights (2022), Speak Now (Taylor's Version) (2023), 1989 (Taylor's version) (2023), The tortured poets department (2024)

Officiella livealbum: Speak now world tour – live (2011), Folklore: The Long Pond studio sessions, from the Disney + Special (2020)

Sommar, mode och hållbarhet

av Cazandra Hagström

Efter den ovanligt långa, kalla och mörka vintern så tror jag att ni är många som håller med mig om att en lång och varm sommar är precis det vi längtar efter och behöver nu!

Jag tänkte prata lite om hur modet och de största trenderna ser ut i sommar, men även vad jag ser att vi faktiskt helst vill bära. Vi kommer även att gå in lite på ämnet hållbarhet, vad är det och hur kan vi tänka mer hållbart kring vår garderob?

Trender sommaren 2024

Jag tror ingen har missat att linnekläder blivit en riktigt stor trend, det hade sitt riktigt stora genombrott förra sommaren, men det håller i sig starkt även i år – och efter att ha besökt flera stora varumärken och sett deras kollektioner för kommande år kan jag avslöja för er att vi kommer fortsätta se mycket linnekläder även nästa sommar.

Min personliga tanke kring detta är att själva materialet är så behagligt att bära när det är varmt så själva materialet blir som en självklar del av "basgarderober" kommande somrar. Sedan är ju lin ett fantastiskt fint material, både för kvinnor och män – till både vardag och fest!

Jag som drivit butik på Västkusten under flera år, ser lin som ett självklart materialval varje sommar, oavsett trend – då det är ett klassiskt material som egentligen aldrig går ur tiden.

Därav kan ni ju även se att just linnekläder är en stor del av min egen kollektion, och har så varit sedan första kollektionen vi släppte 2020.

Visionen med min egen klädkollektion är att designa tidlösa plagg som håller över tid, med en feminin och modern tvist.

Jag skulle säga att många kunder idag är väldigt medvetna om och efterfrågar genuina material överlag, gärna bomull, lin, viskos, siden och andra liknande material

Foto: Cazandra Hagström

som kommer från naturen. Detta gör mig väldigt glad eftersom hållbarhet är ett ämne jag brinner lite extra för inom min bransch.

Varför vill vi bära det då? Jo, därför att material som kommer från naturen andas, vilket gör att vi inte svettas i dem på samma sätt som syntetmaterial, de stänger inte inne kroppsvärmen och är därför väldigt behagliga mot kroppen, speciellt under varma somrardagar. Tar du dessutom hand om dem på rätt sätt så håller de länge och det blir en bra investering.

Det jag också ser är en stor trend i år är att materialens olika strukturer fått ett allt större fokus, faktiskt mer fokus än att vi endast vill bära exempelvis specifika modeller eller färger på kläderna.

Jag skulle säga att det vi ser mest just nu är muslin (krinklad bomull), virkat, våfflat, plisserat, skira material som silkiga kjolar eller tunna spetstoppar, men även mycket jeans – gärna i tunnare och lättare kvalitet. Det roligaste av allt är att dessa härliga strukturer är lika trendiga för män som de är för kvinnor.

Hur vill vi bära alla dessa sköna material i härliga strukturer då? Vi ser att just set håller i sig och utvecklas som trend. Idag bär vi inte längre endast kostym som set, utan nu kan det vara en mjuk och skön kjol med matchande topp, eller kanske en vid byxa med matchande blus – gärna hellånga kjolar och byxor i vidare modeller. För män ser vi otroligt mycket set med skjorta och shorts för sommaren, gärna skjortor med kort ärm och resortkrage.

Muslin har vi sett i klänningar och blusar för kvinnor, men nu i år ser vi även att det är helrätt även för herrarna att glida runt i detta luftiga material – såklart snyggt för den trendige att bära det som ett set med matchande skjorta och shorts!

Personligen gillar jag verkligen att investera i set, dels för att det är snyggt men också eftersom det är så enkelt och smidigt att klä sig på morgonen. Med ett set behöver du inte planera och matcha ihop en snygg kombination, det är redan matchat och klart!

Men det finns faktiskt en annan stor fördel som jag gillar, det är att kläderna får större användningsområde eftersom de är snygga tillsammans men också snygga att matcha var för sig tillsammans med annat i garderoben, så bra och så hållbart.

En annan trend denna sommar är just basplaggen, och att de får större fokus – gärna basplagg med en lite kul twist, såsom sned skärning eller snygga detaljer. Jag måste erkänna att detta gör mig

Foto: Cazandra Hagström

särskilt glad, eftersom det pratas alltför lite om just basgarderoben – som faktiskt är hela grunden för att få till en riktigt snygg och hållbar outfit!

Tänka mer hållbart

Hur kan vi tänka mer hållbart vad gäller kläder, mode och trender då?

Ja, det finns ju flera aspekter kring detta ämne, men jag kommer ta upp lite tips hur du steg för steg med ganska små medel kan få till ett hållbart tänk kring kläder.

Ett sätt att tänka hållbart är att inte falla för mycket för trender utan att hålla dig till det du tycker om och som passar dina färger och din kroppsform. Trender kommer och går, man kan ta med sig det bästa och ofta går det med relativt enkla medel att piffa upp och trenda till garderoben.

Ett annat sätt att tänka hållbart är att inte överkonsumera utan att välja dina inköp med omsorg utifrån dina behov och önskemål.

Mitt tips här är att försöka att inte spontan- eller panikshoppa, utan planera alltid dina inköp och börja alltid hemma i garderoben. Rensa genom att prova alla kläder, plocka bort allt som inte sitter bra, är trasigt och inte går att laga, för litet och liknande. Gör plats och planera sedan vad du behöver investera i för att få till en bra basgarderob.

När det sedan blir dags att komplettera din garderob – investera i plagg med bra kvalitet och absolut plagg som sitter bra på din kropp. Om passformen inte känns helt okej, men materialet är ljuvligt och allt annat stämmer, fundera kring om det är värt att låta sy om eller justera så att det blir exakt såsom du vill. Det är också ett sätt att tänka hållbart.

Genom att tänka såhär kring varje val du gör och alla kläder du har i din garderob eller investerar i så kan jag lova dig att du kommer använda kläderna mer och det kommer definitivt också göra det enklare för dig att skapa en basgarderob som håller över tid och som även är enkel att mixa och matcha med varandra. Dessutom slipper du göra spontanköp som du sedan ångrar, eller som inte blir använt på grund av att du ej planerat och kanske inte har något annat i din garderob att matcha det med, vilket i längden gör det både onödigt och kanske till och med dyrare i slutändan.

Hållbart = investera hellre i ett lite dyrare plagg av bra kvalitet när du väl shoppar, så håller det längre.

Foto: Selected

Foto: Selected

Låt trender vara en inspiration och ta endast till dig det du gillar och som gör dig glad! Det klassiska och tidlösa kommer alltid att vara det hållbara.

Cazandra Hagström

Ett annat tips för en hållbar garderob är att hålla din basgarderob i en sober och neutral färgskala, då är det enklare att kombinera och matcha ihop plaggen med varandra. Sedan kompletterar du med några få och utvalda plagg som gärna kan vara i härliga färger och mönster som du gillar. Dessa plagg behöver du inte tänka så mycket kring utan låt det vara sådant du gillar, du kanske inte lägger en förmögenhet på just dessa plagg utan låter dessa vara trendiga utstickare i din garderob. Kanske stannar de inte kvar lika länge, men dem kommer definitivt göra att hela din garderob känns mer spännande och kul.

Ett hållbart sätt att med ganska enkla medel förnya din basgarderob utefter säsong och trend

Jag hoppas ni fått lite bra tips på vägen och ser fram emot att börja rensa och tänka mer hållbart kring kläder och mode.

Lennart "Kral" Andersson

med förflutet i klubbar som Brage, Ljungskile, Oddevold, Motala och i Sierra Leones fotbollslandslag har lämnat bänken och delar nu med sig av sina åsikter om fotboll och lite annat i Baretta Magazine.

Sveriges tolv äldsta fotbollsklubbar

Sverige kan stoltsera med en rik fotbollshistoria, en sport som har en djup förankring i den svenska kulturen. Vissa klubbar har stått emot tidens tand och blivit mer än bara idrottsliga enheter, en symbol för gemenskap och uthållighet. Det här

är en resa genom sveriges tolv äldsta fotbollsklubbar 2024 och lyfter fram deras bidrag till denna fantastiska sport. Här går vi igenom de tolv äldsta fotbollsklubbarna i Sverige. Vi börjar med tolfte plats.

12. Malmö FF – Grundad 1910

MFF är en ledstjärna för fotbollen i södra Sverige. Klubben har varit en viktig del i utvecklingen av fotbollen i Sverige och kan stoltsera med ett rikt arv och en mängd framgångar. Malmö FF bildades i början av 1900-talet och växte stadigt under de första åren. Klubben har firat många segrar, inklusive flera allsvenska titlar, vilket har gjort den till ett välkänt namn inom svensk fotboll. Malmö FFs ungdomsverksamhet har spelat en avgörande roll för utvecklingen av svensk fotboll och har genom åren producerat talanger på högsta nivå

som den oförglömliga rundan i Uefa Europa League. Klubbens inflytande har varit långtgående och format den lokala fotbollskulturen samt bidragit avsevärt till svensk fotboll i stort.

9. IFK Göteborg – Grundad 1904

IFK Göteborg är ett förkroppsligande av den bestående andan i Göteborg. IFK har lämnat ett outplånligt avtryck på svensk fotboll. Klubbens formativa år var fyllda av obehagliga ansträngningar och beslutsamhet, vilket lade en stabil grund för klubben. IFK Göteborg har imponerande historiska framgångar, inklusive att vara den enda svenska klubben som vunnit en stor Uefa-tävling, och de gjorde det dessutom två gånger på fem år. Deras djupgående inverkan på svensk fotboll och dess lokala samhälle är obestridlig, vilket bevisas av havet av blått och vitt på matchdagar.

11. Örebro SK – Grundad 1908

ÅSK är en framstående fotbollsklubb i Sverige med en rik historia och tradition. Klubben, baserad i Örebro, har varit en betydande aktör i svensk fotboll och är känd för sitt engagemang både på och utanför fotbollsplanen. Känd för sin starka närvaro i svensk fotboll. Klubben har också spelat en viktig roll att främja fotbollskultur och gemenskap i regionen

8. IF Elfsborg – Grundad 1902

IF Elfsborg är en trotjänare inom svensk fotboll. Klubben är baserad i Borås och har bevisat sig på den nationella scenen med konsekventa prestationer och betydande framgångar. Klubbens tidiga dagar kännetecknades av en gradvis utveckling och en allt djupare kärlek till det vackra spelet. Med flera allsvenska titlar i bagaget är IF Elfsborg inte främmande för framgång. Klubben har på ett betydelsefullt sätt bidragit till svensk fotboll, fostrat lokala talanger och skapat spänning i samhället

10. Helsingborgs IF – Grundad 1907

Helsingborgs IF är en av de mest långlivade fotbollsklubbarna som härstammar från kuststaden Helsingborg. Dess anmärkningsvärda historia omfattar många segrar och ikoniska ögonblick. Helsingborgs IF formativa år innebar att man övervann många utmaningar, vilket lade grunden för en motståndskraftig institution. Klubben har haft viktiga milstolpar,

7. IFK Norrköping – Grundad 1897

IFK Norrköping är en klubb med en djup historia. Klubben kommer från Norrköping och har varit en del av den svenska fotbollens hjärta i över hundra år. Norrköpings formative år var avgörande för att forma klubbens anda som drivs av passion och motståndskraft. IFK Norrköpings inflytande på svensk fotboll är betydande och stor.

6. IFK Eskilstuna – Grundad 1897

IFK Eskilstuna är en historisk klubb från Eskilstuna. Trots flera olika utmaningar har klubben förblivit en bestående del av sveriges fotbollslandskap. IFK Eskilstunas tidiga år präglades av stadig tillväxt och ett orubbligt engagemang för fotboll. Även om IFK Eskilstuna inte är lika troféfyllt som vissa andra klubbar har klubben haft sin beskärda del av minnesvärda ögonblick. Klubbens roll i utvecklingen av svensk fotboll, särskilt på lokal nivå är ovärderlig

5. Gais – Grundad 1894

Gais är en av pionjärerna bland fotbollsklubbarna i Sverige. Klubben är baserad i Göteborg och har bidragit avsevärt till stadens och landets fotbollskultur. Gais grundades när fotbollen fortfarande höll på att få fotfäste i Sverige vilket gör dess tillväxt till integrerad del av den svenska fotbollens historia. Med en historia av anmärkningsvärda prestationer har Gais stadigt cementerat sin plats i den svenska fotbollskulturen. Klubben har haft en betydande inverkan på den lokala fotbollen genom att skapa en livaktig supporterbas och engagemang i samhället.

4. Djurgårdens IF – Grundad 1891

Djurgårdens IF är en ikonisk klubb baserad i Stockholm. Dess rika historia och kulturella betydelse gör den till en viktig del av svensk fotboll. Klubbens tidiga historia är sammanflätad med den bredare utvecklingen av fotboll i Sverige vilket skapat ett bestående arv. Djurgårdens imponerande meritlista innehåller ett flertal titlar i Allsvenskan och Svenska cupen. Dess inverkan på svensk fotboll, både på och utanför planen har varit djupgående och bidragit till att forma sporten som vi känner den idag

3. Solna AIK – Grundat 1891

AIK är en av grundpelarna i svensk fotboll. Klubben är baserad i Stockholm och har haft en framgångsrik historia och bidragit stort till landets fotbollsutveckling. AIKs tidiga år lade grunden för vad klubben har

blivit idag, en symbol för uthållighet och ambition. Med ett flertal mästerskap i bagaget är AIKs framgångar ett bevis på klubbens uthålliga anda. Klubbens inflytande på svensk fotboll är omätbart och har fostrat generationer av fotbollsspelare och bidragit till utvecklingen av sporten.

2. Örgryte IS – Grundad 1887

Örgryte IS har titeln som Sveriges näst äldsta fotbollsklubb. Den Göteborgsbaserade klubben har haft en fascinerande resa och på djupet format svensk fotboll. ÖIS bildades innan Svenska fotbollförbundet bildats och har därmed en given plats i historien. På klubbens meritlista finns bland annat de första vinnarna av Allsvenskan, vilket har skrivit in klubbens namn i den svenska fotbollshistorin. Örgryte IS arvar sträcker sig bortom planen och har påverkat den svenska fotbollens utveckling och skapat en djup känsla av gemenskap.

1. Gefle IF – Grundad 1882

Gefle IF är erkänt som Sveriges äldsta fotbollsklubb. Denna anrika klubb från Gävle har spelat en central roll i utvecklingen av svensk fotboll och är djupt rotad i landets sporthistoria. Har starkt bidragit till svensk fotbolls utveckling. Klubben är 42 år äldre än Svenska Fotbollsförbundet, det är respektingivande.

Sammanfattning

Arvet från dessa tolv klubbar är sammanflätat med den svenska fotbollens historia. Varje klubb har på sitt unika sätt format och påverkat sportens utveckling. Från att producera talanger på toppnivå till att erbjuda spännande fotbollsmoment utgör dessa klubbar en väsentlig del av Sveriges fotbollsväv. När vi firar deras uthållighet och bidrag, uppmuntrar vi alla fotbollsentusiaster att fördjupa sig i dessa klubbars rika historia och den sport de älskar.

Med sina toppmoderna anläggningar, ständigt växande nätverk och outtröttliga engagemang för kundservice är dessa flygplatser inte bara vägpunkter, utan destinationer i sin egen rätt, som formar framtiden för flygresor och ger vingar åt global rörlighet.

Imponerande är också att de nio äldsta av dessa klubbar är bildade före Sverige hade ett nationellt fotbollsförbund.

Fotnot

Dalslands äldsta idag levande klubb är Billingsfors IK som bildades 26 maj 1906. En förening bildades tidigare samma år, Mustadsfors IF, men gick 1960 ihop med Långeds IF och bildade Dals Långeds IK så Billingsfors är den idag äldsta aktiva föreningen i Dalsland.

SWEDEN'S #1 INTERNATIONAL

JULY 11-14th 2024

**R
TH
CA
DA
KA
MA
FR
VIR
THE
BER
ALA
THE
FRE
MA
MO**

**AREN
GOSP
MAR**

With reservation for changes

ticketmaster.se • bluesfest.net • info@bluesfest.net

EXHIBITION: WOMEN IN BLUES / BLUESFEST AWARD / JUNIOR BLUES

AL BLUES EVENT SINCE 1992

ROBERT FINLEY

THE BLACK SORROWS / KAT RIGGINS

CANNED HEAT / GRÁINNE DUFFY

AMER I BLUES / ROFFE WIKSTRÖM

ARIN RUDEFELT & DR BLUES / TRICKBAG

ARINO VALLE BAND / THE BLUE BENDERS

IED OKRA / FAT BULL / T-BEAR & THE DUKES

GINIA & SKYBENDERS featuring DELTA FRIENDS

E BLUETONICS / ERIKA BAIER / THE LOWDOWN SAINTS

RT DEIVERT & COPPERHEAD RUN / HOMESICK MAC

ABAMA LOVESNAKES / GEIR WESTBY BAND

E MOONLIGHT RIDERS / HOT DOG TAYLOR

EDRIK & PURITANERNA / JIMBO

NCO & HIS BLUE INVITATION

A BLÜCHER & MARTIN FORSMOO

IA BLUES / STREET BLUES / CLUB BLUES

PEL / JAM / EXHIBITIONS / FOOD & BEER

KETS / COMPETITIONS

UES PRIZE / SCHOOL OF BLUES & a lot more

D'Addario

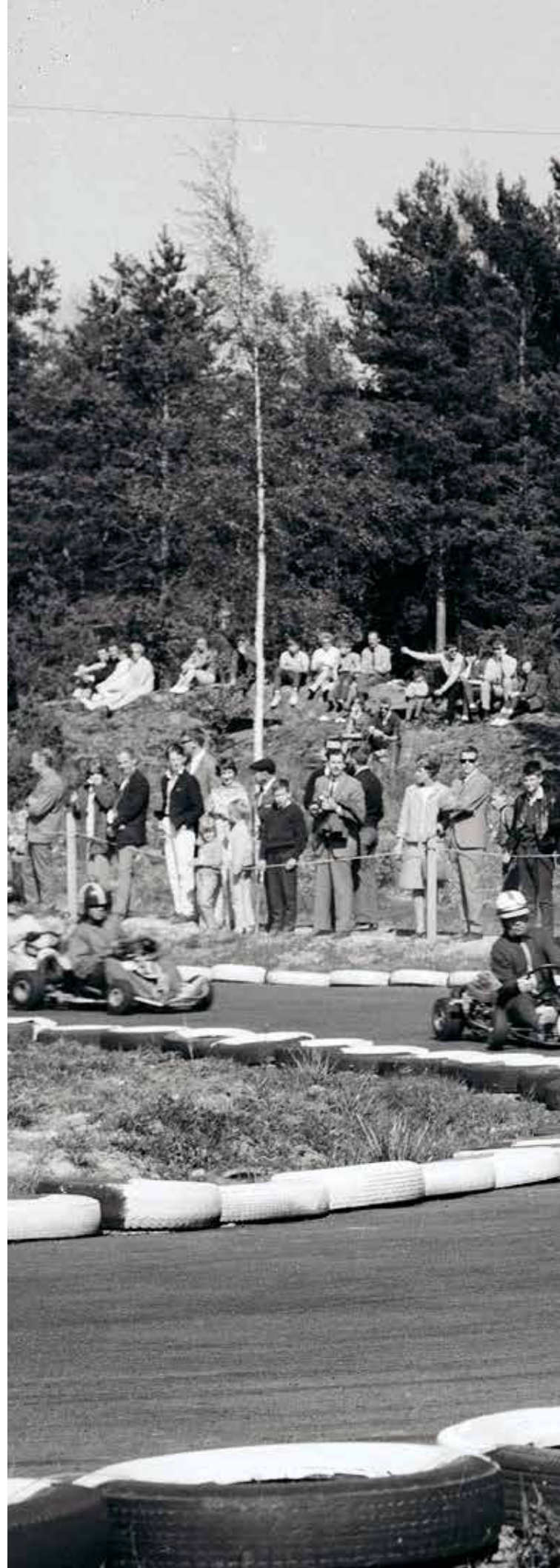
Åmåls Motorstadion i Bredvik
under en tävling 1965. Leder gör
Ronnie Peterson. Tävlingarna
lockade ofta stor publik.
Foto: Henry Stake

En kort resa genom **DALSLANDS** en lite bit av landskapets **HSITORIA**

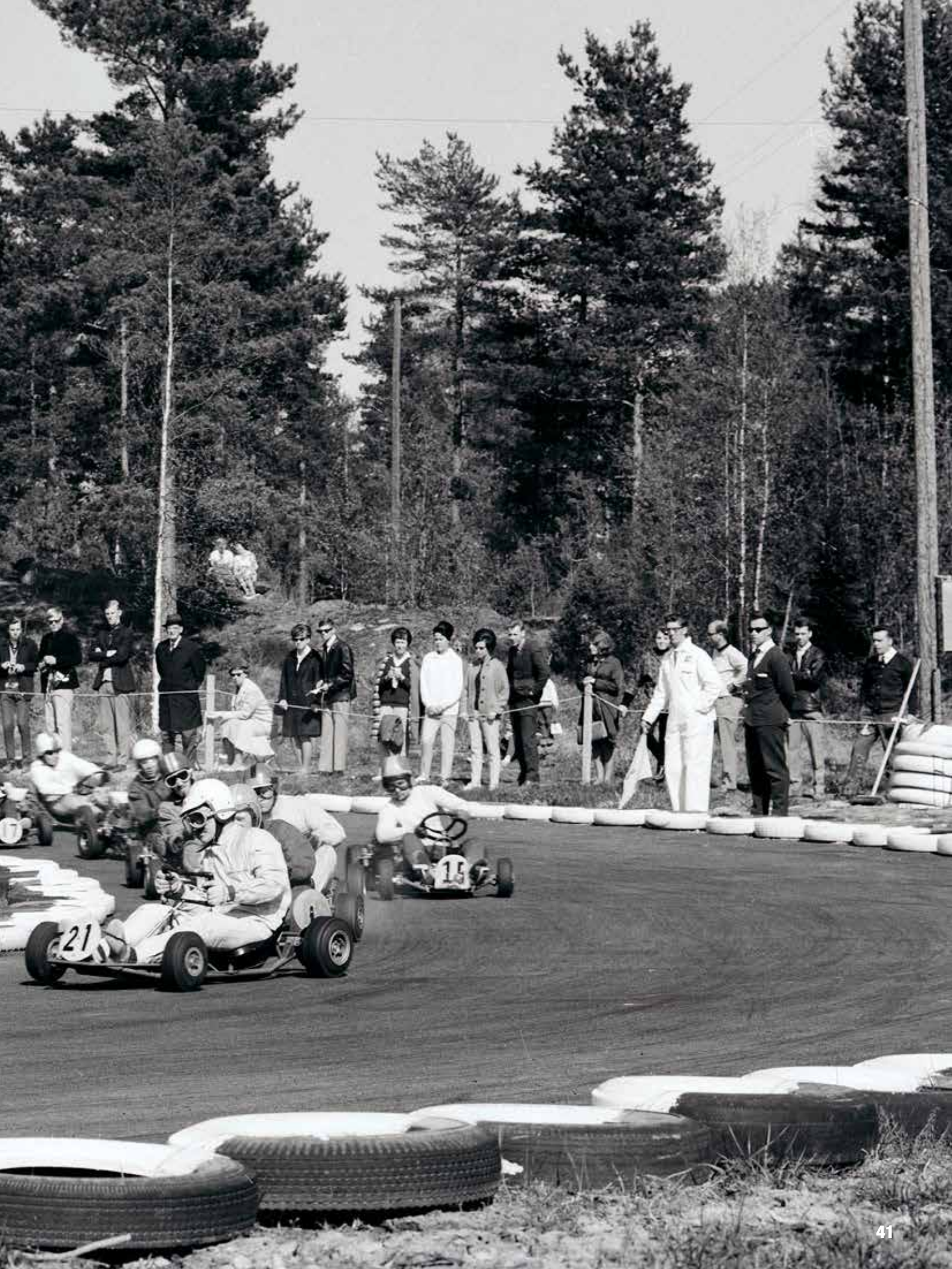
När jag letade efter en annan text stötte jag på en artikel jag gjorde i slutet av maj 2004. Jag och Reine Dahlberg gjorde en roadtrip genom Dalsland. Den var oplanerad men vi hade på förhand ett par mål med resa. Ett blev uppfyllt, det andra inte samtidigt som fick lite fler upplevelser som bonus.

Första anhalten Åmåls gamla gokartbanan vid Brevik en halvmil söder om Åmål. Då hade den tagits i bruk igen men det var inte riktigt samma uppmärksamhet som i slutet av 1960-talet när förare som Ronnie Peterson och andra tävlade där.

Därefter blev det en sväng via Ånimskog till Sörknatten där stora delar av filmen om Ronja Rövardotter spelades in från hösten 1983. Idag finns ingenting kvar av borgen eller annan rekvisita, men utsikten får man i alla fall.

Hösten 1983 påbörjade regissören Tage Danielsson inspelningarna av filmen "Ronja Rövardotter" som bygger på en bok av Astrid Lindgren. I Dalsland gjordes mycket av inspelningarna vid Sörknatten och i ett stenbrott i Fröskog. På bilderna till vänster syns lite av de kulisser som byggde upp i samband med filminspelning. Till höger Ronja Rövardotter (Hanna Zetterberg).

Foto: Henry Stake

Tredje stoppet var vid Dalaborg öster om Mellerud där ligger resterna av den gamla medeltidsborgen Dalaborg. Den byggdes 1304 av Magnus Ladulås söner, hertigarna Erik och Valdemar, som hamnat i strid med sin bror, kung Birger. De båda ville upprätta ett eget västsvenskt rike med med landskapen runt Vänern som bas.

När Birger fick reda på att bröderna byggt en borg vid Vänern skickade han 10 000 man till Dalaborg för att få slut på brödernas förehavanden. När hären kom till Dalaborg fick Birger reda på att bröderna var i Norge och hämtade förstärkning. De båda trupperna möttes vid Kolsäter i Gestad, men det som hade kunnat bli ett blodbad en strid att läsa om i historieböckerna slutade med att bröderna gjorde avbön.

Dalaborg kom på nytt att hamna i centrum för makten i Sverige när Albrekt av Mecklenburg,

styrde Sverige med hjälp av tyska fogdar och knektar. Missnöjet växte hela tiden hos många svenska stormän och 22 mars 1388 samlades de på Dalaborg. Mötet slutade med att de erkände drottning Margareta av Danmark som Sveriges regent. Det skrevs ned i ett avtal, Dalaborgstraktatet, som senare ledde fram till Kalmarunionen 1397.

Dalaborg ärorika historia tog slut 1434 under Engelbrektsupproret. Då intogs borgen och brändes ned till grunden. Med facit i hand var det kanske inte den smartaste av idéer att bygga en borg som till största delen bestod av trä.

Vi gjorde ett kort stopp i Mellerud, för en Melleruds special, en grillad korv och mos i en våffla, jodå, en riktig delikatess. Därefter lämnade vi Mellerud bakom oss och var på väg mot Bäckefors. Vi hade passerat avtagsvägen till Dals Rostock och Dalskog när vi

Dalaborg stod ståttigt på sin udde in till Vänern i 130 år innan den brändes ned 1434 under Engelbrektsupproret. Ovan en illustration utifrån skisser och teckningar som funnits på borgen.

Bild: Richard Nilsson

svängde av på en liten grusväg. Några år tidigare hade Reine varit i samma trakt och snubblat över en gammal försvarsanläggning från andra världskriget, den ville vi titta lite närmare på.

Vägen blev smalare och smalare och till slut var vi inne på en gårdsplan. Där stod en man och kapade ved i ett av uthusen. Det fanns inte mycket annat att göra än att fråga mannen om han kände till någon gammal försvarsanläggning.

– Känner ni som är så unga (trevlig man minsann och det var ju några år sedan) till den, sade han och log med hela ansiktet. Ställ bilen så ska jag visa er.

Gott, tänkte vi och gick efter mannen över en åker och upp för en bergssluttning.

– Ja, sade han när vi var uppe på toppen, här är det.

Jag och Reine tittade på varandra och förstod

ingenting. Det här var ingen försvarsanläggning från andra världskriget. Några hål i backen, mer var det inte. Vi talade om mer precist vad vi var på jakt efter.

– Jasså, den anläggningen, den ligger på vägen mot Mellerud, men den nya markägaren har satt upp en bom, så där kan man inte köra in längre och försvaret har förseglat anläggningen.

Men vad var det för hål vi stod vid.

– Jo det här är den yttre försvarsringen för Dalaborg som låg vid Vänerns strand öster om Mellerud. Här gick gränsen för ungefär 700 år sedan sa mannen.

Då insåg jag vi faktiskt stod på historisk mark. De små hålen i marken var de värn där soldaterna låg och väntade på norsken, eller kanske någon Engelbrektare. Efter en stunds samtal med den mycket trevlige bonden, som vi tyvärr aldrig fick namnet på, bar det av vidare in i Dalsland. Efter en

Dalaborg var först hem för Magnus Ladulås söner Erik och Valdemar som ville starta ett eget rike runt Väneren i början av 1300-talet. Borgen stod i drygt 100 år fram till 1434 då den intogs och brändes ned under Engelbrektsupproret. Idag är det inte mycket mer än grunden kvar av borgen.

Foto: Tony Berg

En av varuautomaterna utanför det som en gång var Calvins handel i Järbo. När vi besökte platsen 2004 var automaten fortfarande laddad med godis och dricka och den fungerade, underbart.

Foto: Tony Berg

lite tur på små namnlösa vägar hamnade vi i Järbo.

Vi hade hört talas om en gammal nedlagd lanthandel, inget konstigt i det, men där skulle det finnas gamla varuautomater på utsidan som fortfarande var i bruk, det måste kollas upp. Till slut hittade vi det som en gång var Calvins lanthandel på Kyrkvägen. Där fanns ett stycke svensk 1900-talshistoria av det roligare slaget. Lanthandeln var sedan länge stängd, men varuautomaterna på utsidan affären fanns kvar – och var i drift. Där kunde du för en billig penning köpa lite godis eller stilla törsten. Bara känslan av att köra fram till lanthandeln och gå ut och välja bland alla godsaker som fanns var en riktig höjdare.

Från Järbo är steget inte långt till Öne. Det var heller inget ställe vi hörde talas om i historielektionerna i skolan, men det borde vi ha fått lära oss. Där bodde ett tag en av våra största svenska hjältar i slutet av 1700- och början av 1800-talet.

Vem undrar du kanske? Jo, det var Döbeln av Jutas, eller Georg Carl von Döbeln som han egentligen hette. Han finns omskriven av Runeberg i "Fänrik Ståls sägner". Han var bland annat befälhavare för de svenska trupperna i finska kriget 1808-1809. Då var han en erfaren krigare som hunnit med mycket under sitt liv.

Han föddes i Segerstads socken 1758. Hans far gick bort tidigt och han kom inte överens med vare sig sin styvfar eller förmyndare. De ville att han skulle bli jurist som sin far, det ville inte den unge Carl.

När han var 12-13 år gammal skickades han till Silvii skola i Såtenäs för att bli präst, det gick inte alls hem

Reine Dahlberg vid minnesstenen efter Carl von Döbeln. Lite mossa och skräp tänkte stenen som hyllar en av den svenska militärhistoriens största.
Foto: Tony Berg

hos den unge Döbeln, så 1772 hamnade han på Amiralitetskadettskolan i Karlskrona för att bli officer och lärde sig samtidigt latin och franska, 17 år gammal tog han sin examen i Tactique Artillerie, Mineur- och Fortificationsvetenskaper, hyfsad titel på den utbildningen. Hans liv kom sedan att präglas av den valda militära banan. I januari 1778 när han var 19 år fick han sin första anställning vid generalmajor Johan Vilhelm Sprengtportens värvade regemente i Karlskrona. Han började som andre adjutant, men det tog honom bara två veckor att bli befördrad till fänrik.

Han tjänstgjorde även i den franska armén som kapten och var bland annat med som en militär-expedition i Indien.

Han var kapten i den svenska armén vid Gustav III:s krig mot Ryssland 1788-1790. Vid slaget i Porrassalmi blev han svårt skadad i pannan och tvingades därefter bära ett svart pannband resten av livet. Det var nästan 200 år före herrar som Ralf Edström och Björn Borg gjorde pannbandet populärt igen.

Han steg i graderna och blev överste, brigadchef och sedan även befälhavare. För sina insatser under finska kriget befördrades han till generallöjtnant. 1813 dömdes han till döden för att under koalitions-kriget gått emot överbefälhavaren Karl Johans order

och avsatt en del av sina trupper för att hjälpa den belägrade staden Hamburg.

Han blev dömd att avrättas via arkebusering, men Karl Johans lyckades se till att domen blev omvandlad till ett halvårs fängelse istället.

Vad har då Döbeln av Jutas gemensamt med Dalsland? Jo, han bodde under en del av sin levnadstid i Järbo, söder om Bäckefors.

När han tilldelades en tjänst vid Västgöta-Dals regemente fick han kaptensbostället Öne i dalsländska Järbo. Gården låg förhållandevis långt borta i ingenstans för Carl von Döbeln, fördelen var att han blev väl bekant med sin husföreståndarinna, Christina Ullström. 1795 fick de en dotter, Georgetta, som dock dog ett år senare. Sju år senare födde Christina en son som fick namnet Napoleon, jag undrar vart han fick idén till det namnet.

Öne var Carls första egna hem. Huset var inte i bästa skick, men det fanns gott om bra åkrar, betesmark och skog i fastigheten. Carl hade tidigare varit dålig på att ha ordning på sin ekonomi, men han fick fart på odlandet och såg även till att tröskverk började användas i Sverige och gjorde även en avhandling om hur de fungerade och hur de byggdes. Jordbruket gick riktigt bra och han började även med husdjurs-avel.

Georg Carl von Döbeln var en av Sveriges mest hyllade militära ledare under slutet av 1700-talet och början av 1800-talet. Under en period bodde han med sin familj på en gård i Önne utanför Järbo i Dalsland.

Bild: Richard Nilsson

Med tiden blev han en ledargestalt även i trakterna runt Önne och Järbo där han och familjen bodde kvar till 1806.

På väg norrut blev det sedan ett stopp i Bäckefors. Tanken var först att titta lite närmare på resterna efter Bäckefors bruk tidigare byggnader. Därefter rullade vi vidare norrut i Bäckefors till Granbacka festplats. Stängslet runt festplatsen såg visserligen ganska fräscht ut då, men inne på området såg det tyvärr värre ut för vissa byggnaden, men när jag passerade ett antal år senare såg det ut som om anläggningen verkade vara omhändertagen. Det är bara att hoppas

att Granbacka sparas till eftervärlden, det är en stor del svensk historia som ryms på den här typen av festplatser. Granbacka hade också sin givna plats hos den motorburna ungdomen förr i tiden. Folkparken var neutral plan när raggarna från Ed och Uddevalla träffades för att göra upp, det var nog en syn att sent glömma.

Det finns mer krigshistoria att hitta i Dalsland. Det är ju bara 60 år sedan våra trakter präglades av det då pågående världskriget, det andra i ordningen. Klara bevis för det finns strax utanför Dals Ed på vägen mot Halden där Parsetjärns skans

Entrén till Granbacka i Bäckefors. En historisk plats där det många band spelat, en och annan öl förtärts, kärlek fötts och en och annan fight utkämpats. Bara att hoppas att dessa platser får bli kvar, de är vår historia.

Foto: Tony Berg

ligger. Det är en strategiskt placerad försvarsanläggning från kriget som rustats upp och idag är ett populärt utflyktsmål.

Vi fortsatte sedan norrut på västsidan av Stora Lee upp mot färjan vid Nössemark. Efter vägen där ligger det flera gamla försvarsanläggningar efter vägen, både bunkrar och stridsvagnshinder. Vi tog färjan över sjön vid Nössemark och rullade sedan ned mot Bengtsfors och Håverud som vi missat på vägen söderut i Dalsland. Strax utanför Håverud där Brudfjällsvägen startar finns en annan försvarsanläggning intill järnvägen i höjd med avtagsvägen till Råsjö kvartsbrott. Två anläggningar som är väl värda ett besök för den historieintresserade. Men det finns världskrigshistoria närmare Åmål. Vid Kroppan passerar man ett stridsvagnshinder vid vägen förbi Övre Kalven. Reine Dahlberg gick ned mot vattnet där en samling stridsvagnshinder fanns. När han tittade upp mot vägen fick han syn på en skans tio meter upp i skogen på ovansidan vägen. Ett historiskt minnesmärke i närheten av Åmål som få Åmålsbor verkar känna till. Det finns även gamla försvarsanläggningar vid Ömmeln. Strax efter platsen där Holstens festplats låg, mot Svanskog ligger en bunker väl dold en bit upp på berget på norra sidan

En av många bunkrar utmed Nössemarksvägen på västsidan av Stora Le. Nära gränsen mot Norge finns det många minnen från andra världskriget.

Foto: Tony Berg

vägen som går efter Ömmelns strand. Svårt att se när man åker förbi, men väl värt en närmare titt.

Efter Håverud styrdes resan via Brudfjället till Dals Långed. Strax utanför Dals Långed ligger Dingle, med historisk motormark i Dalsland. Vi kom vi till vad som skulle kunnat vara resan höjdpunkt, men tyvärr fanns det inte mycket kvar att se. Strax utanför Långed låg nämligen Dalsland Ring. Idag finns tyvärr inte mycket

Dalsland Ring var en racerbana som låg vid Dingelviks gård strax utanför Dals Långed i Bengtsfors kommun. Banan invigdes den 3 juli 1966 och det kom över 16 000 åskådare till tävlingarna på invigningsdagen. Många svenska raceress har kört på banan. Ronnie Peterson var där flera gånger, ofta dominant. Reine Wisell, Rune Tobiasson, Eje Elgh, Torsten Palm samt Bengtsfors eget racingess Erik Berger tävlade flitigt på banan som var 1 650 meter lång. Dessvärre blev Dalsland Rings epok allt för kort. Efter en olycka på Gelleråsen 1970 skärpes kraven från Svenska Bilsportförbundet. Dalsland Ring byggdes men publiken svek och banan gick mer eller mindre i konkurs under oljekrisen 1974. Bengtsfors MC som drev banan hade svårt att få ihop pengar och kunde inte betala. Då plöjde markägaren upp marken och odlade potatis istället.

Foto: Henry Stake

kvar av den gamla banan, där Ronnie Peterson körde in på en femteplats i formel 3 på annandag pingst 15 maj 1967. Vann gjorde Reine Wisell som också innehade banrekordet på Dalsland Ring, 44,3 sekunder.

När det kördes tävlingar på banan var det stora publikfester. Publikrekordet var 16 000 och det sattes på öppningsdagen 3:e juli 1966. Banan var 1 650 meter lång och tolv meter bred. Banan kunde ha gått en lång historia till mötes, men ödet ville annorlunda. En dödsolycka på Gelleråsen i Karlskoga 8 augusti 1970 förändrade allt. Krav på nya restriktioner gjorde att banorna fick byggas om.

Banan var tvungen att avgränsas med barriärer, något som kostade stora pengar. Det låg inte många ören kvar på kistbotten hos Bengtsfors Motor Club som drev banan och när sedan oljekrisen började

göra sig påmind såg det mörkt ut för Dalsland Ring. När sedan publiksiffrorna sjönk eftersom publiken tyckte de kom för långt från banan efter ombyggnation var banans dagar räknade.

Klubben fick ett ultimatum från markägaren, ”betalar ni inte hyran i tid gräver jag upp banan”, och så blev det. Idag finns det några få asfaltbitar kvar av en kurva som gick runt en damm, annars är spåren borte. Det går dock att skönja lite spår i marken på drönbilder om man vet vart man ska titta.

Vi fortsatte mot mer idrottshistoria, Billingsfors. Där tronar en gammal allsvensk fotbollsarena upp sig. Det är Lövåsvallen där Billingsfors IK spelade allsvensk fotboll 1946-47. Laget räckte inte alls till i högsta serien utan åkte ut direkt. Inget konstigt i det då många lag varit uppe i allsvenskan och vänt.

Lövåsvallen i Billingsfors är inte så välbesökt numer. Annorlunda var det 1946 när Ingvar Rydell blev stor hjälte när laget tog steget i upp i Allsvenskan. I första kvalmatchen mot Landskrona Bois hemma på Lövåsvallen i Billingsfors vann hemmalaget med 3-0 efter tre mål av Rydell. Billingsfors förlorade bortamatchen mot Landskrona med 0-1. Den avgörande matchen spelades på Gamla Ullevi där Billingsfors vann med 4-1 inför 11 000 åskdare. Därmed var avancemanget till Allsvenskan säkrat. Billingsfors är enda dalsländska lag som spelat i Allsvenskan, men det blev bara en säsong. Men Billingsfors är det enda lag som spelat i Allsvenskan i fotboll, och personligen tror jag att de kommer förbli det enda Dalslandslaget. Ingenting tyder idag på att något Dalslandslag kommer dit framöver. Det finns vare sig spelare, ekonomi eller arenor för det.

Foto: Tony Berg

Men Billingsfors kommer fotbollens tabellbitare ihåg. Anledningen är enkel. Laget ligger sist i den allsvenska maratontabellen på plats 67 med bara tre poäng inspelade.

I början av 2000-talet var det nära att laget skulle bli av med jumboplatsen då Enköpings hade fasligt svårt att ta poäng under sin allsvenska säsong, men till slut fick laget ihop ett gäng poäng, så Billingsfors kunde andas ut, jumboplatsen i maratontabellen var säkrad, och så har det fortsatt att vara. Andas ut? Ja, faktum är att Billingsfors tack vare sin placering fått mycket mer uppmärksamhet genom åren än om laget varit näst sista eller legat på 50:e plats i maratontabellen.

Men det finns en allsvensk maratontabell där klubben inte ligger sist, publiktabellen. Med ett publiksnitt på 2 492 låg BIK på plats 52 i tabellen. Under Billingsfors i början av 2000-talet låg lag som BK Häcken (2 331), Västra Frölunda IF (1 830) och IFK Uddevalla (1 391). Sist i publiktabellen var Västerås IK med 1 125 besökare per allsvensk match.

Numer befinner sig Billingsfors IK på en något blygsammare nivå, men den allsvenska andan vilar ändå över Lövåsvallen. Inför säsongen 2021 stod

klubben utan lag, men på senare år har det startats upp ungdomsverksamhet igen.

Roadtrippen fortsatte från Billingsfors mot Åmål där nästa stopp blev Edsleskog och St Nicolai källa. Enligt sägnen ska källan ha sprungit fram vid platsen där prästen Nicolaus mördades. Han var då på väg till en sockenbo för att ge denna sin sista smörgöls. Påven Honorius III fick veta om händelsen och skickade ett brev till områdets biskop, Bengt den andra, där han kallade Nicolaus för salig Nicolaus. Brevet är daterat till 4 november 1220 i Rom, och det var den första helgonförklaringen av en svensk.

Under tiden Sverige var katolskt passerade mängder av pilgrimer Edsleskogs kyrka och St Nicolai källa under sin vandring mot Nidarosdomen i Norge för att besöka St Olofs grav. När Sverige blev protestantiskt fylldes källan med stenar, men de rensades bort på 1700-talet. Källan användes sedan som vattenhål fram till 1920-talet. Tio år senare drogs en landsväg fram vid källan.

1989 började experter från Lödöse museum tillsammans med några ortsbor leta efter källan. Följande år hittade de den. Källan låg på en dryg meters djup alldeles intill väg 164, inte långt från

där Edsleskogs kyrka stod en gång i tiden. De hittade rester av den medeltida stentrappan och stenväggen runt källan. I samband med utgrävningen sprang en källåder fram. Troligen är det den ursprungliga ådern, så idag är källan vattenbärande igen.

Ett hyfsat långt stenkast från källan ligger Edsleskogs prästgård där Anders Fryxell är född och uppvuxen. Idag är han kanske mest känd som författare till "Ack Värmland du sköna" som han skrev tillsammans med värmlänningen Fredrik August Dahlgren.

För den som lockas av ännu äldre historia finns det gott om hållristningar att titta på i Dalsland. Vid Dalbergså, Tisselskog eller Brötegårdens museum i Ödeborg finns budskap från Dalslands tidiga historia att tyda, eller åtminstone beskåda.

Spår av fornlämningar finns över hela landskapet, med en koncentration till gränsområdena mot Västergötland och Bohuslän. Runt Hästefjorden i Frändefors har man exempelvis hittat fynd från mer än 200 stensåldersboplatser. Gravfältet vid Västra Hindalebyn, söder om Ed innehåller ett 40-tal fornlämningar från tiden runt år 0.

Det tog ett tag efter vår roadtrip men sedan började jag så smått inse att det trots allt finns ganska mycket spännande historia att berätta om Dalsland. En historia som i mångt och mycket var okänd för mig fram till början av 2000-talet. Varför?

I första hand får jag väl lasta mig själv. Det har ju hela tiden funnits information att få, om man letat lite. Samtidigt kan jag inte låta bli att fundera på varför de lärare jag haft i historia genom åren så totalt har undvikit Dalslands historia. De tyckte kanske att det var roligare och mer spännande att berätta om våra stora kungar, alla krigen och storhetstiden. Det kan ju också ha varit så att de helt enkelt var okunniga om vår egen lokala historia.

Jag var mycket intresserad av historia när jag gick i skolan och slukade berättelser om gamla kungar, krig och upptäckter, men fick nästan aldrig läsa om Dalsland. Det enda minnet jag har av Dalsland i skolhistorien var när de svenska trupperna bar hem Karl XII från Fredrikstens fästning i Halden och byggnaden av Dalslands kanal. Men Dalslands historia är så mycket mer spännande än så.

Dalsland fortsatte att vara spelplats för krig, under 1600-talet var det dags igen då Dalsland fick känna av kriget mellan Norge och Danmark. Under ett av de krigen, Gyldenløvefejden på 1670-talet, brändes Åmål ned. Syftet var att hindra export av timmer till Norge.

Jag nämnde Karl XII tidigare, han har lämnat en del spår efter sig, inte minst i Ed. Mitt i samhället ligger det ett litet rött hus, Karl XII-stugan. Den innehåller diverse relikier från den gamla tiden när kungarna drog sabel eller sköt skarpt mot andra regenter under sina utrikesresor istället för att köra Ferrari och spela golf med dem. Idag är dessutom inte de stora ledarna med och slåss, de sitter i en bunker och styr krigen istället för att leda sitt folk som förr i tiden.

Dalslands riktiga storhetstid, när det gäller invånarantal, var under 1800-talet. Mellan 1810 och 1860 mer än fördubblades invånarantalet. 1868 hade Dalsland 85 000 invånare. Samtidigt mångdubblades åkerarealen, jordägarna levde på havreexport. Slutet av 1800-talet blev dock tufft för Dalslandsbönderna. De drabbades av missväxt och fallande exportpriser på havren.

När järnbruken samtidigt lades ned var krisen ett faktum. Utvandringen var stor, mellan 1861-1930 utvandrade 50 000 personer från Dalsland. Mer än hälften för till Amerika, en tredjedel utvandrade till Norge.

För den som vill leta lite noggrannare finns det mycket mer historia att hitta i Dalsland, det som är synd, om inte rent av dåligt är att det de historiska platserna många gånger helt nonchaleras av kommunerna ifråga.

När det gäller museer är det inte mycket att orda om, den delen sköter de flesta av kommunerna väl, eller åtminstone hyfsat. Jag kan tycka att vi borde ha klart mer att visa upp i form av museer, industriminnen och andra historiska händelser, men vi slarvar bort möjligheter att ytterligare marknadsföra Åmål. Thorstensons mekaniska verkstad, det finns förvisso där, men när är det öppet? Vårt järnvägsarv? Det fanns ett brandmuseum på gång. Jag vet att det arbetades flitigt och ideellt av några få, men sedan blev det tyst.

Här finns det mycket att göra. Hur det är i övriga Dalsland vågar jag inte yttra mig om det har jag fått dålig koll på.

Man kan lätt bli lite avundsjuk på Värmland som har ett antal museum, gallerier och liknande ställen, inte minst Värmlands museum i Karlstad som har en Värmlandsutställning som varvas med andra utställningar. Ett trevligt museum som bjuder besökaren på mycket.

De historiska platserna ute i naturen är än mer okända för allmänheten. Utan tidigare kunskap var det förr nästan omöjligt att med hjälp av vägskyltar hitta till Dalaborg från Mellerud, vågar inte säga hur det ser ut idag. Det är först vid den sista avtagsvägen, när det återstår några 100 meter, som det finns en skylt, inte mycket bättre är det vid de gamla skanserna i Håverud eller vid Kroppan, inget utmärkt alls. Det är riktigt tråkigt, Vi förvaltar inte vårt historiska arv tillräckligt bra i Dalsland.

Den här artikeln har till delvis handlat om vårt landskaps krigshistoria även om lite annat slunkit i artikeln. Jag är dessutom helt övertygad om att det finns mycket spännande Dalslandshistoria jag inte har en aning om, men då finns det mer att lära sig.

Det är först när man pratar med den äldre generationen i lokalbefolkningen som man får de riktigt spännande historierna. Dalsland har en intressant historia, låt den inte glömmas bort. Det här skrev jag redan i början av 2000-talet, det är dessvärre inte bättre idag

Tony Berg

En bild från andra världskriget. En gränsövergång mot Norge någonstans i Dalsland. En tysk och en svensk soldat patrullerade gränsen, och lärde säkert känna varandra så gott det gick under omständigheterna. Samtidigt var det säkert tufft att patrullera bara någon meter ifrån vad som trots allt var en fiende även om Sverige var neutralt.

Foto: Privat

Fakta om Dalsland
 Latinskt namn: Dalia.
 Landsdel: Götaland.
 Län: Västra Götalands län, Värmlands län
 Yta: 3 715 km² (0,9% av Sveriges areal).
 Folkmängd: 59 655 (2021-12-31).
 Största kommun (befolkning): Åmål.
 Största kommun (yta): Bengtsfors.

Landskapstyp: Sprickdalsterräng.
 Högsta berg: Baljåsen 302 möh.
 Största sjö: Vänern.
 Nationalparker: Tresticklan.
 Landskapsblomma: Förgätmigej.
 Landskapsdjur: Korp.
 Landskapssten: Kvartsit.
 Fornlämningar: Cirka 5 000 kända.

*Canned Heats röda tråd,
Adolfo "Fito" de la Parra
som är den enda original-
medlemmen kvar i bandet.
Foto: Tony Berg*

Canned Heat

tillbaka i Åmål efter 31 år

Canned Heat såg dagens ljus 1966 då skivsamlaren och blueshistorikern Alan "Blind Owl" Wilson och Bob "The Bear" Hite startade ett band och fick med sig vännen och tillika skivsamlaren Henry "The Sunflower" Vestine, som tidigare spelat med Frank Zappas Mothers of Invention, samt Larry "The Mole" Taylor, som spelat med bland andra Jerry Lee Lewis, femte medlem blev trummisen Adolfo "Fito" de la Parra, som spelat med latinobanden Los Hinner och Los Hooligans.

Namnet Canned Heat tog de från den amerikanske deltabluers-musikern Tommy Johnsons låt "Canned heat blues" som han spelat in redan 1928.

De fick sitt stora genombrott genom att spela på tillsammans med Jimi Hendrix, Janis Joplin och The Who på Monterey Popp Festival 1967 och två år efter på Woodstock-festivalen. Det hjälpte säkert till att bandet gjorde ikoniska låtar som "On the road again", "Let's work together" och "Going up the country".

De fick en hel del uppmärksamhet redan med det självbetitlade debutalbumet 1967 som innehöll låtar som "Rollin' and thumblin'", "Bullfrog blues" och "Help me". "On the road again" var den stora hiten på det andra albumet "Boogie with Canned Heat".

På samma album fanns också "Fried hockey boogie" och "Amphetamine Annie", därefter rullade det på.

Även många av de etablerade bluesmusikerna fattade tyckte för bandet och de samarbetade med bland andra John Mayall, Little Richard och John Lee Hooker. Samarbetet med den senare ledde till albumet "Hooker 'n Heat" som är ett underskattat album som innehåller en del guldklimpar som "Whiskey and timmen", "Let's make it" och "Boogie chilin no 2".

Canned Heat lyckades också hjälpa flera gamla bluesmusiker fram i rampljuset. En av dem var Sunnyland Slim som körde taxi i Chicago när de hittade honom. På ett sjukhus i Tunica, Mississippi

hittade de Skip James och tog med honom till Newport Festival. Andra var Memphis Slim, Clarence "Gatemouth" Brown och Albert Collins.

3 september 1970 dog Alan Wilson och det medförde större förändringar i bandet. Från det har medlemmarna i bandet skiftat ordentligt genom åren, med Adolfo "Fito" de la Parra som den röda tråden. Åren har sedan tagit hårt på originalmedlemmarna. 5 april 1981, dog Bob Hite i en hjärtattack, 3 september 1997 dog Henry Vestine i Paris efter den sista spelningen på en Europaturné och 19 augusti 2019 gick Larry "The Mole" Taylor bort i cancer. Många motgångar genom åren, lägg därtill interna bråk, men Canned Heat har hela tiden kommit tillbaka.

Canned Heat har spelat på alla stora festivaler och konsertställen genom åren för att inte tala om alla motorcykelträffar. Bandets låtar har även letat sig ut till en yngre generation, till viss del tack vare att låtarna hörs i en hel tv-reklam, och givetvis på en rad olika soundtrack genom åren och så än idag. När man ser vilka företag som använder bandets musik i sin reklam är en del av dem inte alla förvånande. "On the road again" användas av Miller Beer och Chevrolet, "Let's work together" av Levi's och Heineken, men även 7-up, Target och Amazon samt "Going up the country" för Pepsi, McDonalds och Geico, och det är bara ett axplock.

1993 lyckades Nils Lönnsjö, dåvarande bluesgeneral

Till höger: Harvey Mandel på scen i Åmål 1993 när Canned Heat senast gästade Åmåls Bluesfest.

Foto: Tony Berg

Nedan: Canned Heat 2024 som kommer att spela på bluesfesten.

Foto: cannedheatmusic.com

för Åmåls Bluesfest, med konststycket att boka in bandet till andra upplagan av bluesfesten i Örnåsparken. Det var en stunds magi där även de stelaste i publiken började röra på sig och diggade med musiken. Då bestod bandet av Fito de la Parra, James T, den legendariske gitarristen Harvey Mandel och basisten Ron Shumake.

I sommar är bandet ute på en längre turné och har dessutom släppt sitt första studioalbum på över 15 år, "Final vinyl". Numer består bandet av Fito de la Parra på trummor, Dale Spalding på sång, gitarr och munspel, Rick Reed på bas och gitarr samt Jimmy Vivino på bas.

31 år efter att bandet besökte Åmål är det dags igen. Canned Head spelar på Åmåls Bluesfest lördag 13 juli. Det kommer säkert att bli en höjdare.

– Det var lite jobbigt när Eli Paperboy Reed lämnade återbud så sent, men vi är jätteglada över att Canned Heat kunde hoppa in med så kort varsel. Det är ju trots allt av de mer legendariska banden inom bluesen, säger Agneta Andersson i Åmåls Bluesförenings bokningsgrupp.

Tony Berg

Överst: Canned Heat på scenen i Örnäsparken vid Åmåls Bluesfest 1993.

Nedre bilden: Canned Heat i tidig upplaga, Larry "The Mole" Taylor, Henry "The Sunflower" Vestine, Bob "The Bear" Hite, Alan "Blind Owl" Wilson och Adolfo "Fito" de la Parra.

Foto: Tony Berg

Foto: cannedheatmusic.com

Gráinne Duffy

Grainne Duffy föddes och växte upp i Castleblayney, Co. Monaghan, Irland. Hon började tidigt sjunga i en lokal kör och hade även ett band med sina systrar. Hon växte upp i en familj där musiken hade en stor plats, något hon idag tackar sin mamma för.

Det fanns ingen tv i hemmet när Grannen och hennes systrar var unga, men de hade en skivspelare. Barnen uppmuntrades att skaffa en skiva på sin födelsedag och på jul. Detta breddade syskonens intresse för musik och de började lyssna på artister som The Rolling Stone, The Pretenders och Aretha Franklin. Det var under de åren som Grainne upptäckte Peter Green och det tidiga Fleetwood Mac. Hon nämner ofta Peter Greens sätt att spela blues som en av hennes största influenser som gitarrist.

När hon blev äldre studerade hon musik på NUI, Maynooth, Irland där hon också tog sin examen. Hon hoppade också in och spelade med olika band och musiker så fort det gavs tillfälle.

2007 började hon att uppträda som soloartist och släppte debutalbumet "Out of the dark". Albumet fick mycket uppmärksamhet och ledde till att hon fick spela på Acoustic stage på Glastonbury 2008 samma år fick hon och agera uppvärmare till bland andra Robben Ford och The Yardbirds.

Årets efter hörde BBC av sig och ville att Gráinne skulle spela in en låt för en tv-kampanj. Inspelningarna skedde i George Martins Art Studio i London. Hon fortsatte att få bra uppdrag som uppvärmare däribland Little Fett och Paul Brady.

Nu hade också arrangörerna för en rad bluesfestivaler fått upp ögonen för irländskan. 2010 spelade hon på Warrenpoint Blues Festival och bildade även Granne Duffy Band som förutom henne själv bestod av Paul Sherry, gitarr, Davy Watson, bas samt Gerry Morgan på trummor.

Efter att ha etablerat sig på Irland och därefter England var det Norge som ropade på Gráinne. 2012 spelade hon på Skåneviks Blues Festival och därefter världens nordligaste bluesfestival, Dark Season Blues på Svalbard.

Därefter har hon i stadig takt intagit hela Europa. 2014 var det dags för Norge igen då hon spelade på Europas största bluesfestival, Notodden Blues Festival. Andra artister samma år var Keb Mo och The Rival Sons och många andra.

Samma år röstades hon fram till bästa sångare och bästa artister i Blues Matters Writer poll. 2015 fick hon chansen att besöka Kanada och spela på Tremulant International Festival och hyllades i magasinet Maple Blues. Samma år var det dags att spela i Afrika då hon spelade på Tanjazz Festival i Marocko.

Sedan har det bara rullat på för Gráinne Duffy som även hunnit med att erövra USA. Nu har turen kommit till Sverige och Åmåls Bluesfest där Granne Duffy spelar på arenan fredag 12 juli.

– Det är roligt att vi lyckats få Gráinne till Åmål. Jag är säker på att hon kommer att bli en stor och positiv överraskning för vår publik, säger Agneta Andersson i bluesförningens bokningsgrupp.

Tony Berg

School of Blues växer

Nu är det snart dags för fjärde säsongen av School of Blues i Åmål. Ungdomar från Sverige och Norge som träffas, spelar och sjunger blues i dagarna tre. I år slår vi glädjande nog deltagarrekord, hela tretton elever dyker upp. Åtta av dessa har varit med tidigare, men för fem stycken är det första gången. Vi kommer som tidigare hålla till i Kulturskolans lokaler på Karlbergsskolan där vi har tillgång till två lokaler med musikutrustning.

Ungdomarna som är med på skolan måste ha lite förkunskaper på sina instrument så det är inga nybörjare som dyker upp. De får lära sig att spela i grupp och förhoppningsvis utvecklas på sina instrument och lära sig grunderna i bluesmusiken.

Ett annat populärt inslag är besök från artister som uppträder på Åmåls Bluesfest där de berättar om sina erfarenheter som bluesartister. Tidigare år har vi haft besök av Lil' Jimmy Reed, Dan Magnusson, Austin Walkin' Cane för att nämna några. Dessa besök brukar avslutas med att artisterna jammar med eleverna i några låtar.

Hela School of Blues avslutas sedan på onsdagen med att vi tar oss till bluesterminalens backstageområde för utvärdering, diplomutdelning, lite grillning och jampspel. Då är även föräldrar eller kompisar till eleverna välkomna att vara med.

De ungdomar som väljer att stanna kvar på Åmåls Bluesfest kommer sedan att få möjlighet att gå upp på den öppna jampscenen nere vid bluesterminalen på fredagen. Detta har varit ett uppskattat inslag bland besökarna tidigare år. Vill ni se framtidens bluesartister så ta er till terminalen på fredag 12 juli och visa er uppskattning och stötta de som går upp på scenen någon gång vid 15.00.

Några tidigare elever på School of Blues kommer att uppträda på stora scenen i terminalen på fredag klockan 18.00 nämligen Samson Mirro, Edvin Öström och Morris Malek Andersson i bandet The Blue Benders. Dessa tre har dessutom fått Åmåls Bluesförenings Junior Blues Prize.

En annan tidigare elev, Ebba Bergkvist, kommer med sitt band The Flat Tire Band att uppträda på Sweden Rock. Lycka till, säger vi till dessa två band. Hon är den senaste Junior Blues Prize vinnaren på Åmåls Bluesfest.

Att genomföra School of Blues skulle inte vara möjligt utan våra dedikerade lärare och Åmåls Bluesförening är så glada att Lisa Lystam och Fredrik Karlsson som varit med från början återigen tar sig an denna uppgift. Ida Bang som varit med på de tre första säsongerna har "tyvärr" fått förhinder i år då hon ska gifta sig samma helg som School of Blues börjar, grattis säger vi

från Baretta, vi har dock fått en fullgod ersättare i Moa Blücher som dessutom kommer att spela på årets gatu-blues. Fredrik & Puritanerna uppträder i Kulturmagasinet på fredag klockan 13.10.

Terje Olsen

Terje Olsen, rektor för School of Blues ser fram emot ännu

en sommar med School of Blues.

Foto: Maria Olsen

FREDRIK & PURITANERNA

Baretta hade nöjet att få vara med på Fredrik & Puritanernas releaseparty för deras senaste skiva "Åker till min hemstad" inför ett fullsatt Stampen i Stockholm. Jag fick samtidigt möjlighet till ett samtal med Fredrik.

Stämningen var hög redan från början och blev närmast euforisk ju längre in i spelningen de kom. Fredrik, Surjo och Jonas gav allt den kvällen på scenen och det smittade av sig på oss i publiken. Flera timmars blues senare gick jag till mitt hotell i Gamla Stan med ett stort leende.

Vilka är Fredrik & Puritanerna?

– Fredrik Karlsson, gitarr och sång, Surjo Benigh, bas och sång och Jonas Backman, trummor. Bandet startade 2019 efter en vindpinad kväll i Mariehamn. Jag var inbjuden att göra en hyllningskonsert till Elmore James som fyllde 100 år och behövde ett band. Jag frågade Surjo och om han kände någon trummis och han föreslog Jonas. Vi fick därefter ett

gig på Stampen och då framförde vi bland annat eget skrivet material på engelska, tror att vi spelade "All the things" en låt som numera är inspelad av Tove Gustavsson. Det var efter den spelningen som Gunnar Lidström men även Surjo och Jonas påpekade "Varför skriver inte du på svenska?", På den vägen är det.

Ser ni er själva som ett renodlat bluesband?

– Vi skulle nog inte kalla oss för ett renodlat bluesband, men den får mig att vilja reflektera över frågan. Vad är ett renodlat bluesband idag? Hur vill vi att bluesmusiken utvecklas? Ska vi se den som en genre som får utvecklas frodas och utmanas, eller som en genre som är hårt knuten till en kultur och tradition som vi svenskar inte tillfullo kan förstå. Jag tror det är superviktigt att både traditionalister och nyskapare existerar under samma arena. Kultur som ting har alltid varit i en utvecklingsprocess och varför skulle inte bluesen få vara en del av den utvecklingsprocessen? Att vi människor kategoriserar musik ligger i vår natur. Det blir enkelt för oss att placera

Fredrik & Puritanerna ger allt och lite till under sina konserter.

Foto: Terje Olsen

musiken i olika genrer. Läser man om de gamla afroamerikanska artisterna som exempelvis Lightning Hopkins pratar de aldrig om blues i termer som en musikgenre, utan mer i egenskap som en filosofi. Något som vore intressant att diskutera i ett panel-samtal är: Vad är blues?

Hur ser er kreativa process ut när ni skriver och arrangerar låtar?

– Vanligtvis kommer jag med låtarna till vår replokal. Därefter brukar Jonas och Surjo komma med syn-

punkter kring groove, låtens form som olika delar i låten. De kan även ha åsikter om texter ibland. Vi testar olika idéer för att jobba oss fram mot slutresultatet. Ett bra exempel på det är "Åker till min hemstad" från vår senaste EP. Min idé var att göra en John Lee Hooker inspirerad låt á la Boogie Chillen'. Slutversionen som finns på vår EP tog månader att fastställa men det var ett jättekul sätt att jobba på tycker jag, och utvecklande. Det kräver ödmjukhet och respekt från oss alla tre.

Blues på svenska, funkar det?

– Det tycker jag, varför skulle det inte göra det?

Allan Edwall, Rolf Wikström, Totta Näslund med fler har visat att det fungerar. När vi skriver musik på vårt språk svenska, blir det mycket rakare och ärligare, tycker jag. Det går inte gömma sig bakom klyschiga fraser på samma sätt. En enkel jämförelse, att säga "Jag älskar dig" eller "I love you", samma innebörd men det förstnämnda har vi en djupare relation till eftersom det är vårt språk. Det sistnämnda kan vi bara relatera och förstå, eftersom det inte är vårt språk.

Fredrik förstår jag, men Puritanerna? (Kollar man på Wikiwand så hade puritanerna makt i England och USA främst på 1600-talet, och de ville reformera den anglikanska kyrkan. Numer har ordet puritanskt kommit att betyda "mot njutning")

– Det är många som kommer fram, undrar och försöker på sluga sätt vinna historiska poäng för att hänvisa till puritanismen. Om jag minns rätt så var det en föregångare till det som blev transcendentalismen. I bluesens värld har "puritan" varit lite av ett skämtsamt sätt att tilltala någon som är väldigt sträng med hur blues ska låta och vara. Vi tyckte det var kul att just använda puritanerna, eftersom vi verkligen är raka motsatsen.

Fredrik, du är från Norrköping och en viss Plura kommer därifrån. Var/är han och hans Eldkvarn en inspirationskälla för dig?

– Eldkvarn! Det kommer med modersmjölken om du är från Peking (Norrköpings smeknamn). Eldkvarn har verkligen lagt ett fundament tillsammans med Ulf Lundell hur rockpoesin ska låta och skrivas. Eldkvarn är självklart en stor inspiration. Jag har redan påbörjat indoktrineringen på min egen son Aron, först lyssnar man på "Spårvagn genom ljuva livet", sen kollar man en match med IFK Norrköping!

Surjo har ju ett imponerande CV. Har spelat med, Totta Näslund, Ulf Lundell och The Boppers. Har även sett att han gjort inhopp med Blue Benders exempelvis.

– Att jobba med Surjo är fantastiskt kul och utmanande, han är duktig på att höra nyanser i låtar och inspelningar, vilket alltid leder till att låtar nya som gamla är i ständig rörelse framåt. Hans stilkännedom och kunskap gör honom i särklass till en av de bästa vi har i landet på rock och blues. Hans förmåga att kunna plocka fram det bästa ur en är häftigt tycker jag.

Hur är det med Jonas? Spelar han enbart med F&P?

– Jonas är Jazztrummis från början, och en superskicklig sådan. Han spelar bland annat med Håkan "Mr. Blues" Lewin. Jag får passa på att rekommendera hans soloprojekt som har spelat in några skivor, Jonas Backman Trio, "Vem kan segla" håller jag högt som låt och arrangemang. Ur min synvinkel är Jonas likt Surjo "one of a kind" när det kommer till spelstil, timing och känsla. När jag hör Jonas spela Jazz och blues så händer det något med musiken, det finns en energi jag tycker få jazztrummisar har. Många jazztrummisar

Releasepartyt på ett fullsatt Stampen.

likt Jonas är inspirerade av Elvin Jones, och de är få som fångar det som Elvin gjorde på ett rättvist sätt. Jag tycker Jonas gör det galant, jag blir alltid lika glad. Det kanske handlar om att Jonas inte försöker härma, utan bara spelar.

Vilka artister eller band har inspirerat er musikaliskt? (Roffe Wikström?)

– Den listan går att göra hur lång som helst, vi är som tidigare påtalat inga bluespuritaner. Vi hämtar vår inspiration från bra musik. Några band som vi håller högt är The Black Keys och Bombino. Vi brukar snöa in på skivor som vi gillar: en sådan är "Sweet tea"

Foto: Terje Olsen

med Buddy Guy. Självklart ska det klassiska bandet Bluesbag och skivan "Blå påse" nämnas, ett mästerverk som Clas Yngström finansierade och producerade. Rolf Wikströms "Live 2005", Totta Näslunds "Soul! På drift" och Björn Skifs "Krama dej", är tre personliga favoriter. Jag hämtar även inspiration från Håkan Hellströms tidiga skivor, säga vad man vill om Håkan, men texter det kan han skriva. Jag har även influerats mycket av en hip hop-artist som heter Roffe Ruff. Ja, musik är kul och listan kan göras väldigt väldigt lång, det här vara bara en försmak.

Hur många skivor har ni släppt?

– Vi har släppt två EP, en livevideo och sju singlar. *Ni hade releasefest på Stampen för er senaste skiva "Åker till min hemstad" i november ifjol. Berätta lite om skivan. Är det du som har gjort text och musik eller var det ett teamwork?*

– Precis, det var en fantastisk kväll! Processen med EP:n har egentligen inte varit annorlunda än tidigare gånger. Jag kom med låtar som vi tillsammans arrangerade upp. Det är Surjo och Jonas som har producerat, mixat och mastrat. Det som kanske är unikt med skivan är att den kommer från en väldigt mörk episod av mitt liv. Något jag tror framkommer i låtarna. Min pappa gick hastigt bort på farsdag 2021, vilket var väldigt omtumlande. Min pappa och jag hade inte den bästa relationen och när han gick bort besvarades aldrig de frågor jag undrat över under min uppväxt. Frågor som kändes relevanta för att jag skulle kunna gå vidare och vår relation skulle kunna bli starkare. Jag hade svårt att finna mig i vad sorgen gjorde med mig, hur den lät mig äta upp mig. Det kanske är ett nödvändigt i en sådan process, för att komma starkare ur den. Jag har varit skonad med dödsfall, vilket gjorde att jag inte visste hur jag skulle hantera den typ av sorg. Jag hade väldigt mycket ångest, och under perioder vågade jag inte gå ut om jag inte drack alkohol. Nu mår jag mycket bättre och har en fantastisk sambo som lyssnar. Pappa finns med varje dag, jag honom bredvid vinylspelaren, brukar ibland spela Bryan Adams "Reckless", Sweets "Fox on the run" eller "La Grange" på högvolum, där och då vet jag att han lyssnar.

Vilka är era favoritlåtar att framföra live och varför?

– Oj, jag älskar alla våra låtar på olika sätt. Jag vet inte vad Puritanerna tycker, men jag älskar att spela "Åker till min hemstad" och "Min bättre hälft".

Kan ni berätta om några minnesvärda spelningar eller turnéer ni har gjort.

– Jag tror vi alla tre kände att spelningen på Åmåls Bluesfest 2022 var ett fantastiskt gig. Vi kände att det var ett kvitto på att vi var något musikalsikt på spåren.

Vilka utmaningar har ni mött som bluesband och hur har ni överkommit dem i så fall?

– Eftersom vi lyssnar på mycket musik, kan låtmaterialet bli väldigt spretigt. Om man lyssnar på våra tidigare inspelningar hör man det, och det kan vara en utmaning att försöka rama in vad vi håller på med. Det är något vi kontinuerligt jobbar med, vissa låtar är helt fantastiska som vi tillsammans har skrivit, men vi får inte till låtarna i rätt format. Vanligtvis får de ligga och vila ett tag, därefter plockar vi upp dem igen, oftast sker det något då.

Finns det något speciellt budskap eller tema ni försöker förmedla genom er musik?

– Intressant fråga! Jag tror jag försöker fånga det bluesen handlar om filosofiskt, livets vardagliga problem och frågor. Under senaste EP:n "Åker till min hemstad" blev döden ett tema, vilket är naturligt med tanke på var låtarnas ursprung kommer ifrån. Jag tror på att försöka hålla det enkelt, inte så mycket gnissel, metaforer eller liknande. Jag är en vanlig arbetar-

Surjo Benig.

Foto Terje Olsen

grabb, från en arbetarstad som skriver låtar om diskbänksrealism.

Hur ser ni på framtidens bluesmusik och vilka planer har ni för att fortsätta utveckla er som band?

– Den är ljus, kolla på alla unga begåvade talanger som dyker upp i Sverige. The Blue Benders, The Black Flakes, Moonlight Riders, Anton Hultquist i Jönköping, Markus Rogefeldt. Jag tror det viktigaste bidraget för bluesens fortlevnad ligger i School Of

Blues, som för tillfället finns i Åmål. Bluesen har även andra utmaningar. Tillväxten på unga utövare ser god ut, men publiken och volontärerna blir äldre. Hur ser vi till att det fina föreningslivet fortsätter och hur lockar vi in oss yngre in i det, så det fortsatt finns speljobb? Fredrik & Puritanerna kommer kämpa för att utveckla oss, vi skriver ständigt ny musik och försöker ständigt hitta nya vägar. Om vi får fortsätta ska det bli spännande att se hur projektet utvecklas.

School of Blues var representerad på releasepartyt av Terje Olsen och Ida Bang.

Foto: Maria Olsen

Vad skulle ni säga till unga musiker som är intresserade av att spela blues?

– Jag tror att det är viktigt att strunta i vad människor tycker och tänker, när jag var ung ville ingen spela blues. Jag försökte aldrig anpassa mig, eller följa med strömmen, utan jag fortsatte att harva på, för att jag älskade genren så mycket. Det gick rätt bra! Om du som ung läser det här, se till att spela, spela, spela, spela, spela, spela, spela och spela. Åk till bluesjam, träffa likasinnade och finns det inget bluesjam i din kommun, starta ett. Jag tror mycket handlar om att våga ta risker, kasta sig ut i ett öppet hav och se vad som händer. Tro på dig själv och se till att du umgås med folk som tror på dig, och förändra

inte dig själv för någon annan skull. Du är grym precis som du är!

Fredrik & Puritanerna kommer till Åmåls Bluesfest och spelar i Kulturmagasinet/Gamla Kyrkan på fredag 12 juli klockan 13.10, missa inte det!

Ett engagemang som glädjer Baretta lite extra är att Fredrik är en av tre lärare på School of Blues som går av stapeln veckan före själva bluesfesten. Det blir nu fjärde året som han återkommer som lärare. Han brinner verkligen för att få ungdomar att fortsätta utveckla sitt musicerande med inriktning mot blues. Den energin som Fredrik ger eleverna ihop med de övriga lärarna Lisa Lystam och Ida Bang är guld värd.

I år har Ida Bang förhinder men School of Blues har en perfekt ersättare i Moa Blücher.

Fredrik (som föresten är nybliven pappa till Aron, grattis säger vi i Baretta) driver tillsammans med Tommy Moberg och Jocke Blomgren Bluespodden sen drygt sex år tillbaka. Hela 78 avsnitt har det hunnit bli i skrivande stund. Detta är den enda svenska poddcasten om blues och rootsmusik där allt och lite till dryftas. Alla avsnitt finns på Spotify och är väl värda att lyssna på. De delar årligen ut Bluespoddenpriset i olika kategorier inom bluesen. 2023 hölls denna gala på bluesstället nummer 1, Stampen i Gamla Stan. Ett uppskattat och välbesökt (fullsatt) evenemang som efter det officiella programmet, som sig bör ersattes med jampspel i sann Stampen-anda.

Tommy Moberg öppnar faktiskt årets upplaga av Åmåls Bluesfest med sitt The Lowdown Saints på torsdagen 11 juli klockan 15.05

i Kultur-magasinet/Gamla kyrkan och sedan är det de som styr upp jammet vid terminalen både fredag och lördag mellan 12 och 16.

Terje Olsen

Fakta Fredrik & Puritanerna

EP

2019 Fredrik & Puritanerna

2023 Åker till min hemstad

Singel

2019 Den stora sorgen

2020 Älska mig försiktigt, Sara, Inte vara din darling,

Följ mina steg

2021 Rockstjärnan som försvann, Brasilianska ögon

John Mayer briljerade

Jag har lyssnat på John Mayer sedan starten av hans karriär. Mer under vissa perioder, mindre under andra. Men en sak är säker, han har funnits med i mitt liv under en stor och betydelsefull del.

När det annonserades om en konsert med honom i Tele2 Arena i Stockholm tänkte jag därför inte många minuter innan jag beställde en biljett, jag och ungefär 30.000 andra. Under mars månad bockade han av några av Europas länder i en välbesökt turné.

13 mars var det dags att ta tåget till Stockholm för att se honom. Förväntan var hög. Innan konserten uppträdde Madison Cunningham. Jag har hört en hel del om henne då hon sägs leverera en ny variant av folkrock med västkustkänsla. 2023 vann hon dessutom en Grammy för bästa vispopalbum. Dessvärre imponerade hon inte nämnvärt. Jag tror hon hade vunnit på att uppträda i en lite mindre arena.

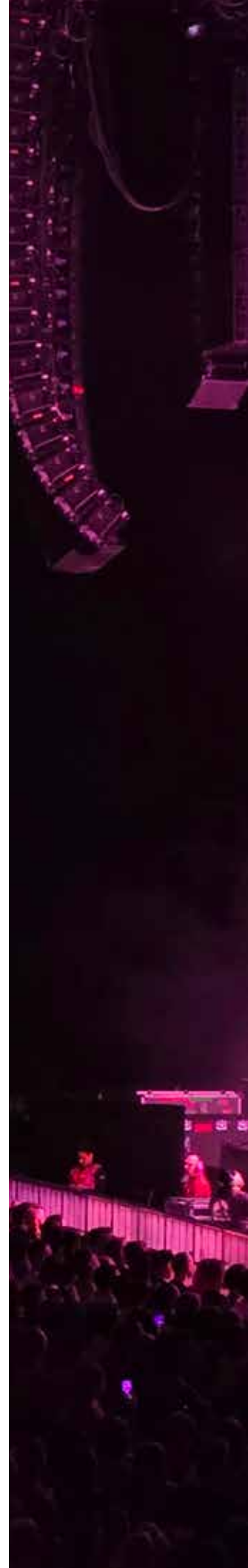
Så kommer då Mayer upp på scenen. Eller rättare sagt, vi får se honom i ett blått ljus som genom en halvt stängd persienn. Stor gester är ju inte hans grej. Istället är det ju den mindre kontexten som är hans styrka. Hans gitarrspel, hans frasering till exempel. Vilket också visar bli konsertens problem. Mer om detta senare.

John Mayer är en gudabenådad låtskrivare, sångare och framförallt gitarrist. Han har mer gitarrer än jag har kameror, vilket inte vill säga lite. Skämt åsido. Han byter gitarrer ett antal gånger, och det kvittar vilken av dessa han har i handen. Det låter fantastiskt.

Maria Olsen

Låtlista

Slow dancing in a burning room, Shot in the dark, Queen of California, It shouldn't matter but it does, No such thing, Who says, Waitin' on the day, Neon, In your atmosphere, You're gonna live forever in me, Changing, Stop this train, The age of worry, Your body is a wonderland, In the blood, Walt Grace's submarine test, If I ever get around to living, Desire. **Extranummer:** The heart of life, Free fallin'

Ovan: Svartgams gitarrister Magnus Liljeqvist och Perry Berglund testar gitarrer i Applehead Recording Studio i Woodstock. Till höger: Svartgam i New York. Perry Berglund, Markus Sirén, Patrik Otter, Magnus Liljeqvist, Sebastian Ferger och Frida Liljeqvist.

Foto: Svartgam

Svartgam har något bra på gång

Det har genom åren funnits en del spännande band från Säffle, och gör så än idag. Ett av de jag gillar mest är Svartgam som spelar en mix av americana och countryrock, och gör det väldigt bra.

Bandet startade någon gång under 2017. Inledningsvis var tanken att spela covers och så blev det, men det dröjde inte länge innan medlemmarna började skriva egna låtar.

Ofta börjar det med att någon i bandet kommer med en idé, sedan får den växa fram i reploken och ta form. Texterna skrivs av Patrik Otter.

– Perry kanske har ett riff som vi utgår från eller jag har med mig en sångmelodi och ett grovt arrangemang som vi sedan färdigställer organiskt som ett band, säger Patrik Otter.

Bevisligen är det ett bra arbetssätt då bandet skrivit en del riktigt bra låtar som förtjänar större uppmärksamhet än de får.

Bandet ja, det består av pianisten och sångaren

Patrik Otter, sångerskan Frida Liljeqvist, gitarristerna Perry Berglund och Magnus Liljeqvist, basisten Markus Sirén och Sebastian Ferger på trummor.

När det gäller influenser och musikalisk bakgrund har medlemmarna mycket gemensamt men det finns givetvis skillnader också då flera av dem har spelat i olika band tidigare. Det har bidragit till att de också har med sig olika influenser.

– Vi har absolut många gemensamma musikaliska referenser, även om det såklart finns skillnader också. Men det vi verkligen har gemensamt nu är ju vår kärlek till Americana och den amerikanska musiken och det är grunden för Svartgam, fortsätter Patrik Otter.

Under flera år har kompisgänget gjort resor till USA och uppskattar den amerikanska musiken och kulturen. Bland annat har de besökt Nashville vid ett par tillfällen. När de sedan började skriva egen musik var det kanske inte så konstigt att det blev

americana och countryrock. När man upplevt musiken på nära håll där den kommer från är det lätt att förstå valet av genre.

2021 släppte bandet sin debut-lp "Trace of life" som för egen del var en stor positiv överraskning. Det är inte ofta man hör den här typen av musik producerad och utgiven i Sverige, än mindre på vinyl. Med låtar som "Fully guaranteed from the heart", "Back to you", "Nothing new" var det ett album som snabbt införskaffades.

Därefter har bandet fortsatt att släppa bra låtar med jämna mellanrum. Lyssna på "Anna Lee (will you answer my prayer)", "21 days" och 31 maj släpptes senaste låten "Long road back".

När man lyssnar på bandet The Eagles, lite Jackson Browne och The Band. Nyligen var bandet i Woodstock och spelade in några låtar. Det var säkert en upplevelse för medlemmarna som verkligen gillar The Band. Under USA-vistelsen hann de med att besöka The Big Pink, huset där The Band spelade in låtar som "Tears of rage", "This wheel's on fire" och "The weight".

Merparten av låtarna var egna men några skrevs tillsammans med Bob Dylan. Låten "The weight" blev en jättehitt för The Band när den hamnade på soundtracket till "Easy rider". Onekligen ett hus med mycket musikhistoria.

Albumet bandet släppte för några år sedan var en egen utgivning vilket innebär att de betalade för studiotiden, vinylpressningen och allt annat. Än har albumet inte gått ihop, men det var en gemensam dröm att göra en vinyl, och resultatet blev väldigt bra.

För närvarande finns inga planer på att släppa något nytt album på vinyl, vilket är fullt förståeligt, men samtidigt borde det inte vara omöjligt för ett band med denna kvalitet att hitta ett skivbolag som vill ge ut deras musik. Förvisso är det inte den största av genrer i Sverige, även om väldigt många numer lyssnar på country, americana och countryrock, men det dräller inte av bolag som förstår sig på denna musik.

Ny musik skriver de hela tiden. I april spelade de in fem låtar i Silence studios i Koppom där artister som Robert Broberg, Mattias Hellberg, Kebnekajse, Dag Vag, Eldkvarn och en stor mängd andra har spelat in skivor genom åren.

I början av maj bar det sedan av till Applehead Recording studio i Woodstock och spelade in två låtar. Där är raden lång av artister som spelat in, bland andra Richard Thompson, The Cinelli Brothers, Blondie, John Mayer, King Crimson och många andra spelat in.

Svartgam känner sig också moget för flera spelningar, något som borde fungera även om live-scenen inte riktigt hämtat sig efter pandemin, men det börjar ta sig.

Det gäller att hitta rätt spelställen, där bandets musik uppskattas, så det borde finnas möjligheter för dem att få komma ut och spela mer.

– Det hör av sig folk som hört oss och vill boka gig

med oss. Sedan måste man ju även vara aktiv själv, bara för att man släpper bra musik på Spotify så betyder inte det att man når ut, säger Patrik Otter.

Sant, kanske dags att skaffa sig en bokare eller manager?

Du kan se och höra bandet på Eds Countryfest om några veckor. Sedan finns det en ny chans i närområdet 24 juli då bandet arrangerar en egen festival,

Swedish Americana i Säffle tillsammans med Galna Tuppen.

– Bland annat kommer Åmålsbandet Crossing Keys göra comeback och det känns riktigt kul, avslutar Patri Otter.

Övriga artister på Swedish Americana är Jamie Meyer, Isa Jäger och Treon.

Tony Berg

En Hyllest til Kvinner i Bluesen

BLUESKVINNOR PORTRÄTTERAS UNDER BLUESFESTEN

"En Hyllest til Kvinner i Bluesen" är namnet på årets utställning i Konsthallen vid Kulturhuset under bluesfesten. Bakom utställningen på Åmåls Bluesfest står musikerna Rita Engedalen och Margit Bakken. Utställningen sätter fokus på betydelsefulla kvinnor i bluesens historia och kampen för jämställdhet och solidaritet.

Den norska duon Damer i Blues är ett musikprojekt i handling och bild som arbetar för att ge en röst åt legendariska kvinnor inom bluesen, från 1920-talet fram till idag. Detta har de gjort med den äran i över 20 års tid.

– Dessa banbrytande kvinnor har påverkat utvecklingen av modern rytmisk musik. Och för det förtjänar de både erkänsla och respekt. De har gett oss mycket inspiration i vårt musikutövande och de får inte glömmas, säger Rita Engedalen och Margit Bakken.

Utställningen är från början producerad av Damer i Blues till LO-kongressen i Norge 2022. Det följande året blev den för första gången visad offentligt i samband med Notoddens Bluesfestival, då under namnet Kvinner i kamp.

I en historisk tillbakablick visas fotografier, texter, konst och en del föremål under utställningen. I originaluppförandet i Norge visades även installation "Stemmene" visad. Den bestod av kvinnliga stämmor från olika kulturer med citat som belyste det viktiga med jämställdhet och de kvinnliga bluespionjärernas betydelse för musiken. På Åmåls Bluesfest kommer "Stemmene" att bestå av nya bilder och citat från

The Three Hemphill Women, bluesmusiker från Senatobia, Mississippi, Ada Mae Anderson, Rosa Lee Hill & Jessie Mae Hemphill.

Foto: George Mitchell

svenska kvinnliga bluesartister. Det handlar fortfarande om kvinnornas påverkan och betydelse för musikens utveckling, men i Åmål är det som sagt musiken och framförallt bluesen som står i fokus.

Utställningen visar också historiska fotografier och posters från Arbark, Arbeiderbevegelsens Arkiv i Norge. Arbark bevarar arbetarrörelsens mångfaldiga kulturarv och förmedlar den vidare till nya generationer. Ett fokusområde i strategin bakom Arbark är att utveckla profilen som ett kvinnoarkiv genom att bland annat öka dokumentationen av kvinnor och

kvinnorganisationer i samlingarna.

Det kommer också att visas bilder av den amerikanske fotografen och musikhistorikern George Mitchell som var en flitig besökare på både stora och små bluestillställningar från 1960-talet och flera decennier framåt. Han har mött och dokumenterat bluesmusiker som Jessie Mae Hemphill, Rosa Lee Hill, Ada Mae Anderson, R.L. Burnside och Fred McDowell, för att bara nämna några få. Han har gett ut den hyllade boken "Mississippi Hill Country Blues 1967". Det finns också med en bild på Jessie Mae Hemphill och boken

Margit Bakken och Rita Engedalen står bakom skapandet av "En hyllest til Kvinner i Bluesen" som visas med några svenska tillskott under Åmåls Bluesfest i juli.

Foto: Christin Lund

"Live from the Mississippi Delta" som gavs ut 2017 av journalisten och fotografen Panny Flautt, som också prisats för sitt arbete.

1939 spelade den amerikanska jazz- och bluessångerskan Billie Holiday in låten "Strange fruit". Det kom att bli en av de mest kända protestsångerna och den blev viktig i kampen mot lynchningar av afro-amerikaner. Sången skrevs av den judiska läraren och fackföreningsaktivisten Abel Meeropol från Bronx i New York. Han skrev den 1939 under sin pseudonym Lewis Allan.

Den första inspelningen av blues-musik som gjordes med sång av en afro-amerikansk kvinna var låten "Crazy blues" som Mamie Smith sjöng in 1920. Låten blev en omedelbar succé och redan under den första månaden efter releasen hade den sålt 75 000 exemplar, vilket var otroligt bra 1920. "Crazy blues" öppnade dörrarna för många efterföljande

kvinnliga bluessångare och musiker som Bessie Smith, Ma Rainey och Clara Smith. 1994 valdes låten in i amerikanska Grammy Hall of Fame. 2010 fick låten en liten revival då den Mamie Smiths version användes i ett avsnitt i tv-serien "Boardwalk Empire".

Rita Engedalen och Margit Bakken träffades när de var med i Kristin Berglunds musikprojekt Bluesens Tøffe Damer 2003 tillsammans med Marianne Tovsrud. En kvartett som besökte Åmåls Bluesfest det efterföljande året. Kristin Berglund var en norsk sångerska, gitarrist och låtskrivare och en av de stora inom norsk blues. Hon gick bort 2006 men har med sitt arbete och musik inspirerat många musiker, inte bara i Norge. Rita och Margit hann också med att få spela tillsammans med den svenska sångerskan, gitarristen och låtskrivaren Jenny Bohman före hennes bortgång 2010. De båda hyllas vid utställningen i Åmål under

bluesfesten. Förra året släppte Damer i Blues albumet "My precious blues" som fick ett mycket gott mottagande av både kritiker och publik såväl i Norge som internationellt. Albumet gav också en nominering till det norska spelmanspriset i år. Där har Rita Engedalen befunnit sig tidigare då hon 2006 vann Spelmanspriset för sitt album "Heaven ain't ready for me yet".

Duons gitarrist och vän, Morten Omlid, har varit viktig för Damer i Blues såväl som i projektet såväl som skapandet av utställningen. Morten, som gick bort i november 2023, spelade tillsammans med Rita i över 30 år och på samtliga hennes åtta album. Utställningen Kvinnor i Blues visas i samarbete med Åmåls Bluesförening. Utställningen öppnar torsdag 11 juli kl 12.00 i Konsthallen i Kulturhuset och pågår till och med lördag 13 juli.

Tony Berg

10cc

på turné med en hitparad

Manchesterbandet 10cc bildades 1972. Tre av de fyra originalmedlemmarna hade vuxit upp tillsammans, det var Graham Gouldman, Kevon Godley och Lol Creme. De tre hade spelat tillsammans i flera olika band sedan mitten av 1960-talet. Lol Creme (keyboards) och Kevin Godley (trummor) var sedan många år erkända och flitigt anlitade studiomusiker i Manchester där de ofta jobbade på Strawberry studios i Manchester. Deras barndomskamrat, Graham Gouldman (bas) spelade i ett antal år i bandet The Mockingbirds.

1970 startade Godley och Creme bandet Hotlegs tillsammans med Eric Stewart (gitarr). Det dröjde inte länge innan bandet fick sin första hit, "Neanderthal man". Låten gick upp till andraplatsen på den brittiska topplistan och låg etta i Västtyskland och Italien. Totalt såldes skivan i två miljoner exemplar. Därefter gjorde de två album med Neil Sedaka innan de tillsammans med Graham Gouldman bildade 10cc.

Det unika med 10cc var att det var i stort sett omöjligt att placera bandet i något fack. Medlemmarna och många olika influenser och de var mästare på att skapa nya låtar och nya sound inte sällan med texter som inte sällan hade glimten i ögat. Allt var inte på liv och död.

Bandet fick sitt stora genombrott med låten "Donna" redan under sitt första år och det rullade på med "Rubber bullets" och flera andra riktigt bra låtar från det självbetitlade debutalbumet. 1974 släppte bandet albumet "Sheet music" som innehöll "Wall street shuffle" som gav en liten hit, men inte så mycket mer.

1975 blev 10cc bandet på allas läppar med dunderhiten "I'm not in love", från albumet "The original soundtrack", en fantastisk låt som är en av bandets allra bästa. På samma album fanns även humoristiska "Life in a Minestrone".

Året efter var bandet tillbaka med nästa album, "How dare you". Precis som tidigare var det en otrolig

bredd på låtmaterialet. Låtarna som stack ut på detta album var "I'm Mandy fly me" och "Art for Art's sake". Jag gillade även "Head room", men det blev aldrig någon hit för bandet.

Ett tag efter att "How dare you" släppts splittrades gruppen i två delar. Kevin Godley och Lol Creme hoppade av och bildade duon Godley & Creme. De båda hade hela tiden stått för de mer experimentella låtarna och fortsatte att skapa den typen av musik som duo. Graham Gouldman och Eric Stewart fortsatte som 10cc. Samtidigt blev trummisen Paul Burgess fast medlem. Han hade turnerat med bandet i ett antal år då de för det mesta hade två trummisar på scen.

De jobbade vidare och skapade i mitt tycke bandets allra bästa album, "Deceptive bends". Jag var 13 år gammal och min storebror köpte albumet till mig. Det tillbringades många timmar framför grammfonen och jag lyssnade verkligen in och ut på den skivan. Jag var fast redan efter några toner av inledande "Good morning judge", sedan rullade det bara på med låtar

som "The things we do for love", "Marriage bureau rendezvous", "People in love"... Ja, det är nog lika bra att sluta annars listar jag albumets samtliga låtar, men jag måste nog också nämna "Modern man blues" och "Feel the benefit (pts. 1, 2 & 3)". Vilket album, det är än idag ett av mina absoluta favoriter. Samma år släppte bandet livealbumet "Live and let live" som visar hur bra bandet var live.

1978 kom "Bloody tourists" som innehöll ett knippe hyfsade låtar och en kanonhit, "Dreadlock holiday" där bandets humoristiska sida än en gång gjorde sig påmind i texten. Efter det gick luften ur bandets, åtminstone när det gäller låtskrivandet. De vassa och klockrena låtarna ville inte infinna sig längre. Albumen som släpptes under 1980-talet passerade ganska obemärkt förbi.

Även om bandet inte skapat några nya hits eller minnesvärda album på många år är det fortfarande ett uppskattat liveband som har många fans runt om i Europa, inte minst i Sverige.

Tidigare i år meddelade bandet att det blir en

större turné i höst där Stockholm, Uppsala, Malmö och Göteborg presenterades. Nu har bandet lagt till två datum till under turnén, det är måndag 25 november på CCC i Karlstad och ett extra datum fredag 29 november på Lorensbergsteatern i Göteborg.

Numer består 10cc av originalmedlemmen Graham Gouldman, mångårig medlemmen Paul Burgess, Rick Fenn, Keith Hayman och Andy Park.

– Det som är särskilt tillfredsställande är att se vår publiks demografiska förändringar med fler och fler yngre människor som kommer till våra spelningar. Showerna i mars har varit våra mest framgångsrika i Storbritannien och det är mycket glädjande, eftersom vi bara gör det vi älskar – att spela musiken på 10cc, säger Graham Gouldman inför turnén.

Tony Berg

10cc:s turnéplan Sverige

25 november, CCC, Karlstad, 26 november, Cirkus, Stockholm, 27 november, UKK, Uppsala, 28 november, Slagthuset Teatern, Malmö, 29 november, Lorensbergsteatern, Göteborg, 30 november, Lorensbergsteatern, Göteborg

Blues Pills

Nytt album och ny turné efter sommaren

2018 spelade Örebrobandet Blues Pills på Åmåls Bluesfest till publikens stora uppskattning. Det var inte ren blues men musiken rör sig i gränstrakterna och Elin Larssons energi på scenen smittade av sig till publiken.

2011 var styvbröderna Zack Anderson och Cory Berry på turné i Kalifornien med sitt dåvarande band Radio Moscow. Där träffade de sångerskan Elin Larsson. Tillsammans spelade de tre in en demo med två låtar och lade ut dem på Youtube.

Skivbolaget Chrusher Records såg trions demos, gillade vad de hörde och erbjöd dem ett kontrakt. Kort därefter turnerade bandet i Frankrike och Spanien. Under turnén träffade de den då 16-årige gitarristen Dorian Sorriaux. De bjöd in honom till Örebro och kort därefter blev han bandets fjärde medlem.

Blues Pills fick mycket uppmärksamhet för sina fantastiska scenshower, starka låtar och Elins sångröst. Det blev ett antal festivalspelningar. Sommaren 2013 skrev de på ett skivkontrakt med

bolaget Nuclear Blast och kort därefter släppte de sin ep "Devil man", sedan har det rullat på.

Elin Larsson och Zack Anderson är fortfarande kvar i bandet, men Cory Berry och Dorian Sorriaux har lämnat och ersatts av André Kvarnström och Kristoffer Schander. Med på turnéerna är också Richard Nygren.

Nu är bandet på gång med nytt album och turné. Tidigare i vår släpptes först låten "Birthday", en rocklåt som växer för varje genomlysning. Kort därefter släpptes låten "Don't you love it" som är något poppigare men ändå med en skön rockbotten. Albumet, "Birthday", släpps i augusti.

Samtidigt har bandet meddelat att de ger sig ut på en turné med nya albumet i bagaget.

Totalt blir det ett 30-tal konserter på Europa-turnén, varav av fyra

landar i Norden i november. Det börjar på Pustervik i Göteborg 8 november. Dagen efter spelar bandet på Kägelbanan i Stockholm. 21 november dyker de upp på Pumpehuset i Köpenhamn och dagen efter på Vulkan Arena i Oslo.

Med sig på turnén som fått namnet Happy F*cking Birthday! har Blues Pills det kanadensiska elektrorockbandet Daniel Romano's Outfit. Det kommer att bli en intim klubbturné som Blues Pills själva kallar "Ditt livs rockshow".

– Vi är mer än exalterade över att ge oss ut på vår Happy F*cking Birthday Tour. Den här turnén handlar inte bara om att fira vår gemensamma kärlek till musik, det handlar om att fira våra fans, vår resa och de otroliga upplevelser vi haft längs vägen. Vi längtar efter att gå upp på scenen och dela vår musik med våra fans över hela Europa, säger bandets frontfigur Elin Larsson.

Tony Berg

bluespills.com

Chris Isaak

spelar på Waterfront i Stockholm i sommar

Chris Isaak är ingen flitig Sverigebesökare, men i sommar är det dags igen, tolv år efter senaste spelningen i Sverige är han tillbaka för en konsert på Waterfront i Stockholm lördag 17 augusti.

Född i Stockton, Kalifornien 1956. Han bildade sitt första band i början av 1980talet efter att ha avslutit sina universitetsstudier. 1985 fick hans sitt första skivkontrakt med Warner och gav ut debutalbumet "Silvertone". Albumet togs emot väl av kritikerna, men sålde inget vidare. Dock letade sig två av låtarna på albumet, "Gone ridin'" och "Livin' for your lover" in på soundtracket till David Lynchs film "Blue velvet" från 1986.

Hans nästa album, "Chris Isaak" blev en större framgång med låtar som "Blue hotel", "Lie to me" och "You Ove me some kind of love". De tre låtarna användes också i den amerikanska tv-serien "Private ene" 1987. Vid sidan av musiken har Chris också gjort ett antal framträdanden som skådespelare och modell.

Det stora genombrottet kom med låten "Wicked game". Det var en låt som Chris Isaak och hans musiker kämpade med i flera år innan den blev rätt. Först blev instrumentalversionen en hit tack vare att radioproducenten Lee Chesnut började spela låten som fanns med på soundtracket till David Lynchs film "Wild at heart". Chris och David känner varandra väl och David Lynch har ofta använt Chris Isaaks musik i sina filmer och även använt Chris som skådespelare.

När versionen med sång sedan släpptes anlätades fotografen Herb Ritts för produktionen av musikvideon. Den filmades helt och hållet i svartvitt med Chris Isaak och den danska supermodellen Helena Christensen. Videon var det perfekta sättet att sälja in låten via MTV. Efter den videon och låten vet alla inom musikvärlden vem Chris Isaak är.

Han har fortsatt att göra musik och skapa bra album, men inte fått något hit som kan mäta sig i framgång med "Wicked game", men det är det å andra sidan inte många låtar som gör.

Chris har inte gjort en konsert i Sverige på tolv år, men nu är det dags igen. Lördag 17 augusti spelar han på Waterfront i Stockholm..

Tony Berg

Axel Rudi Pell gör tre spelningar i Sverige med sitt band.

Foto: axelrudipell.com

Axel Rudi Pell gör tre Sverigestopp

Den tyske hårdrockaren Axel Rudi Pell kommer till Sverige igen. I höst gör han tre spelningar, en i var och en av landets största städer.

Axel Rudi Pell är en av Tysklands mest framgångsrika gitarrister inom hårdrocksgenren. Under mitten av 1980-talet var han medlem i det tyska bandet Steeler. Han har också varit med i banden Onkel Tom Angelripper och X-Mas Project, men det hans är mest känd för är musiken han skapat under sitt eget namn.

Genom åren har han gjort drygt 20-talet studioalbum, flera livealbum och en handfull livekonserter på dvd. Det fina med Axel är att man alltid vet vad man får. Hårdrock med lite vibbar från 1980-talets mer polerade hårdrock, och givetvis fullt ös från början till slut.

Han har också den goda förmågan att alltid omge sig med riktigt bra musiker. Lagom till höstens

konserter kommer nya albumet "Risen Symbol". På albumet får man en liten känsla av att Axel lyssnat flitigt på Led Zeppelin på senaste tiden. Det låter inte Zeppelin, men det finns några beröringspunkter.

För sången svarar nu Johnny Gioelis som har den perfekta rösten för denna typ av musik, och vilken kraft han har i rösten. Axel har nu varit soloartist i 35 år, men några tecken på att han vill varva ned finns inte, tvärtom, det är fortfarande full fart framåt.

I oktober landar Axel och bandet i Sverige för tre spelningar. Den första är 24 oktober på Fryshuset Klubben i Stockholm. Dagen efter spelar bandet på Brewhouse i Göteborg och den 26 oktober avslutas Sverigebesöket med en spelning på Slagthuset i Malmö.

Med sig på turnén har Axel Rudi Pell bandet Everdawn som agerar förband.

Tony Berg

Melissa Horn hade elva utsålda konserter på Södra Teatern tidigare i år.

Foto: United Stage

Melissa Horn dubblerar på Mosebacketeatern

En av Sveriges mest folkära sångerskor, Melissa Horn, fortsätter att turnera i sommar och gör totalt 20 konserter runt om i Norden.

Tidigare i vår gjorde Melissa Horn en turné där hon bland annat hade elva utsålda kvällar på Södra Teatern. Nyligen aviserade hon en sommarturné.

– Jag och mitt band avslutade precis en superfin vårturné och jag är så glad över att vi får fortsätta spela hela sommaren också. Mest i Sverige men även ett par stopp i grannländerna. Vi kommer spela en

hel del nya låtar från det kommande albumet och det känns som att sommaren blir den perfekta inramningen för det. Med nytt tillskott blir bandet det största jag haft hittills. Det ska bli väldigt kul, och förhoppningsvis det bästa vi gjort, säger Melissa Horn.

Med på turnén är Robin Lindvall, gitarr, Rikard Lidhamn, bas, Magnus Ohlsson, trummor, Claes Björklund och Micke Nilzén, båda på keyboards samt Carl Bodell, trumpet.

Tony Berg

Melissa Horn sommaren 2024

28/6 Nyköping, Tovastugan, 29/6 Glanshammar, Humlehagen, 5/7 Linköping, Skyltens Innergård, 11/7 Sandviken, Trebo Hotell, 12/7 Hamburgsund, Scen på Bönn, 13/7 Brännöysund, Rootsfestivalen (NO), 17/7 Uppsala, Parksnäcken, 18/7 Bjärred, Bjerreds Station, 19/7 Landskrona, Teaterparken, 26/7 Västerås, Västerås Officersmäss, 27/7 Tönsberg, Tönsberg Brygga (NO), 1/8 Vitaby, Vitaby Lanthandel, 2/8 Borgholm, Kackelstugan, 3/8 Tvååker, Strömme Farmlodge, 6/8 Elverum, Festspillene (NO), 16/8 Raseborg, Raseborg Festival (FI), 23/8 Oslo, Vulkan Open Air (NO), 24/8 Tönder, Tönder Festival (DK), 11-12/9 Stockholm, Mosebacketerrassen

Uddevallakalaset

Nykomlingar och rutinerade råvar på sommarens tredagarsfest i Uddevalla

Uddevallakalaset arrangeras i år 25-27 juli med artister som Jesper Lindell, Moneybrother och Myra Granberg. Stora scenen återfinns på Kungstorget i Uddevalla.

En av de första artisterna som presenterades inför årets Uddevallakalaset var Myra Granberg. Hon har de senaste åren fått allt mer uppmärksamhet i Sverige och hennes musik har streamats 200 miljoner gånger. Hon har också hunnit med att få flera grammys. Och P3 Guld-nomineringar. Hon slog igenom med sitt debutalbum som innehöll låtar som "Lose my mind", "Du förtjänar det", "Grammofon" och "Psykopat". Myra Granberg spelar på stora scenen på Kungstorget fredag 26 juli.

Nästa artist att presenteras var Jesper Lindell. Tidigare i år släppte han sitt tredje album, "Before the

sun", som fått ett fint mottagande av såväl kritiker som publik. En del av låtarna på albumet spelades in redan under arbetet med hans förra album "Twilights". Han valde dock att spara några av de han kände var starkast till sitt nya album och skrev sedan en handfull låtar till som passade bra in på det nya albumet.

Jesper Lindell är en idog herre. Efter att han släppt sitt förra album har han gjort ett 150-tal spelningar runt om i Europa. Jesper Lindell är en singer/songwriter vars musik kan beskrivas som folkmusik-

inspirerad pop. Lättillgänglig musik med välskrivna låtar framförda av duktiga musiker. Precis som Myra spelar Jesper Lindell på stora scenen på fredag kväll.

Klas för kalaset är också Anders Wendin. Anders...
...Vem? Han är mer känd som Moneybrother och har varit en del av den svenska musikscenen sedan slutet av 1990-talet. Han blandar vilt mellan olika genrer. Punk, soul, rock, pop och mycket mer. Han spelar på stora scenen lördag 27 juli.

Övriga artister som är klara för Uddevallakalaset är

Patrik Isaksson som uppträder torsdag 25 juli, samma kväll blir det allsång med Voice of Vocals och kören Decibelle. Matilda Lundberg spelar på stora scenen lördag 27 juli.

Ännu återstår en del artister att presentera. Nytt för i år är att det är fri entré till konsert- och serveringsområdet under hela kalaset. Det finns heller ingen åldersgräns för att komma in och se på konserterna. Det är dock 18-årsgräns på serveringsområdet.

Tony Berg

Anvil

är bandet som aldrig ger upp

Det kanadensiska kultbandet Anvil kommer till Vara in Rock i november. Anvil är ett band som haft både med- och motgångar under sin karriär, kanske mest motgångar. Men att ge upp har aldrig varit melodin.

Heavy-metalbandet Anvil bildades 1978 i Toronto av sångaren och gitarristen Steve Kudlow och trummisen Robb Reiner. De fick med sig Dave Allison på gitarr och sång samt Ian Dickson på bas. Allison lämnade bandet 1989 och Dickson 1993. Genom åren har ytterligare fem musiker kommit och gått i bandet. Numer är det Kudlow och Reiner som utgör bandet tillsammans med basisten Chris Robertson som varit med sedan 2014.

Under 1980-talet hade bandet hyfsat stora framgångar. En som gillade bandet, och framför allt gitarristen Dave Allison var Lemmy Kilmister som ville att Allison skulle ersätta Eddie Clarke i Motorhead, men Allison tackade nej.

Anvil fortsatte att ha framgångar under 1980-talet, men sedan tog det stopp. Det ville sig inte och bandet glömdes mer eller mindre bort, med undantag för de riktigt inbitna Anvil-fanse, det var egentligen inte förrän 2008 när manusförfattaren och filmregissören Sacha Gervasi, som tidigare varit roddare för Anvil, gjorde dokumentären "Anvil" The story of Anvil", Dokumentären togs emot mycket bra och hyllades av kritiker, enligt Rolling Stone Magazine var det årets musikdokumentär.

Det gjorde att fler fick upp ögonen för Anvil, gamla fans återkom tillsammans med nya.

Bandet fick chansen att turnera med AC/DC och Saxon, flera stora festivalspelningar, däribland Sweden Rock, rullade efter dokumentären. Sedan har det rullat på för bandet som idag får skörda frukten av sitt hårda arbete, även när få ville höra dem.

– Jag är glad över att vi har lyckats boka Anvil till Vara In Rock. De har inspirerat giganter som Metallica, Anthrax och Guns N' Roses. Jag minns när jag var på turné i Tyskland med ett Göteborgsband, och i logen fanns en text på väggen: "Anvil was here, thank you for not paying us." Det var både surrealistiskt och tragiskt. Nu är det dags att ge dem upprättelse – den här gången får de betalt, och vi hoppas att Vara In Rock-publiken verkligen ger dem den hyllning de förtjänar, säger Nicki Lowe från Beardmen som står som arrangör tillsammans med Vara Konserthus.

Sedan tidigare är Lucifer, Skraeckodlan och Children Of The Sun klara för Vara in Rock som arrangeras för första gången på Vara Konserthus 2 november.

Tony Berg

En exceptionell sipping rom

SKULPTERAD AV TRÄ, LÅGA OCH KARAMELL

Den dominikanska romproducenten Brugal kan luta sig tillbaka på 135 års erfarenhet som romtillverkaren. Men att vila på lagrarna är inte företagets melodi. De blickar ständigt framåt och tidigare i år presenterades en permanent utgåva av prestige sipping-rom, Maestro Reserva. Denna rom är resultatet av Brugals strävan efter perfektion enligt bolaget.

Tillverkningsprocessen använder en innovativ fatrostningsteknik som Brugal har utvecklat själv och som är helt unik för företaget. Romen får sin karaktär från amerikanska er-sherryfat. De kallar processen till mörk aromatisk rostning och genom den skapas en unik rom som är utvecklad för att sippa på.

Femte generationen i Brugalfamiljen och tillika Maestro Ronera, Jassil Vilanueva Quintana för vidare familjen tradition när hon nu presenterar sitt arv, Maestro Reserva. Romen hon skapat beskrivs som en vätska karaktäriserad av en naturligt len, väl-balanserad och komplex sötma.

– Min familj omfamnar djupt perfektionen och själen hos Brugal rom, och jag har absorberat en skatt av visdom från generationerna av Maestro Roneros som kom före mig. Genom att dra nytta av denna kunskap och min oföränderliga passion, samtidigt som jag hyllar Brugalfamiljens arv, har jag skapat en rom som är ett perfect moment. Mitt hopp är att Maestro Reserva får smycka alla livets stora firanden, tillsammans med kära, och skapar stunder som kommer att bestå i århundraden, säger Jassil Villanueva Quintana.

Brugals process med mörk aromatisk rostning sötas naturligt för att skapa en rom som är fri från externa sockerarter och tillsatser. Efter att ha åldrats i amerikanska

premium-ek-sherryfat, töms romen och placeras noggrant åt sidan.

Efter att faten är dömda röstas de omedelbart med expertis och precision för att dra ur de naturliga karamelltonerna som dras från sockerarterna i träet. När rostningen är avklarad fylls faten omgående på med romen igen som då absorberar karamelltonerna innan de försiktigt åldras under den dominikanska solen.

Resultatet blir en len vätska definierad av en söt vaniljkrämig, sammetslen karamell med en lätt antydning till rök.

De amerikanska ek-sherryfaten rostas där efter omedelbart med precision och expertis för att extrahera naturliga karamelltonerna som dras från sockerarterna i träet. Faten fylls sedan omedelbart på med romen, absorberar de delikata karamelltonerna innan de försiktigt åldras under den dominikanska solen. Resultatet är en len och rik vätska definierad av söt vaniljkrämighet, sammetslen karamell väckt till liv av en lätt antydning till rök.

Den färdiga romen har naturliga karamellfärger och avnjuts bäst ren eller med is. Doften är ekig med en touch av röda frukter och en antydning till rök med inslag av karamell och honung. Smakerna man känner när man sippar på den är vanilj, karamell och subtila toner av mörk choklad och torkade frukter och om dina smaklökar är riktigt bar känner du också en antydning av apelsinskal och rostade nötter.

Maestro Reserva presenteras i en vacker skraddarsydd glas-decanter och kostar 1 899 kronor för en 70 cl flaska. Romen släpptes i april och det kom bara ett 100-tal flaskor till Sverige.

Tony Berg

EN GIN SOM ROCKAR

Sweden Rock Festival har gjort det till en tradition att presentera olika spritsorter i begränsad upplaga, 2024 är inget undantag från den traditionen. I år har man presenterat Sweden Rock Spirits Handcrafted Distilled Gin.

Sweden Rock har genom Sweden Rock Spirits lanserat ett antal alkoholprodukter sedan starten 2015. Whiskyn som presenterades då hann aldrig samla damm på hyllorna innan den var slutsåld. Därefter har Sweden Rock fortsatt att presentera en ny whisky varje år. Det har också presenterats några olika sorters rom, som också tagits emot mycket väl.

Nu presenterar Sweden Rock Festival en ny dryck. För första gången handlar det om en gin. Enligt Sweden Rock Spirits är det en smakrik gin av hög kvalitet med toner av grapefrukt, korianderfrö och citronzest. En perfekt bas för en Gon & tonic, men det fungerar lika bra att avnjuta som den är.

– Då vi sett att intresset för gin ökat kraftigt under de senaste åren kändes det självklart att addera en riktigt fin kvalitetsgin till Sweden Rocks produktportfölj. Vi har medvetet valt att lägga priset på en konkurrenskraftig nivå, så att alla som vill ska ha möjlighet att köpa den. Att avnjuta en iskall Gin & Tonic innan konserten, vid grillen eller i solstolen är något jag själv verkligen uppskattar, så med denna lansering är sommarkänslan säkrad, säger Marcus Antonsson, Food & Beverage Manager på Sweden Rock Festival.

Som vanligt är upplagan begränsad men trots det ett tillgängligt pris på 399 kronor för flaskan som innehåller 700 ml. Ginen började säljas 15 maj.

Tony Berg

The MACALLAN

FIRAR 200 ÅR MED EN WHISKY DE FLESTA BARA KAN DRÖMMA OM

Tidigare i våras lanserade skotska The Macallan whiskyn Tales of The Macallan Volume II, det är den andra utgåvan av en serie med ovanliga single malt-whiskys från Skottland. Utgåvan är enligt företaget en hyllning till Alexander Reid som grundade Macallan. Han började som lärare, och bonde och lärde sig sedan att destillera sin unika whisky.

Alexander Reid grundade sitt destilleri 1824 på Easter Elchies Estate i Speyside, Skottland. Han var fascinerad av den alkemiska processen som förvandlade korn till whisky. Han jobbade hela tiden för att förfinas sin whisky. Han var övertygad om att whiskyn fick bättre smak om den framställdes i små destillationspannor. Så arbetar företaget fortfarande. Idag är det Euan Kennedy som är Lead Whisky Maker på Macallan. 2022 valde han ut en exemplarisk årgångswhisky från 1949 som buteljerades när mognadsprocessen nått sin absoluta höjdpunkt. Detta gjordes för att lansera den i år som en hyllning till Alexander Reid då företaget firar sitt 200-årsjubileum.

– Tales of The Macallan Volume II är en hyllning till vår grundare Alexander Reid, vars starka engagemang för kvalitet och hantverk lade grunden till den strävan efter högsta kvalitet som ända fram till dags dato kompromisslöst har väglett generationer av whisky-tillverkare, däribland jag själv. Med en vacker nyans av bronsfärgad ek och en lätt rödaktig ton som återspeglar den ursprungliga betydelsen av Alexander Reids efternamn på skotska, Den Rödem har denna sällsynta och unika single malt-whisky genom en lång och tålmodig mognadsprocess fått en otroligt komplex smak. Den har en kvardröjande rökighet som påminner om de whiskysorter som var populära på Alexanders tid och är verkligen en perfekt hyllning till det starka arv han lämnade efter sig när vi nu firar vårt 200-årsjubileum, säger Euan Kennedy.

Whiskyn levereras i en handgjord kristallkaraff från Lalique. Den ligger i sin tur dold mellan pärnarna i en vacker bok som i sig själv är ett konstverk. Varje kapitel i boken berättar historien om Alexander Reid med illustrationer av den kände brittiske illustratören Andrew Davidson som även skapat frimärken för Royal Mail och designat glasdörrarna på Wimbledons Centre Court.

Ingenting är lämnat åt slumpen i denna utgåva, Laliques kristallkaraff är etsad med illustrationer av Andrew Davidson. Det finns en tanke bakom allt. Alla inblandade företag och personer har det gemensamt att de har en väldigt lång tradition bakom sig inom sina respektive yrkesområden.

Själv boken om Macallan och Alexander Reid är handgjord av tre anrika Londonbaserade bokbinderier, Shepherds, Zaehnsdorf samt Sangorski & Sutcliffe. De är alla ter specialiserade på produktion av exklusiva böcker, restaurationer och konservering av böcker och manuskript. Bara en sådan sak som att lyckas gömma kristallkaraffen i den 800 sidor tjocka boken var ett konststycke i sig.

Inlagan är tryckt av tryckeriet Imprimerie du Marais i Paris. De är mästare på att skapa lyxartiklar som trycks på specialpapper med avancerade tryckmetoder och ett speciellt bläck, för varje enskild sida. Nämnade jag att boken har 800 sidor?

Till lanseringen togs det också fram en animerad film med Andrew Davidsons illustrationer kryddat med ett stycke musik komponerat speciellt för detta sammanhang av den skotske kompositören Craig Armstrong.

Tales of The Macallan Volume II kom till Systembolaget i Sverige torsdag 23 maj. Totalt tillverkades 344 flaskor, varav en kom till Sverige, men den kan finnas kvar även om det säkert är många som skulle vilja ha den. Varför tror jag att den finns kvar? Ska du köpa den på Systembolaget i Sverige får du räkna med att hosta upp 900 000 kronor. Så jag hoppas den smakar riktigt bra, om det nu finns någon som skulle komma på tanken att öppna den.

Tony Berg

MACALLAN®

HIGHLAND SINGLE MALT

SCOTCH WHISKY

WHISKY FÖR *finsmakaren*

I november 2023 inledde Sweden Rock ett samarbete med High Coast Distillery, som är en av Sveriges mest framstående producenter av Single Malt Whisky. Det innebär att High Coast Whisky kommer att producera den limiterade årswhiskyn för de närmaste åren. Den första upplagan släpptes 25 mars. Sweden Rock 24 High Coast Single Malt Whisky beskrivs som en elegant och lättrokt Single Malt Whisky med toner av bland annat kokos och gräddkola.

– Att äntligen få lansera vår första årswhisky för Sweden Rock Festival känns otroligt kul och spännande. Vi är trygga i att vi skapat en högkvalitativ produkt och väldigt glada för den fantastiska möjligheten att få visa upp vår unika Single Malt Whisky för en trogen och entusiastisk publik. Att vi dessutom kommer vara på plats under årets festival och möta konsumenterna i deras naturliga habitat blir grädden på moset, säger Linus Håkansson, VD för High Coast Distillery

Upplagan av årets whisky är lagrad på både bourbonfat och amerikanska ekfat och har en lättare rökton med inslag av krusbär och päron. Enligt High Coast Distillery bjuder den på en rik smakpalett där man utöver den milda rökigheten, som påminner en aning om en god cigarr, hittar noter av gräddkola, cederträ och kokos. Det som sticker ut en aning och bidrar till den komplexa helheten är att man även kan ana smak av den klassiska pinnglassen Pärönsplit. Eftersmaken är mer traditionell där lakrits, vanilj och en kvarvarande hint av tobak kan förnimmas.

Upplagan släpptes 25 mars och är begränsad till 4 000 flaskor á 700 ml och kostar 799 kronor. High Coast Distillery kommer att vara på plats på Sweden Rocks Festivals VIP-område i år och besökarna kommer där att hitta deras produkter i en separat bar, köpa whiskyfat och även förboka platser till ett begränsat antal exklusiva whiskyprovningar.

Tony Berg

Missa inte årets final på Swedish Blues Challenge på
Orangeriet, Borås lördag 12 oktober

Fyra finalband tävlar om att få representera Sverige i Split, Kroatien våren 2025

THE BLUE BENDERS

vinnare av SBC 2023 och tvåa i EBC 2024 underhåller när juryn sammanträder

Biljetter: tickster.se • Mer info: blueschallenge.se

ÅMÅL • SMÖGEN

SOMMARENS COOLASTE TRÖJA!

Åmålsmusikern Dan Magnusson är en ikon som spelat över hela världen med världsartister som Seasick Steve, John Paul Jones, Dave Grohl, Fat Bull och många fler. I sommar hyllar vi honom med en egen t-shirt i starkt begränsad upplaga.

COMING SOON!

BYCAZANDRA

FEMME HOMME INTERIOR

shoponline: bycazandra.se

BBB**Dirty Honey****Can't find the brakes****(Dirt Records)**

Dirty Honey är ett band som låter så mycket äldre och mognare än vad medlemmarna är. De har ett sound som lika gärna kunde placera bandet på 1970-talet, och inget fel i det. Det känns inte på något sätt som om de försöker härma något av tidens stora band. De har sitt eget sound, men influenserna och soundet finns där.

"Don't put out the fire" är en riktig tung rockare som drar igång albumet. Inga överdrifter, inga extravaganser, bara bra rock som skapar en vill-ha-mer-känsla. "Won't take me alive" ekar för all del lite Aerosmith, men inte så att det på något vis stör. "Dirty mind" är en groovig låt som säkert är en riktig killer live. Detsamma gäller "Get a little high" och "Can't find the brakes".

Albumet är ett steg framåt jämfört med självbetitlade debuten 2021. Bandet har det mesta men behöver kanske utveckla låtskrivandet en aning till. Det finns många bra låtar på albumet, men som helhet hade det varit bättre om det plockats bort ett par av de svagaste låtarna. (TB)

BBB**Jim Patton & Sherry Brokus
Big red Gibson****(Berkalin Records)**

När jag hör de inledande takterna av "Dead end town" blir jag direkt lite tveksam, men det blir ganska omgående bättre när låten väl kommer igång. Det är en medryckande låt som med lite rockigare omgivning hade kunnat vara skriven av herrar som Tom Petty eller John Mellencamp. Jag tycker låten är bättre än framförandet, det är något med produktionen som inte stämmer. Ljudbilden känns lite grå och Jims röst saknar den riktiga

kraften eller djupet för de fina berättelser han skapar. Så fortsätter det även med låtar som "Big red Gibson" och "Road that I never go down". "Devil's Highway" är ännu en bra låt som i mycket påminner om Rodney Crowells sätt att skriva låtar och som i mina ögon skulle bli något ännu bättre om Crowell tolkade den.

Jag är lite tudelad inför den här skivan. Jag gillar merparten av låtarna, det hantverket behärskar Jim Patton till fullo. Det är ett antal riktigt bra låtar på albumet, det som är synd i mina ögon är att musiken och sången inte gör låtarna rättvisa. Det är absolut inga dåliga musiker som spelar, jag känner mer att det kunde ha gjorts mycket mer i produktionen för att inte resultatet skulle bli så grått.

En anledning är att Jim Pattons röst inte har kraften man förväntar sig när man förmedlar texter som de Jim Patton skriver. Det känns som om jag saknar grovheten i röst.

Med en något mer whisks röst och ett något vassare sound hade detta kunnat vara en fantastiskt album. Tolka mig inte fel, det är fortfarande ett bra album, tack vare låtarna, men det räcker inte ändå fram. (TB)

BBB

Rachael Sage **The other side** (MPress Records)

Albumet inleds med av "Whistle blow" en spröd lätt sorgesam som på något sätt ändå lockar mig att lyssna till ordentligt även om det i normala fall är en typ av låt som jag normalt inte skulle fastna för, men det finns något i låten som tar tag i mig, jag kan dock inte riktigt sätta fingret på vad det är.

Rachael överraskar också med en vacker version av Yazoos gamla hit "Only you", den sitter direkt. Även

covern på Maria McKees "Breathe" tolkar hon på ett ypperligt sätt något som också gäller "Forgive me this" som Anna Vissi spelade in 1997.

En av mina riktigt stora favoriter på albumet är den lite gladare "The place of fun" där ljudbilden, texten och Rachael's röst sveper in lyssnaren likt en varm och go filt en kall höstdag och ger en känsla av välbehag.

Som helhet är det ett bra album, men, det är lite för tillbakalutat för att jag ska kunna hålla fokus hela albumet. Jag känner också att det är några låtar för långt. Rachael Sage kan dock sitt hantverk och även om det är vackert och välskrivet så tappar albumet i styrka när det blir lite för många låtar i samma stuk.

För mig var Rachael en ny bekantskap, och en positiv sådan, i rätt dos. (TB)

BB

Wendy Webb **Silver lining** (Spooky Moon Records)

Wendy bjuder på lite feel-good-musik. Soft vackert och lockande, men det kräver ett aktivt lyssnande. Visst fungerar det att sätta på detta album lite i bakgrunden samtidigt som man gör något annat, men det är inte riktigt juste mot musiken. Om du ändå ska sätta på "Silver linje" rekommenderar jag att du ger albumet din uppmärksamhet.

Det är lite tillbakalutat och jazzigt och snyggt, men i mitt tycke profilöst. För den som gillar denna typ av pianomusik är detta säkert ett album att ta till sig och älska. För det finns ingenting att anmärka på när det gäller musicerandet. Det håller mycket hög klass, men mig fångar inte albumet. (TB)

BBB
Wig Wam
Out of the dark
 (Frontiers)

Melodisk rock med ett stänk av blytung gitarriff och lite glamrock. Låter som en intressant kombination, och det fungerar för Wig Wam. Inledande titellåten "Out of the dark" trycker till med en gång, här är det tunga riff som gäller. Andra spåret "High n dry" har lite lägre tempo men är lika tung. Efter en stark öppning blir jag inte klok på tredje spåret "Forevermore", visst det finns några tunga riff, men låten känns som om den inte passar in riktigt efter en stark start. Betydligt bättre blir det på nästa spår "Bad luck Chuck" som känns som en kommande hit och i mitt tycke albumets bästa spår.

Det finns en handfull tunga och goa låtar till som "Uppercut shazam", "Ghosting you", "The American dream" och "God by your side". De starka låtarna gör att det trots allt är ett godkänt album. (TB)

BBBB
Parker Gray
My fearless career
 (Gallway Bat Music)

Här gäller det att ta sig tid och verkligen lyssna. Om och om igen. Inledande "So" är ett litet alster av experimentell musik och sång och ett kort möte. Det är lite svårt att ta på det, men det är verkligen musik som sticker ut.

Lite mer traditionell musik men ändå med en touch som gör att Parker Gray inte riskerar att försvinna i något grått popflöde. Tredje spåret har en tilltalande musikgrund som på ett lysande sätt kryddas med en Peter Gallways berättarröst som ganska omgående får mig att tänka på Tom Petty. En behaglig röst som gör att jag lyssnar ordentligt på texten om hur han växer upp och skapar ett band tillsammans med sina kompisar. En udda en fångslande låt som jag lyssnat på många gånger de senaste veckorna.

Även "Draft notice 1966" om känslan av att få en inkallelseorder

till Vietnamkriget och de upplevelser och känslor det kan skapa. Tungt och tänkvärt, något som också gäller "Dangerous" där Peter Gallways berättarröst styr oss genom ännu en tung och mörk berättelse.

"My fearless career" är absolut inget album som du sätter på under en förfest eller något annat festligt tillfälle. Detta album kräver din absoluta uppmärksamhet, och om du ger Parker Gray det så kommer du att bli belönad.

Kryp ned i favoritfåtöljen med en varm kopp te och låt Peter Gallways röst styra dig igenom igenom en dryg halvtimmes annorlunda men fångslande musikupplevelse. (TB)

BBBB
Son of the Velvet Rat
Ghost ranch
 (Fluff & Gravy Records)

Första spåret på ett album är alltid viktigt, det sätter tonen för vad som komma skall och det ger lyssnaren en väg in i musiken. Det kan vara

farligt att välja fel startspår, framförallt om det skiljer sig avsevärt i jämförelse med det övriga materialet på albumet. Riktigt så illa är det inte på "Ghost Ranch", men öppningsspåret, "Bewildering black & white moments captured on trail cams" gjorde mig lite defensiv i mitt lyssnande. Mmm, inte klockrent direkt.

Betydligt mer upplyft blev jag när andra spåret, "Are the angels pretty" rullat en stund. Vackert, lockande om än lite ödesmättat, men framförallt lockande. Så tillbakalutat att jag är lite rädd att Georg Altziebler kanske är på väg att somna, men ingenting kunde vara mer fel. Han har järnkoll på det han gör. När Jolie Holland gästar och fyller på med sin röst blir det stundtals magiskt, och jävligt snyggt.

Det här är musik som jag skulle

kunna tänka mig att sitta på en veranda en skön sommarkväll, höra hur elden intill sprakar lite samtidigt som Georg sjunger sina sånger och berättar både sorgsna och glada historier till i pauserna mellan låtarna. En känsla av sommar när den är som bäst och med ett riktigt gott soundtrack. (TB)

BBBB

Dr Rock & The Famous Merengo Willow Creek

(Yanat)

Eftersom jag inte kände till Dr Rock & The Famous Merengo sedan tidigare förväntade jag mig något helt annat när jag började lyssna på detta album. Man kan lätt fundera på varför jag förväntade mig ett visst sound utan att ha hört bandet innan. För att vara ärlig hade jag en förutfattad mening efter att ha tittat

på skivomslaget innan jag lyssnade på skivan. Det gav mig intrycket att det antingen skulle handla om något i bluesrockväg eller folkmusik, men icke.

Här handlar det om musik som för tankarna till band som America, Steely Dan och Michael McDonald eran i The Doobie Brothers. Snyggt välpolerat, utmärkt producerat och framfört av mycket duktiga musiker.

Ett album som gör dig på gott humör. Välskrivna låtar, det enda jag kanske saknar på albumet är en given hit, något som skulle kunna rulla på heavy rotation på världens radiokanaler, men det spelar egentligen mindre roll om det finns en hit eller inte.

Det är ett gediget album gjort av proffs för oss som gillar snygg amerikansk softrock. Det är bara att ge sig hän. (TB)

BBBB**Electric Mob****2 make U cry and dance****(Frontiers)**

Brasilianska Electric Mob var en positiv överraskning för mig. Sångaren Renan Zonta är som klippt och skuren för bandet tunga och grooviga rock. Detsamma kan man säga om gitarristen Ben Hur Auwarter, det är som om han är född med gitarren. Bakom dem står basisten Yuri Elero och trummisen André Leister.

Det är kanske ingen rock du spelar på sommarparty, om inte partyt heter Sweden Rock eller något liknande. Jag kan tänka mig att detta är ett band som upplevs allra bäst live. Men det är inte dåligt på skiva heller.

Inledande "Sun is falling" är drygt 30 sekunder gammal när Electric Mob skruvar på alla kranar och släpper lös sin rockmusik som för det mesta kör över allt. Samtidigt är det inte lika tungt hela tiden det finns gott om kontraster i låtarna

som ger musiken mer liv och gör lyssningsupplevelsen komplett. Låna gärna ett öra till dessa brassar, det förtjänar de. (TB)

BBBB**Parallels****Exodus****(Hemifrån)**

Svensk progrock som understundom rör sig ganska fritt i FM-rockens marker. Stundtals är det spännande och lockande, för att i nästa ögonblick bara passera obemärkt förbi. Ulrik Arturén, Torbjörn Carlsson och Anders Börjesson är en trio riktigt vassa musiker som verkligen kan sitt hantverk. Lägg därtill en handfull musiker med sångerskan Maria Kirilov i spetsen så har du en bra grogrund för ett riktigt starkt album.

Variationen på låtmaterialet är också bra vilket tillför albumet ytterligare.

På sina platser blir det rent orkestralt. I vissa sekvenser kan jag tycka att det påminner lite om band som Karmakanic och Big Big Train,

på andra platser lite Saga, goda influenser absolut. Det tar en stund att ta sig igenom albumets tolv spår, men det är väl värt tiden, lyssning som ger mersmak. (TB)

BB**Birdfeeder****Woodstock****(Soul selects)**

"Woodstock" växer lite för mig på andra spåret "She stood up at the PTA" och fortsätter sedan på ett medryckande sätt med "So it's a bomb" och "My cousin". Ganska lättillgängligt och snyggt men det saknas något. Det finns goda intentioner och även förutsättningar och visst glimtar det till, men det lyfter inte på allvar.

Personligen tror jag problemet ligger i låtarna. Det är bra skisser i grunden, men finslipningen har inte riktigt fungerat. Det känns som om dessa låtar inte riktigt är färdiga. Det saknas detaljer och andra saker borde kanske ha redigerats bort. Bevisligen var medlemmarna

i Birdfeeder av en annan åsikt, och det är trots allt deras album. Men det hade varit roligt att höra vad det kunde ha blivit med ett lite vassare låtskrivande. (TB)

BB

West Of Eden Whitechapel

(West Of Eden)

West Of Eden ägnar sitt senaste album åt stadsdelen Whitechapel i London och bygger upp ett antal historier om hur tufft livet var området under slutet av 1980-talet. Det är ingen dans på rosor bandet sjunger om. Musikaliskt ligger det ett irländskt sound över det hela vilket väl i och för sig passar bra till temat.

Som en tillbakablick och historie-skildring är albumet inte helt fel. Problemet för mig är att det känns alldeles för mycket temaalbum för mig och när det dessutom är ett ämne som inte engagerar mig lyckas jag inte ta till mig det hela. Jag äta troligen inte rätt person att bedöma

ett album som detta då det är musik jag normalt är helt kall för. Så även om betyget för min del blir lågt så ska du inte undvika att ge albumet en chans om musiken och texterna jag beskrivit är något som normalt tilltalar dig. (TB)

BBBBB

Kacey Musgraves Deeper well

(MCA Nashville)

Som vanligt när Kacey släpper ett nytt album tar det inte många genomlyssningar innan musiken börjar sätta. Lite tillbakalutat, sällsamt snyggt med starka låtar som lockar till än mer lyssning. Inledande "Cardinal" är en perfekt start. Följande "Deeper well" likaså. Jag gillar det fantastiska gitarrpocket, snyggt utan att bli för mycket. Hennes röst ligger perfekt på den lugna upptempo-låten, jodå.

I grunden och botten är det country, men inte av den gamla traditionella typen, men heller inte den moderna. Kacey Musgraves

blandar country, americana, och singer/songwriter-genren på ett lysande sätt samtidigt som hon tillsätter en lätt kryddning av popinslag utan att de märks. Det är lite som att de behövs i basen men tar inte överhanden i smaken.

Under stundom påminner rösten lite om Miranda Lambert, en stark självklar röst som gör att du verkligen tror på orden som sjungs för dig. Det är alltid svårt att som recensent dela ut full pott till ett album.

För en femma ska det vara ett album som kommer att bli en klassiker, vilket egentligen är omöjligt att avgöra så tidigt, det finns så mycket som spelar. Därför delar jag sällan ut mer än fyra även om jag tycker att albumet ifråga är riktigt bra.

Men det finns undantag. Efter att ha lyssnat på detta album ett antal gånger kan jag inte annat än ge albumet full pott. "Deeper well" kommer att hänga med mig länge, mycket länge. (TB)

BBB**Chris Norman
Junction 55****(Music Manager)**

Chris Norman har en fantastisk röst till den musik han spelar. Jag gillade hans sätt att sjunga i Smokie.

Bandet hade en rad hits under 1970-talet och jag var en av många fans. Av någon anledning var det alltid Smokie som satt i bandspelaren när vi var nere på kanotföreningen i Åmål där vi ofta hängde på somrarna under 1970-talet. Per Steen var en hängiven Smokieälskare och såg till att ingen rörde bandspelaren. Chris Norman gjorde också en fantastiskt duett med Suzi Quatro 1978, "Stumblin' in". Men från början av 1980-talet hörde jag inte så mycket nytt och intressant av Smokie, det har mestadels handlat om att spela de gamla hitsen till leda.

Men för ett tag sedan dök denna fantastiska röst upp igen, med ett soloalbum, "Junction 55". Balladen "In a heartbeat" fastnar direkt. Detta

är Chris Norman när han är som bäst, då ska det erkännas att jag inte är någon stor beundrare av ballader. Jag gillar också låten "You are my hero" men trodde inledningsvis att det var Traveling Wilburys jag hörde och de hade lika gärna kunnat spela in denna låt. Den är som klippt och skuren för Wilburys. Bra låt är det oavsett. "16 miles from home" är en annan trallvänlig låt. Som helhet ett helt ok album. Det finns några höjdpunkter och några svackor, men ett ok dagsverke. (TB)

BBBB**Cary Hudson
Ole blue****(Old Trace Records)**

Cary Hudson har verkligen trampat den amerikanska blues- och rockmyllan i södern. Otroligt snyggt och välpolerat samtidigt som det är avslappnat och inbjudande med glimten i ögat. Inte sällan under lyssnandet på albumet kommer jag på mig själv med att JJ Cale dyker upp i tanken.

Det är onekligen på nivå med mästaren Cale.

Jag älskar låtar som "Local honey" och "Til the river runs dry" små mästerverk i sin egen rätt. Även låtar som "Velvet Elvis" tillsammans med "Queen of the road" och "Hoodbye" där Anna Hudson gästar och gör det med den äran.

Gillar du JJ Cales musik ska du absolut ge detta album en chans. (TB)

BBBBB**Chris Stapleton
Higher****(Mercury Nashville)**

Av dagens countryartister, oavsett om det är modern, traditionell eller outlawcountry, så är det nog ingen som har samma fantastiska röst och power som Chris Stapleton. Nu är han förvisso ingen countrypuritan, han lånar gärna sin stämma till artister utanför countryfåran.

Listan på artister han samarbetat med blir allt längre. Senast i raden är Dua Lipa. Bland de mer spännande

i mina öron är låtarna med Slash, Sheryl Crow, Taylor Swift, Pink, Tom Morello, Kelly Clarkson och... ja, som sagt det har blivit många.

Men nu handlar det om hans senaste album "Higher". Han sätter tonen redan på öppningsspåret "South Dakota" där man verkligen känner hans lidande genom rösten. Lite mer positivt blir det i andra spåret "Trust" som ären klart öppnare där lidandet i rösten är ersatt av en värme som smittar av sig. Det fortsätter på samma tema även om hans kärlek inte alltid är besvarad, men den finns där som i fantastiska "Think I'm in love with you".

En av albumets allra starkaste låtar är titellåten, "Higher", en långsam berättelse styrkan han fått från sin älskade, något han berättar genom att ta i med hela kroppen.

Lite lättare och mer obekymrade toner rullar igång med "The bottom" en skönt pulserande och medryckande låt som säkerligen Bruce Springsteen skulle ha varit nöjd om han skrivit. Rytmesektion trycker försiktigt på och ger stöd åt det luftiga gitarspelet och Chris Stapletons röst.

Visst finns det några tunga och mörka låtar om lidande på albumet som men de positiva låtarna tar överhanden med råge och skapar en bra variation på albumet som är något av det bästa Chris Stapleton gjort. Ett album jag gärna rekommenderar. (TB)

BBBB

Rodney Rice

Rodney Rice

(Hemifrån)

Detta är en blandning av gammal country och americana som jag verkligen gillar. I samma skola som Rodney Crowell, Joe Ely och Billy Joe Shaver med flera. Historieberättare av rang som väver in sina berättelser i vackert förpackade musikstycken. Låtar som känns enkla och tilltalande, men som inte är helt lätt att fixa. Det finns en naturlig självklarhet i musiken som är svår att ta på. Vissa har den bara, den finns där.

En annan bidragande orsak till att man fastnar för låtarna är det är

Chris Stapleton. Foto: BECKY FLUKE

förhållandevis fritt från klyschor och istället handlar om händelser och situationer som de flesta av oss kan relatera till. Bra dagar blandas med mindre bra, som livet i stort.

Sedan gör det sitt till att även de dåliga dagarna förpackas lika snyggt och tilltalande som de bra. Jag brukar alltid lyssna två-tre gånger i rad på ett nytt album, sedan lägger jag bort den några dagar innan jag återvänder, så blev det inte med Rodney Rice.

Det blev betydligt fler genomlyssningar i ett svep innan jag motvilligt bytte skiva.

För dig som gillar modern country i stil med Keith Urban och Brad Paisley är detta nog inte rätt album. Men om du gillar

referenserna ovan och lite mer laidback country och americana då får du inte missa detta album. (TB)

BB

Neverland Ranch Davidians

Neverland Ranch Davidians

(Beluga Records)

Efter en instrumental inledning med spåret "The gospel" blandar bandet friskt mellan rock, punk och rockabilly. Understundom låter det mycket Aerosmith om soundet som i "Boys don't cry" någon större likhet när det gäller låtarna finns det emellertid inte.

Det finns små alster här och där som kunde ha utvecklats till något bra, men som helhet passerar detta album obemärkt förbi mig. (TB)

BBB

Taylor Swift

The tortured poets department (Universal)

Ingen kan säga annat än att Taylor Swift är pop- och rockvärldens största stjärna för närvarande. Hennes "The Eras tour" rullar på för fulla hus världen över, inget stoppar henne. Hon vet hur hon tar hand om sin publik och har onekligen en uppsjö av fantastiska låtar att välja och vraka mellan.

Mitt i allt detta släpper hon ännu ett nytt album, "The tortured poets department". Hon verkar ha aningen mer timmar på dygnet än oss andra.

Som vanligt är det snygga melodier, väl producerat, men också ganska sorgset. Inledande "The fortnight" som hon gör tillsammans med Post Malone och "The tortured poets department" och "My boy only breaks his favourite toys" går i samma dystra ton. Bra låtar men inte med Taylors vanliga kraft.

Det är först på "Florida!!!" som

hon gör tillsammans med Florence & The Machine som det tar lite fart och hämtar lite kraft. Följande "Guilty as sin" behåller kraften. Dit kan vi också räkna "I can do it with a broken heart", men det är de låtarna jag tycker höjer sig över mängden.

Jag har alltid varit svag för hennes låtskrivande och sätt att paketera samma låtar, och är det fortfarande, men här hittar jag inte samma magi som på tidigare album.

Nu är det inte så att övriga låtar är dåliga, men de är inte några av Taylors bästa. Hon glimtar till på albumet och i övrigt är det ett gediget dagsverke, men de riktiga topparna saknas. Kanske är det så att Taylor Swift har slämt bort oss med alla fantastiska låtar och album hon släppt.

Jag är också medveten om det knappast finns en hardcore Taylor Swift-fan som håller med mig, Det gör mig heller ingenting. Och så är det, smaken är olika. (TB)

BBB

Rick Vito

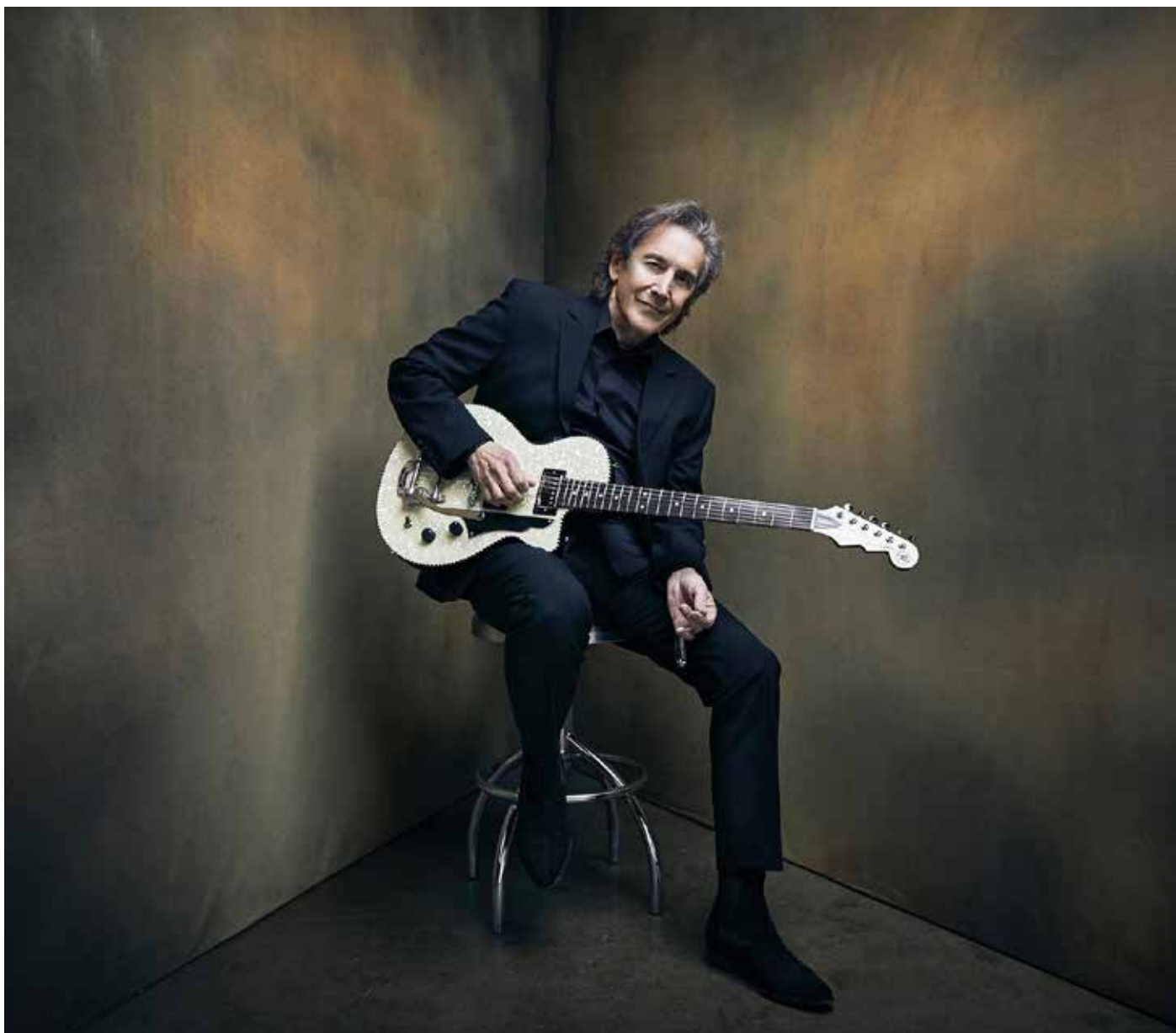
Cadillac man (Blue Heart Records)

Rick Vito har varit med ett tag. Han hamnade i Los Angeles 1971 och blev medlem i bandet Delaney Bonnie & Friends, spelat in och spelat med Bob Seger, Roger McGuinn, John Prine och Bonnie Raitt för att bara nämna några få. Första gången jag hörde Rick Vito var när han var med på Jackson Brownes album "Lawyers in love" och spelade gitarr ett jobb han gjorde med ackuratess.

Åren 1987-1991 var han med i Fleetwood Mac tillsammans med Billy Burnett, den sättningen av Fleetwood Mac var riktigt bra live, det var bandet å andra sidan med Lindsey Buckingham också.

Rick Vito har gjort en hel del soloalbum och tidigare i år släppte han "Cadillac man".

Albumet består av ett dussin sköna blueslåtar där Rick Vito visar sina förmåga som gitarrist utan att

på något vis flumma iväg i långa solon och när det väl är solon är de otroligt följsamma till musiken och sticker inte ut och tar över utan blir en naturlig del av låten.

Han spelar det mesta själv på skivan, bas, slagverk, gitarr och sjunger, och rösten är som klippt och skuren för den skönt gungiga bluesen han bjuder på. För alla älskare av god blues med lite träsboogie i botten är Rick Vitos "Cadillac man" en given vinnare. Lyssna och njut! (TB)

BBBB

**Jeff Talmadge
Sparrow**

(Berkalin Records)

Jeff inleder albumet med en soft varning om en halkande orkan och

våndan man känner när man vet att ens hem riskerar att försvinna bort i ett oväder som slukar allt i sin väg. Vissa flyr andra stannar och hoppas att de inte blir drabbade. Han berättar detta utan några yviga rörelser eller utrop. Lugnt och still som en gammal farfar berättar om hur det en gång var för sitt barnbarn, med en trygg och lugn röst som gör att man lyssnar. Han berättar också om flyktig och förlorad kärlek på ett vackert och poetiskt sätt.

När albumets tredje spår rullar igång är det något som får mig att reagera. Nog har jag hört denna låt förut. Det i sig är inte så konstigt, många artister gör covers, men detta är något annat. Jag har för mig jag har hört låten på en av de nya skivorna jag lyssnat på nyligen.

Så jag får backa lite och där är den. Samma låt, "Devil's Highway" finns med på Jim Patton & Sherry Brokus senaste album som också släpptes nyligen.

När jag tittar närmare är det kanske inte så konstigt då Jeff har skrivit låten tillsammans med Jim Patton och Steve Brooks. Men ändå lite udda och dessutom två snarlika versioner, men inte heller det är kanske så konstigt i och med att de skrivit låten ihop. Personligen tycker jag dock att Jeff Talmadges version är snäppet vassare.

Så rullar det på hela albumet. Bra och välskrivna låtar framförda med värme och musikalitet. Jag är också svag för J. David Leonards lap steel, ren magi. Rekommenderas varmt. (TB)

BBB

Doug Schmude Cavalry

(Lost Hubcap Records)

Albumet inleds överraskande rockigt med "Tumbleweed (Roll on)" en uptempolåt som verkligen drar in mig i denna ep. En positivt låt om att hitta hem, väl så, den rullar gott ur stereon högtalare, en given sommarlåt.

Det är betydligt lugnare saker i andra låten "Red dirt symphony" och följande "Cavalry". "The near salvation of Butch Cassidy" är ytterligare en lugn lätt sorgsam låt som ändå griper tag i mig.

Rockigare toner blir det i "If there ever was a God above", dock utan att höja tempot. Dock blir det lite tyngre när Duon ifrågasätter guds existens. Ep:n avslutas med "Helen and Monty" som berättar historien om ett par som blir USA:s mest jagade par.

Ett bra hantverk av Doug Schmude, det jag ändå kan invända

är att när man levererar låtar av den här kalibern borde man kanske hålla i låtarna ett tag till och färdigställa ett helt album, nu känner man sig lite lurad när ep:n tar slut aldeles för tidigt. Men den som väntar på något gott... (TB)

B

Mike Granditsky Strange Allure

(S.T.I.Y.R./Border)

En minut in på första låten "Thrills and fears" är det enda jag funderar på om Mike Granditsky fastnat i någon David Bowie-dimension. Det låter som en halvbra kopia. Nu ska jag inte döma allt för hårt. Jag har aldrig hört Mike och hans musik förut så detta kanske är hans naturliga röst, men för mig hamnar jag hela tiden i ett gränsland till Bowie och där håller detta inte för en jämförelse.

Det stora problemet för mig är att låtarna inte håller, Det finns ingenting som fångar upp mig. En jämn

ljudmatta av låtar sompasserar förhållandevis obemärkt förbi.

Lite spännande blir det ändå pop tredje spåret "The sesam game" där låten är mer suggestiv och har en skön puls, men roligare än så blir det inte för mig. "Stränge allrum" känns som ett album som kanske borde ha kommit ut under tidigt 1980-tal, då hade det kunnat funka i visa delar. Nu kom det 40 år senare och lyckas inte alls tilltala mig. (TB)

BB

Måneskin Rush!

(Epic)

Måneskin hade väl inte en start som gav anledning till rock-cred. Romarna, tidigare vinnare av Eurovision Song Contest, har nog haft lite uppförsbacke innan bandet nu blivit ett namn inom rock-kretsar. Albumet "Rush!" Har skördat framgångar.

På albumets andra spår, "Gossip" gästas bandet av Tom Morello från

Rage Against The Machine på gitarr. Det är också det spåret som tillsammans med "La fine" som sjungs på italienska och "Supermodel" de bästa spårerna.

Problemet för mig är att albumet är ojämnt, eller kanske mer rätt spretar. Det verkar som om Måneskin inte riktigt vet om det ska vara ett rockband eller något annat. Men några starka låtar finns det. (TB)

BBBB

The Flood

Hear us out

(Escape Music)

Stundtals blytung gitarrock där Jim Kirkpatrick (FM) löder på ordentligt med ett tunggungande stöd av Kirkpatrick's bandkompis keyboardisten Phil Manchester samt

basisten Billy Sheehan (The Winery Dogs, Mr Big, Sons of Apollo och David Lee Roth, för att bara nämna några. Lägg därtill Saxons trummis Nigel Glockler, vilka musiker. Allt kryddas sedan med sång av Chris Ousey som också sjunger i band som Heartland, Snakecharmer, The Distance med flera. Vilken uppställning.

Det märks direkt att det är en samling fantastiska musiker, inget slarv med musiken här inte.

Sångare. Det börjar lysande med "Dangerous dawn", "The devil he don't care" och "Fight or flight". Inledningen på fjärde låten, "Can I call it home" är klart lugnare men ändå bombastic i vissa bitar. De tunga riffen är dock tillbaka omgående i "Overdrive" och "My

kind of heaven". Som helhet ett riktigt bra rockalbum i den hårdare skolan som kommer att hamna på skivtallriken med jämna mellanrum. (TB)

B

Noice

Tillbaka till framtiden

(Icons Creating Evil Art)

Ibland fyker det upp skivor som föder frågan varför. Noice var kanske lite småroliga när de slog igenom i slutet av 1970-talet, men bra var det väl egentligen inte. Och låtarna har inte åldrats särskilt väl. Denna femspårs ep kanske kan vara rolig för riktiga gamla hardcore Noice-fans, om det finns sådana. Jag kommer inte att lyssna på denna ep igen. (TB)

BBBB

The Gems

Phoenix

(Napalm Records)

The Gems debutalbum är på inget vis det första dessa tjejer gör ihop. De spelade tidigare tillsammans i bandet Thundermother men när sångerskan Guernica Mancini fick lämna bandet hoppade även Emelie Johansson och Mona Lindgren av och tillsammans bildade de tre The gems.

Albumet inleds med introspåret "Aurora" som stampar in takten, men när de första takterna av "Queens" tar vid smäller det bara till. Mona Lindgrenriff drar igång vad som visar sig vara ett riktigt bra album. Guernica Mancini har verkligen en rockröst av guds nåde samtidigt som Emelie Johansson ser till att pulsen förblir hög. "Queens" är en låt som borde gå ordentligt hem hos rockpubliken. Vilken start på ett album.

"Domino" är en ännu en riktigt bra

rocklåt, och det finns flera däribland "Like a Phoenix", "P.S.Y.C.H.O." och "Kiss it goodbye" där Mona Lindgren briljerar både på gitarr och bas, vilket gung. Det är kanske fel att framhålla den ene eller den andra. Det är framförallt trion The Gems som levererar ett rockalbum i den tyngre divisionen som många andra band säkerligen sneglar lite avundsjukt på. Här tas inga fångar. (TB)

BBB

Streetlight

Ignition

(Frontier Records)

Streetlight är ännu ett av alla svenska fantastiskt bra melodiska aor-band som finns överallt, men som sällan får den uppmärksamhet de förtjänar hemma i Sverige, men i utlandet vet betydligt fler vad Streetlight är och vilka som spelar i bandet.

Det är egentligen hemskt och tragiskt att man ska behöva läsa utländska musiktidningar för att höra

talas om alla dessa svenska band. När man väl får chansen att lyssna på dem inser man hur fantastiskt många duktiga musiker det finns i detta land, Streetlight är inget undantag.

Albumet inleds med "Hit the ground" och "Chutes and ladders", de två första singlarna, och de sätter tonen för albumet direkt.

"Love riot" passar i samma uptempoform, enkelt och takt utan några konstigheter, men ack så svårt att lyckas med. Lugnare toner blir det i "Closer". Jag är normalt ingen fan av ballader av rockband, men den är ändå ok, mycket tack vare den stadiga pulsen i låten.

Inledningen på "Caught up in a dream" påminner mycket om tidig Toto, och det är ett betyg så gott som något. "Awake" påminner i vissa detaljer om Van Halens Sammy Hagar-era, också det en riktigt bra låt.

Som helhet ett bra album, men kanske några låtar för långt. Att

plocka bort ett par tre av de svagare låtarna hade spetsat albumet till det bättre. (TB)

B

Kim Wilde

Love blonde: The RAK years

(Cherry Pop)

Men... Jag gillade för all del Kim Wildes tidiga album men det här känns om en ganska onödig samling, dessutom bara från åren 1981-1983. Ok, en och annan låt ser jag kanske i ett nytt sken idag. Kan inte komma ihåg att jag tyckte "Everything we know" var särskilt bra, men nu känns den helt ok.

Det är dock fortfarande "Kids in America", "Water on glass", "Chequered love", "View from a bridge" och "Cambodia" som är de bästa låtarna, då som nu. Mycket passerar obemärkt förbi, för att inte tala om remisserna som finns med.

De är så bedrövligt dåliga att det sänker hela albumet. Det är förvisso något som inte Kim Wilde kan lastas för, men saknar du de tidiga albumen är det bättre att du letar rätt på dem på någon skivaffär än investerar dina pengar i denna hemska samling. (TB)

BBBB

First Signal

Face your fears

(Frontiers)

Melodisk hård när den är som bäst. För mig är First Signal en ny bekantskap, men det är rutinerade musiker som utgör bandet. Sångaren, Harry Hess, från Harem Scarem bildade First Signal 2010 när Harem Scarem hade ett uppehåll. Övriga medlemmar är gitarrusten Marco Pastorino, trummisen Marco Andreetto samt gitarristen och basisten Michele

Guaitoli. "Face your fears" är bandets sjätte album, och ett riktigt bra sådant. Det är fullt ställ från inledande "Unbreakable", "Situation critical" och "Shoot the bullet".

Både musicerande och sånghåller hög nivå, inte minst stämsången. Lite, med betoning på lite, lugnare blir det i "Always be there" där bandet sänker tempot en aning. Tempot på följande "Dominoes" är betydligt högre men det är också en låt jag har lite svårt att ta till mig. Den har egentligen de ingredienser som krävs för att bli en bra låt, men det är något som inte klickar.

Tempot sänks på nytt på "Rain for your roses" är melodisk rock när den är som bäst.

First Signal är en positiv överraskning väl värd en chans för alla som gillar melodisk hårdrock. (TB)

BBBB**Arielle****'73****(Arielle)**

Albumet börjar med ett kort live stycke som ändå på något sätt sätter tonen. Första låten, "Somewhere slow" är en riktig bilåkarlåt, eller kanske mer bussåkarlåt då mycket handlar om hennes Volkswagenbuss från 1973.

Arielle har en riktigt bra röst och är än bättre på gitarr. Låtskrivarförmågan är det heller inget fel på. Lite mer tryck blir det i "'73". På det hela taget har hon ett moget sound, eller kanske mer ett skönt retrosound. Det fantastiska ljudet avslöjar kanske en del om när albumet är inspelat men soundet för tankarna många årtionden tillbaka i tiden, ändå finns det ett modernt anslag i soundet, något jag gillar skarpt.

Lugna "The way you look at me" rullar sakta iväg som en segelbåt bort mot horisonten med en

vacker solnedgång som backdrop. Sitt fantastiska gitarrspel till trots så blir det inga soloorgier utan lite snygga stick här och där, en hängande ton på ett annat ställe på ett mästertligt och självklart sett. Arielle behöver inte bevisa vare sig för sig själv eller någon annan att hon är den fantastiska gitarrist hon är. Hon ger sitt gitarrspel lite mer utrymme på instrumentala "Kalypso" men det handlar inte bara om Arielles gitarr hon släpper även fram basisten Devin North som bjuder på en härligt funkig bas på låten.

Därefter blir det softare och sprödare i "I need an angel" innan hon skruvar på lite igen i "That's just lonely" som är härligt medryckande. Detsamma gäller "The other side (let the sun set down)" som är min stora favorit på albumet tillsammans med "Somewhere slow", "'73" och "The way you look at me".

Arielle kommer vi nog få höras talas om i många år framöver, åtminstone hoppas jag det. Att hon

fortsätter att bjuda på pop och rock som känns värmande och upp-lyftande, även om allt inte handlar om lycka. (TB)

BBBB**T3nors****Naked soul****(Frontiers)**

Amerikanska T3nors är ett relativt nytt namn inom den melodiska hårdrocken. Bandet bildades 2022 och "Naked soul" är debutalbumet från amerikanerna. Bandnamnet är väl egentligen en spinoff på The Three Tenors. Tre sångare som gör gemensam sak, i detta fall är det Robbie LaBlanc (Blanc Faces), Kent Hilli (Perfect Plan) och Toby Hitchcock (Pride of Lions) som är sångarna.

Detta är bra. Gillar du melodisk hårdrock vore det en stor miss att inte ge T3nors tid. Musiken påminner mycket om de bästa fm-rockbanden på 1980-talet, men låter ändå fräscht. Att ha tre så duktiga sångare som delar på

uppdraget gör både musiken och soundet bredare och bättre.

Produktionen är också snygg och gitarrerna har den perfekta tyngden för denna musik. Inte blytungt, men ändå med ett självklart tryck i riffen som fångar min uppmärksamhet.

Inledande "April rain", titelspåret "Naked soul", "Strength to Carry on" och "Set fire to the rain" är mina tre stora favoriter på albumet. De höjer sig en aning över mängden, men hela skivan är bra och väl värd en investering för älskaren av melodisk rock. (TB)

BBB

Bad Touch

Bittersweet satisfaction

(Marshall Records)

Inledande "Slip away" dundrar rakt ut ur högtalarna. Röstmässigt påminner sångaren Stevie Westwood lite om Sammy Hagar i vissa partier, och det är inget dåligt betyg. Bandet spelar sin rock med en självklarhet som gör den svår att motstå.

Låtarna har också medryckande refränger nästan upplagt för allsång

på konserterna, vilket inte är helt fel. Lyckas man som artist få sina lyssnare att gå att sjunga på sin låt har man onekligen gjort något rätt. Det här är musik som ska upplevas på en lite rock-klubb någonstans där man som publik verkligen kan känna av bandets energi.

Jag är förvisso övertygad om att de skulle fungera lika bra som arenarockare, men som bäst är det nog en klubb där det är trångt, svettigt och man bara kan ge sig hän.

Toppspåren i mina ögon, och öron, är "See it to Believe it", "Slip away", "This life", "Spend my days" och avslutande "Dizzy for you" som har lite sydstatsvibbar över sig. (TB)

BBBB

Jarrold Dickenson

Big talk

(Hooked Records)

Det finns countryrock och det finns countryrock. På ena sidan band som Poco och The Eagles som gjorde countryn rockigare. Sedan finns det herrar som Jarrold Dickenson

som gör rocken lite mer country,

Detta är rockig country som verkligen får mig på gott humör. Jarrold har en röst som klippt och skuren för denna musiken och han har haft den goda smaken att sätta samman ett band som verkligen levererar.

Inledande "Buckle under pressure" känns som starten på en skön road-trip där målet kanske är själva resan. "Born to wander" fortsätter på samma resa, men vi kör lite lugnare för att hinna se allt vackert vi passerar. Ett litet stopp för dryck och en bensträckare gör vi till "Home again".

Jarrold Dickenson är en bra berättare, man tror verkligen på vad han sjunger, även om man innerst inne vet att det nog får tas med en nypa salt.

Det tog mig ett tag innan jag kom till detta album, det har legat och väntat på att bli lyssnat på i snart ett år tror jag. Ett misstag av mig. Nu kommer det inte att dröja till nästa gång. (TB)

BBBBB

Blackberry Smoke Be right here

(Legged Records/Thirty Tigers)

Blackberry Smoke har varit ett av mina stora favoritband under den senaste tioårsperioden och jag har haft ynnesten att se dem live ett antal gånger. Bandet har en fantastisk stamina, de släpper skivor och turnerar, man kan lätt fundera på om de någonsin är lediga och kopplar av. Jag förstår inte hur de orkar.

Nyligen släpptes albumet "Be right here" och man skulle kunna tro att Blackberry Smoke skulle börja få svårt att skapa ny musik, när finns tiden? En befogad fråga, men bevisligen finns den för de fortsätter att leverera.

Inledningen med "Dig a hole" är klockren och redan en given favorit och det rullar bara på med "Hammer and the nail" och "Like it was yesterday". Sedan tappar albumet tempo på fjärde spåret "Be so lucky" som

inte kommer upp i samma nivå som de föregående låtarna.

"Azalea" är en vacker som som med sina akustiska gitarrer och Charlotte Starr röst för tankarna till Allman Brothers Band. Enkelt men ändå snyggt och trollbindande. På "Don't mind if I do" är vi tillbaka i det goa svänget som Blackberry Smoke är mästare på. Därifrån rullar det på i samma stil fram till finalen "Barefoot angel". I mitt tycke årets bästa album, så här långt. (TB)

BBBB**Michael Menager****Line in the water***(Hemifrån)*

Här finns det mycket jag gillar. Michaels röst är lugn och smeksam. Gitarrspelet, inte minst slidegitarr, är magiskt förtrollande. Detta är musik som gör mig på gott humör, även om texterna inte allt är glada och upplyftande, men Michael Menager framför dem på ett enkelt och underbart skönt sätt.

Inledande "What is it really that I need?" Är ett briljant öppningsspår. "High water ahead" fortsätter i samma stil. "Flesh against bone" är en annan av mina stora favoriter på albumet.

Titelspåret "Line in the water" ekar Rodney Crowell när det gäller låtskrivandet och det är ett riktigt bra betyg. "Fire up the mountain" är en berättelse om de tuffa skogsbränderna som härjat på olika

platser i USA och brandmännen som bekämpat dem.

Michael Menager har verkligen en perfekt röst för sånger som dessa. Albumet är också fyllt med starka låtar.

Det är kanske ett par låtar som inte når upp i samma höga nivå som de övriga, men som helhet är det ett riktigt bra album. Som ett glas med god whisky för en något sargad hals, len och smeksam. (TB)

BBBB**Silveroller****At dawn***(Silveroller)*

Bluesrock med fullt ställ från de första takterna. "Black row" inleder albumet och Aaron Keylock låtar sin gitarr som ett perfekt komplement till Jonnie Hodsons sång. Även Ross Munros Hammondorgel har en framskjuten placering i ljudbilden som drivs på av trummisen Joe Major

och basisten Tadhg Bean Bradley, vilket band, vilken debut.

Andra spåret, "Hold" doftar 1970-tal så det stänker om det. Det är nästan löjligt bra. Lite lugnare takter på tredje spåret "Ways of saying", åtminstone inledningsvis, sedan trycker de till ordentligt, underbart. Lite rakare rock blir det i "Turn to gold" där Jonnie Hodson fortsätter att visa vilken fantastiskt sångare han är.

På "Other side" är vi tillbaka till lite tyngre takter igen där Ross Munros Hammond lyfter låten. Sista låten, "Come on, come in" är en inledningsvis lugn låt som sedan ökar i kraft och en avslutning som lovar mer, för mer vill jag ha. Finns det då ingenting som inte är bra på albumet? Nej, eller jo... Det är bara sex låtar. Jag vill ju ha mer, mycket mer, men det får jag väl vänta på. Men detta är en bra tröst så länge. Måste ha! (TB)

Ett rum utan böcker är som en kropp utan själ

Marcus Tullius Cicero

 **Åmåls
Grafiska** AB

Musiker 1990-2023

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-7-1**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2023**
Sidor: **224**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska,
Åmåls Bokhandel**
Pris: **350 kr**

Henry Stake fotograf

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-3-3**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2021**
Sidor: **244**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska,
Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**

Danscenter

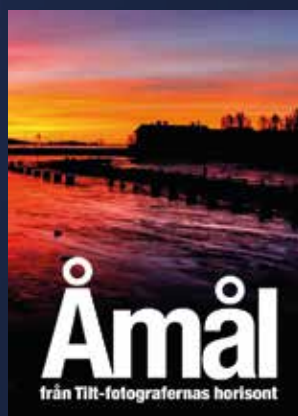
Sofia Westlund

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-2-6**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2020**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska,
Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**

Åmåls Bluesfest since nineteen ninetytwo

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-639-1051-7**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2016**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tilt Photogroup**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **250 kr**

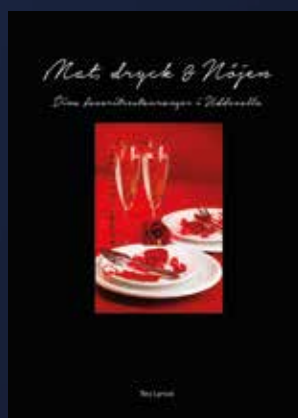
Åmål från Tilt-fotografernas horisont

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-3-3**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2017**
Sidor: **244**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tilt Photogroup**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**

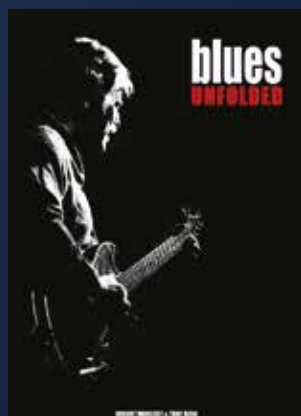
Åmål förr och nu

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-1-9**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2019**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**

Mat, dryck & nöjen, dina favoritrestauranger...

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-983457-1-1**
Utgivare: **Munkreklam AB**
Utgivning: **2016**
Sidor: **226**
Storlek: **217x265x28**
Vikt: **800 gr**
Författare: **Tony Larsson**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **400 kr**

Blues unfolded

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Engelska**
ISBN: **978-91-633-0929-8**
Utgivare: **Berg & Wangeby**
Utgivning: **2007**
Sidor: **276**
Storlek: **245x305x17**
Författare: **Tony Berg & Robert Wangeby**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **250 kr**

Mitt liv som fotbollsarbetare

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-519-9622-6**
Utgivare: **L-O Mattsson**
Utgivning: **2021**
Sidor: **182**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **L-O Mattsson**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **300 kr**

IF Viken 100 år

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-4-0**
Utgivare: **IF Viken**
Utgivning: **2022**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg m fl**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, IF Viken**
Pris: **300 kr**

Musik för alla

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-527-2868-0**
Utgivare: **Anders Kadhammar**
Utgivning: **2022**
Sidor: **264**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Anders Kadhammar**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Anders Kadhammar**
Pris: **350 kr**

BRISTOLBANDET(/Åmål) **Trubadurmusik****Medlemmar:** Tommy Pettersson, Simon Weiberg samt andra musiker vid behov**Kontakt:** 070-368 10 54, simon.weiberg@gmail.com**DICK JOHANSSON**(/Åmål) **Trubadur****Kontakt:** 073-541 22 32, Johanssonlygon@yahoo.com**INGER NORDSTRÖM BAND**(Grästorps/Åmål) **Country****Medlemmar:** Inger Nordström, Lydia Nordström, Thomas TJ Johansson, Jimmy Östlund, Thomas Andersson och Patrik Olsson.**Kontakt:** nordstromband@gmail.com**THE NASHVILLE PROJECT**(Göteborg/Åmål) **Country****Medlemmar:** Anna Wennerberg, Ole Knudsen, Kent Pettersson, Dick Johansson**Kontakt:** 073-541 22 32, Johanssonlygon@yahoo.com**CAISA SVANSTRÖM**(Borgvik) **Country/visor****Kontakt:** caisasvanstrom@hotmail.com**DOKTOR KÅRE**& **DOCENT HEGAR**(/Åmål) **Pubunderhållning****Medlemmar:** Denny Jansson, Kenneth Andersson**Kontakt:** 076-777 60 12, 070-532 35 55**PELLE SKJERVIK**(/Åmål) **Trubadur****Kontakt:** skjervik@hotmail.com, 076-888 05 60**THE TRAVELING HIPSHAKERS REVUE**(Karlstad/Åmål) **Blues/rock****Medlemmar:** Claes Nilsson, Per-Arne Pettersson, Dan Magnusson**Kontakt:** 072-562 15 11**CAROLYN WATERS**

(/Åmål/Oslo/Los Angeles)

Jazz/pop/musikal/r&b/cabaret**Kontakt:** 073-733 70 20, redheadrecords@icloud.com, carolinewaters.com**FAT BULL**(/Åmål) **Blues****Medlemmar:** Klas Kilberg, Klas Dannäs, Stefan Seger, Jimmy Östlund, Dan Magnusson.**Kontakt:** claes_kihlberg@hotmail.com**RED CLAY**(/Åmål/Säffle) **Jazz****Medlemmar:** Ronny Eriksson, Måns Tingberg, Mattias Wallin Brandt, Lars Larsson**Kontakt:** 073-055 78 27, magnolia.ronny@hotmail.com**TRAVELLERS**(/Åmål) **Sydstatsroock****Medlemmar:** Timmy Eriksson, Elis Eklund, Emil Brax**Kontakt:** 070-535 85 31, eriksson.timmy@icloud.com**DAN JOHANSSON**(/Åmål) **Country/blues**

Även duo

Kontakt: 070-577 81 50, johansson.d457@gmail.com**HOBO'S RHYTHM N' BLUES SECTION**(/Åmål) **Blues****Medlemmar:** Bruno Yxenholt, Jimmy Östlund, Dan Magnusson, Janne svensson**Kontakt:** 073-697 97 53**ROBERTS PIANOBAR**(Fröskog) **Pianobar****Kontakt:** 070-364 17 30, rsprima@telia.com**WESTBY BAND**(Ed/Åmål/Halden) **Blues/rock****Medlemmar:** Geir Westby, Dan Magnusson, Espen Holtan**Kontakt:** 070-203 71 04**DAN ANDERS & DENNIS**(/Åmål) **Country/blues****Medlemmar:** Dan Johansson, Dennis Bromander, Anders Hansson**Kontakt:** 070-577 81 50, johansson.d457@gmail.com**JAS**(/Åmål) **Pubunderhållning****Medlemmar:** Denny Jansson, Kenneth Andersson, Kenneth Stålhandske**Kontakt:** 076-777 60 12, 070-532 35 55**T-BEAR & THE DUKES**(Arvika) **Blues****Medlemmar:** Torbjörn Solberg, Fredrik Kaudern, Emil Wachenfelt, Henrik Berg**Kontakt:** 070-232 39 71, tbear@live.se**ÅMÅLS FELHARMONISKA ORKESTER**(/Åmål) **Eget material/covers****Medlemmar:** Mark Tholin, Klas Dannäs, Edvin Dannäs, Niklas Bergsland, Simon Weiberg.**Kontakt:** 070-368 10 54, simon.weiberg@gmail.com

COUNTRY · ROCKABILLY · BLUEGRASS
AMERICANA · ROCK · POP · FOLK

EDS COUNTRYFEST

A portrait of Jill Johnson, a woman with long, wavy brown hair, wearing a black blazer and large, dangling earrings. She is smiling broadly with her mouth open, showing her teeth. The background is dark and slightly blurred.

JILL JOHNSON

MIMI WERNER · ELLINOR SPRINGSTRIKE · DRA EN BANJO · GARETH NUGENT (UK) · DON REDMON
A.K. & THE BROTHERHOOD · SVARTGAM · MEADOW CREEK · TRICKY TRAIL · CARRO ANDERBERG · FILIPH ENGLUND

28 - 29 JUNI 2024

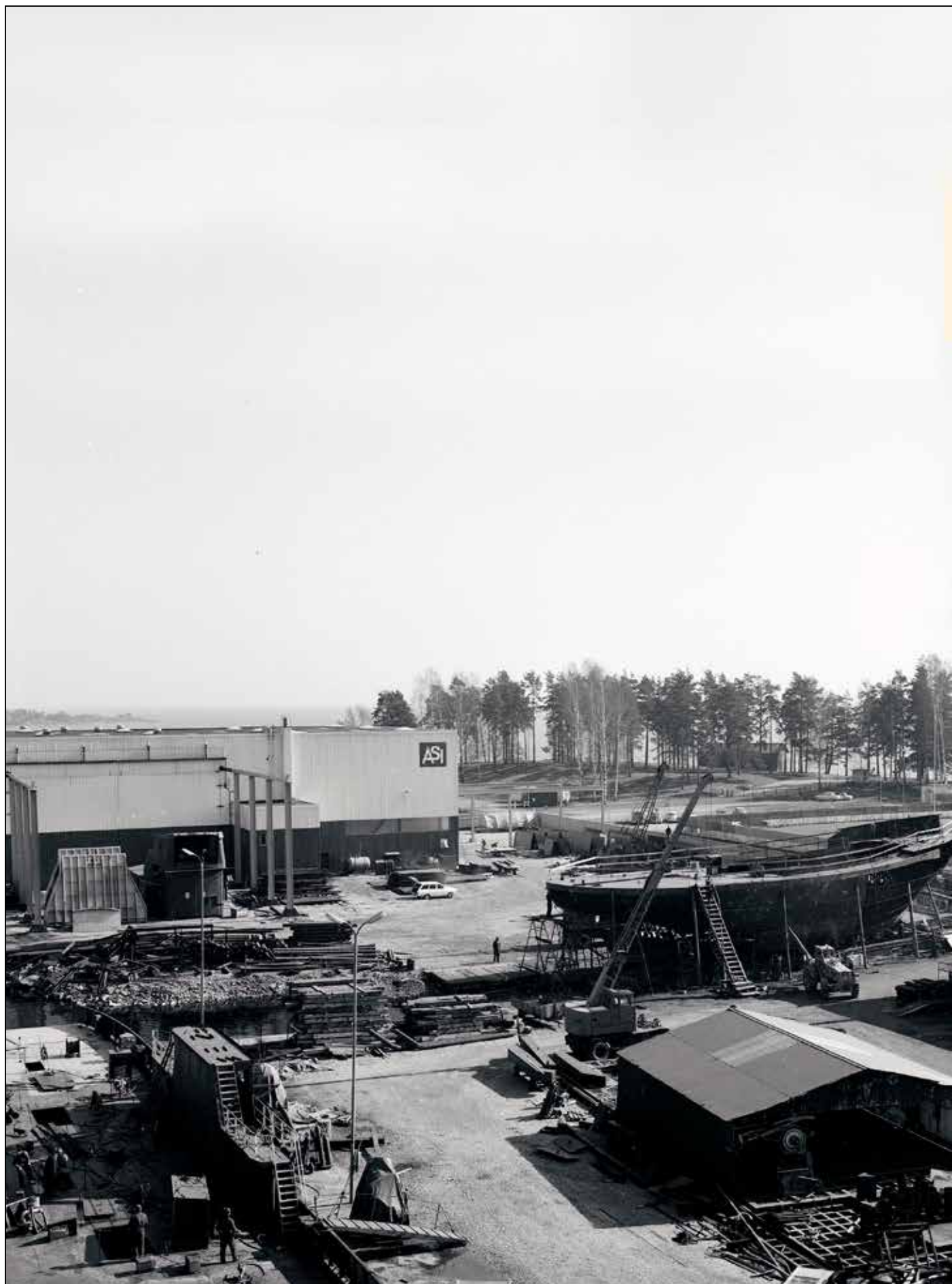
WWW.EDSCOUNTRYFEST.SE

Åsiverken i Åmål startades 1944 när Gösta Nordström, Vigeor Viktorsson och Yngve Enger köpte loss dotterbolaget Svensk Gummiindustri från konkursboet efter Järn & Trä i Åmål som vid konkursen hade haft runt 600 anställda. AB Åmåls Sportindustri startades med Gösta Nordström som VD. Det rullade på bra i början men när andra världskriget tog slut minskade också beställningarna av bland annat ryggsäckar och gasmaskfodral från krigsmakten. Företagsledningen anpassade sig och startade istället tillverkning av väskor vilket satte fart på produktion och lönsamhet. Åsiverkens varv startades 1946, inledningsvis reparerades olika båtar och fartyg som gick i trafik på Vänern, men ledningens ambitioner var större. I början av 1950-talet lyckades företaget säkra en order på en färja till Vägverket. 1950-talet var tufft för företaget men sedan tog det fart. Väsktillverkningen fortsatte fram till 1977 och varvs-produktionen lades ned 1983. Henry Stake var ofta på plats och förevigade arbetet.

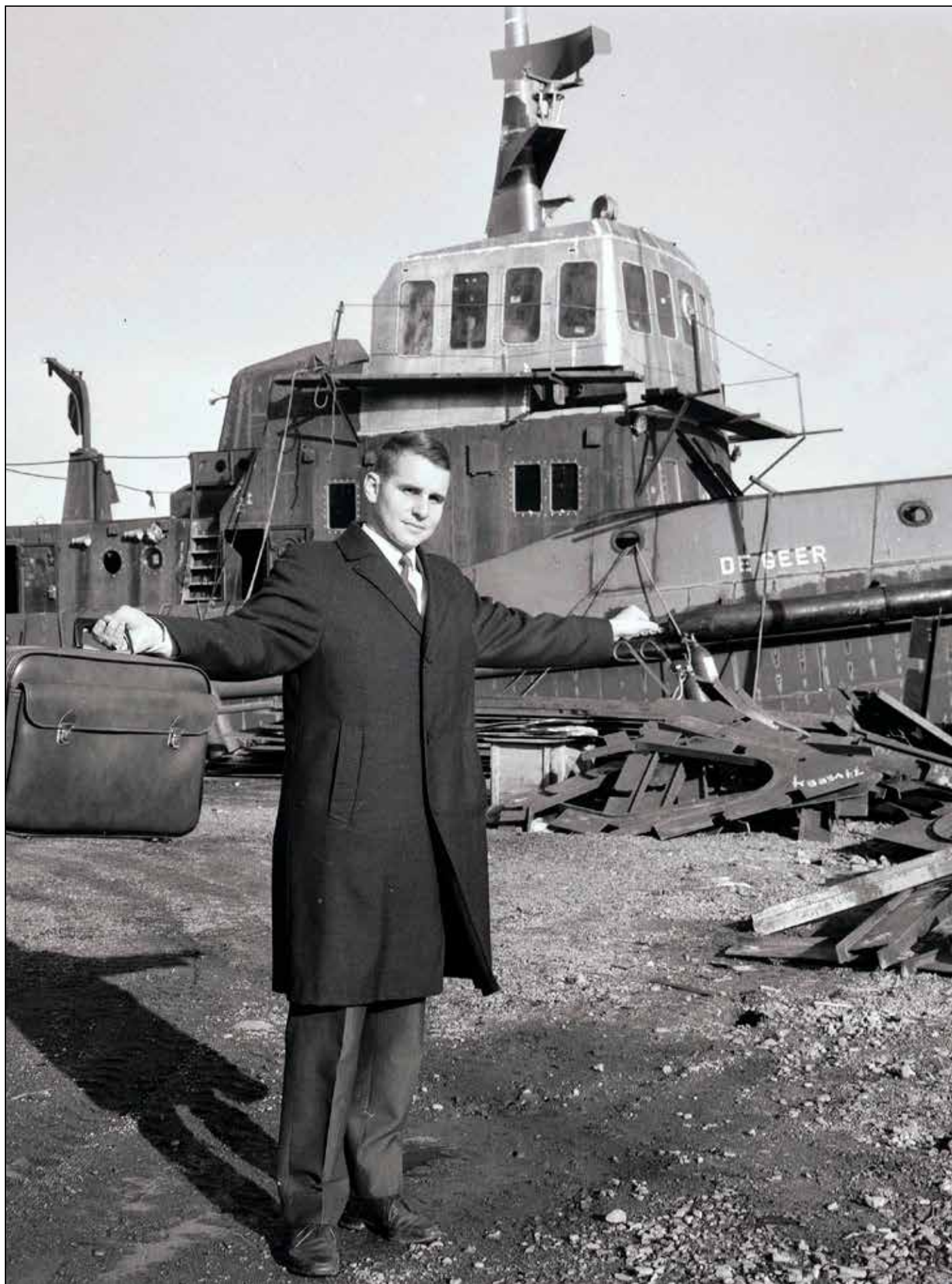

Färja 287 är leveransklar till Trafikverket 1971.

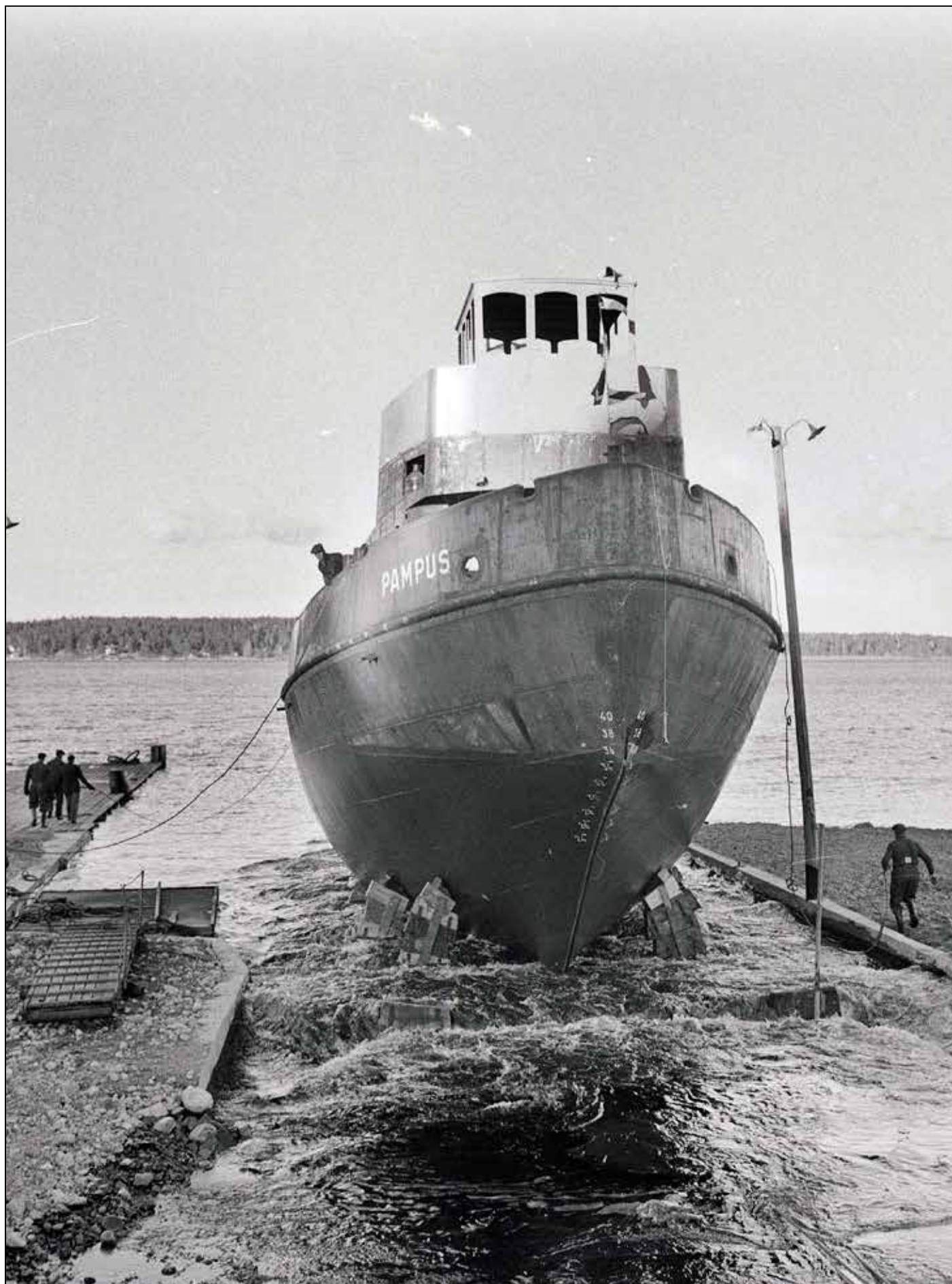

Vy över varvsområdet på Åsiverken 1973.

Hans Nordström framför skeppet De Geer under byggnation 1964.

Fartyget Pampus sjösätts 1957.

Väg på Värmlands näs
vackert inbäddad
mellan två fält.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

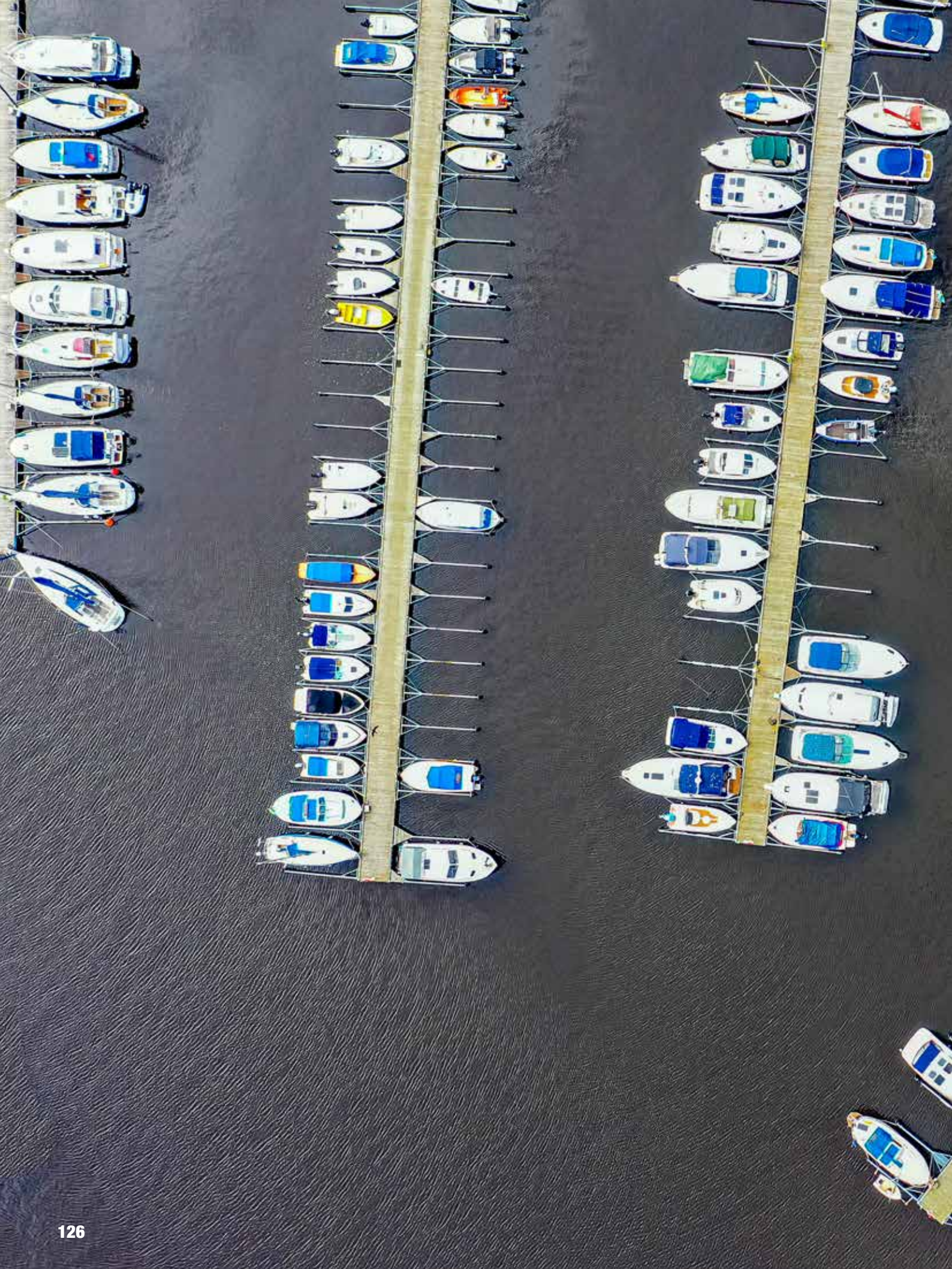

En bit av en kurva är
allt som finns kvar av
Dalslands Ring vid
Dingle i Dalsland.

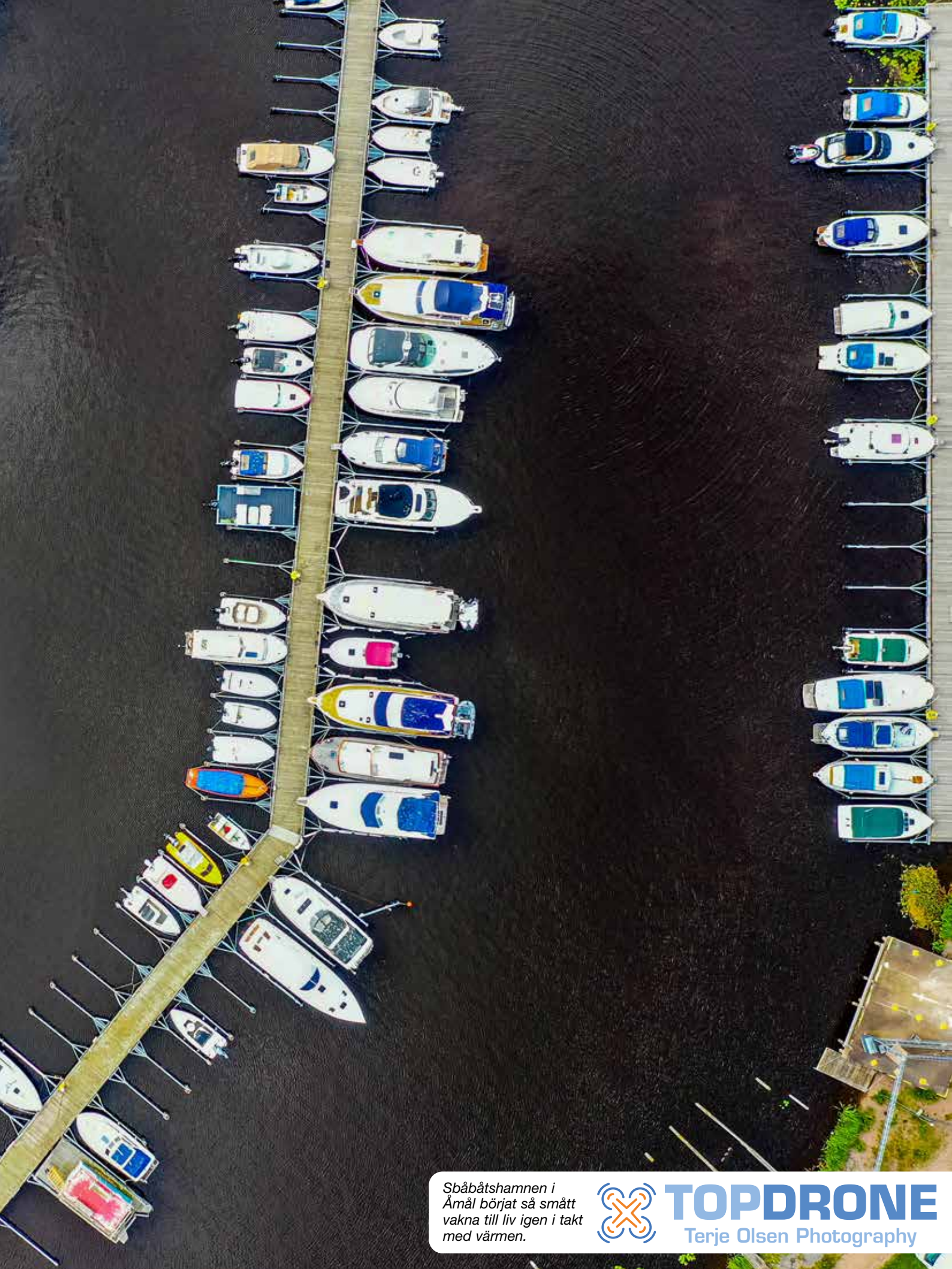

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

Sbåbåtshamnen i
Åmål börjat så smått
vakna till liv igen i takt
med värmen.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

Me & My Rock-T-shirt

För några år sedan påbörjades ett projekt som fick namnet Me & My Rock-T-shirt. Tanken var att ställa ut bilderna vilket också gjordes i samband med Åmåls Fotofest ett år. Men efter ett tag försvann inspirationen, men nu är tiden mogen att fortsätta fotograferandet för en ny utställning. Så jag kommer att fotografera så många personer jag kan framöver i t-shirts med deras favoritartist logo/tryck på. De som ställer upp måste vara medvetna om att bilderna ska visas i utställningsform och förhoppningsvis också ges ut i bokform. Vill du vara med och visa upp din rock-t-shirt?

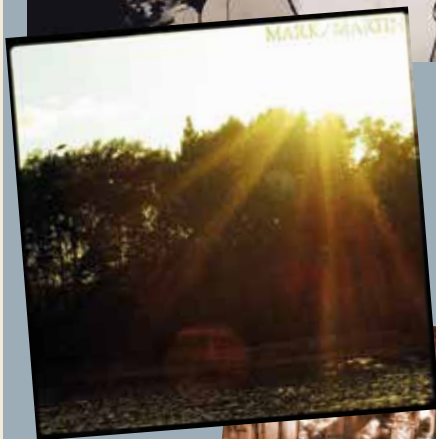
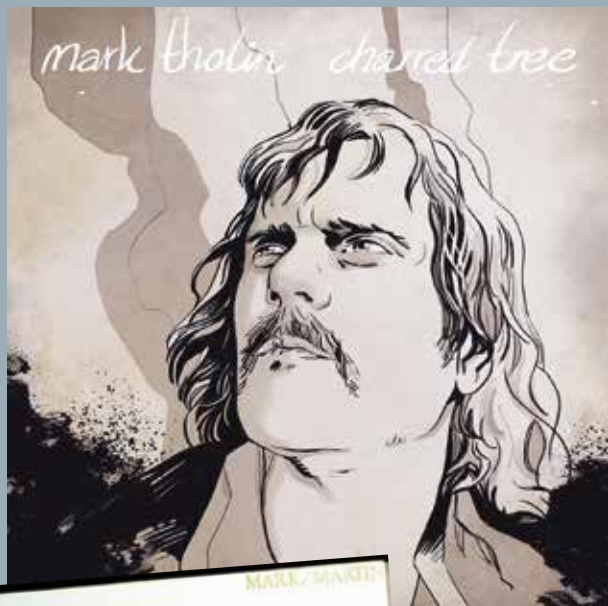
Skicka ett mail till info@amalsgrafiska.se så löser vi en plåtning.

SKIVHÖRNET

Lokal musik på vinyl

Mark Tholin: Charred Tree, lp 150:-
Mark/Martin: Mark/Martin, lp 150:-
Marcus Bohm & The Bang: 56, lp 150:-
Samtliga titlar ovan på Åmål Records

Magnolia: Svarta sagor, lp 150:-
Magnolia: På djupt vatten, lp 150:-
Magnolia/Kometen: 56, singel 60:-
Samtliga titlar ovan på Transubstans

Olli Strömberg &
Torbjörn Carlsson:
Helikons blomster,
lp 200:-
Memoria Musik

DESSA VINYLER FÖRMEDLAR
VI DIREKT FÖR RESPEKTIVE
ARTIST/SKIVBOLAG DÄRFÖR
SWISHAS BETALNING TILL
MOBILNUMREN TILL HÖGER

ÅMÅL RECORDS
TRANSUBSTANS
MEMORIA MUSIK

070-567 08 95
073-055 78 27
070-518 88 99

LIVE ON STAGE 2/24

Blues i Väst är en ideell samarbetsorganisation för bluesföreningar i Halland och Västra Götaland. Syftet är att främja spridandet av bluesen samt att genom samarbetet hjälpa Blues i Västs medlemmar att nå ut till en ny publik.

Blue Chain Vänersborg

Hemsida: bluechainvbg.se

Facebook: Blue Chain Vänersborg

Blue Heart Halmstad

Artistbokning: blueheartbluesforening@gmail.com

Facebook: Blue Heart Bluesförening

Cookin' Borås – Rock & Blues

Hemsida: cookin-boras.se

E-post: info@cookin-boras.se

Artistbokning: bokning@cookin-boras.se

Facebook: CookinBlues

Instagram: CookinBluesBorås

Dusty Road Blues Tidaholm

Hemsida: dustyroadblues.se

Facebook: Dusty Road Blues Tidaholm

Föreningen Jazz & Blues Kungsbacka

Hemsida: jazzobluess.se

E-post: jazzobluess@gmail.com

Facebook: Föreningen Jazz och Blues i Kungsbacka

Göteborgs Bluesförening

Hemsida: gbgblues.se

E-post: gbgblues@gmail.com

Bokning: mollemolin1@gmail.com

Bokning: ann.edfeldt@gmail.com (Hängmattan)

Facebook: Göteborgs Bluesförening

Uddevalla Bluesförening

Hemsida: uddevallablues.se

Bokningar: anya.wrigman@gmail.com

Biljettbokning: 072-524 36 75

Facebook: Uddevalla Bluesvänner

Åmåls Bluesförening

Kontor: 0532-713 98

Hemsida: bluesfest.net

E-post: info@bluesfest.net

Facebook: Åmåls Blues Förening

Instagram: amalsbluesfest

Tidaholms Bluesfestival

31 maj-1 juni 2024

MUDDY WHAT (GER) / THE BLUE BENDERS

SHAGGY DOGS (FRA) / BOTTLENECK JOHN

TOVE GUSTAVSSON BAND / BLUEBIRDS m fl

Förköp: biljettkiosken.se

Dusty Road Blues Tidaholm

Aqua Blå Festivalen/Blå Fredag

7 juni 2024

Blues och rock live

FISKETORGET, VÄNERSBORG

Entré: Fri

Blue Chain Vänersborg

The Lost Generals

12 juni 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Blues i Margeretegårdeparken

15 juni 2024

Fyra band

UDDEVALLA

Fri entré

Uddevalla Bluesförening

Åmåls Bluesfest

11-14 juli 2024

ROBERT FINLEY (USA) / THE BLACK SORROWS (AUS)

GRÁINNE DUFFY (IRE) / ELI PAPERBOY REED (USA)

KAT RIGGINS (USA) / ROFFE WIKSTRÖM

DAMER I BLUES (NO) / FRIED OKRA (DK) m fl

Förköp: ticketmaster.se

Åmåls Bluesförening

Blue Confessions

14 augusti 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Bettans Bluesband

28 augusti 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

The Moose Brothers

Nick Bastard Trio

7 september 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Tribute to Booker T & The MG's

11 september 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Blue Note Society

9 oktober 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Swedish Blues Challenge

Fyra finalband tävlar om att få representera Sverige i EBC

+ The Blue Benders

12 oktober 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Blues i Väst

Jimbo

23 oktober 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Molle Molins Trio

6 november 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Gumbo

Father & Son

9 november 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Southern Road

20 november 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

LoveStruck Band

4 december 2024

HÄNGMATTAN, MUSIKENS HUS, GÖTEBORG

Fri entré

Göteborgs Bluesförening

Ladies Got The Blues

Johanna Lillvik & Anders Wall

7 december 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Sten Lindström är en stor samlare av Åmålsrelaterat material, men också sport och världshändelser. I detta nummer visar vi ett litet urval av vykort han har samlat på sig från fotbollsarenor runt om i Sverige. Några av arenorna ser snarlika ut idag, andra har fått en stor ansiktslyftning och ytterligare någon finns inte längre kvar. När dessa bilder togs var de moderna och funktionella arenor, men precis som i övriga världen rullar tiden på fort även inom idrottsvärlden.

I detta nummer är det några gamla vykort från olika mästerskap som Sten Lindström visar upp. Nedan från Fotbolls-EM i Sverige 1992. På motstående sida är vykortet från Fotbolls-VM i Argentina 1978. Nästa uppslag är från de Olympiska spelen i Berlin 1936 och VM i skridsko för damer som gick i Kristinehamn 1958

Argentina '78

VVM

-skridsko
för damer
8-9 febr.
1958

KRISTINEHAMN

SWEDEN'S #1 INTERNATIONAL BLUES EVENT SINCE 1992

July 11-14th 2024

EXHIBITION 24

WOMEN IN BLUES

Produced by Rita Engedalen & Margit Bakken

Curated by Rita Engedalen, Margit Bakken and Tony Berg

The exhibition Women in Blues was originally produced in 2022. The exhibition is a tribute to significant women and shows a retrospective of their music and history all over the world, as well as the fight for equality and the fight against racism.

The Three Hemphill Women, blues musicians, from Senatobia Mississippi 1967, Ada Mae Anderson, Rosa Lee Hill & Jessie Mae Hemphill.

Photo: George Mitchell

KULTURHUSET ÅMÅL

THURSDAY 12-17 / FRIDAY 12-17 / SATURDAY 11-15

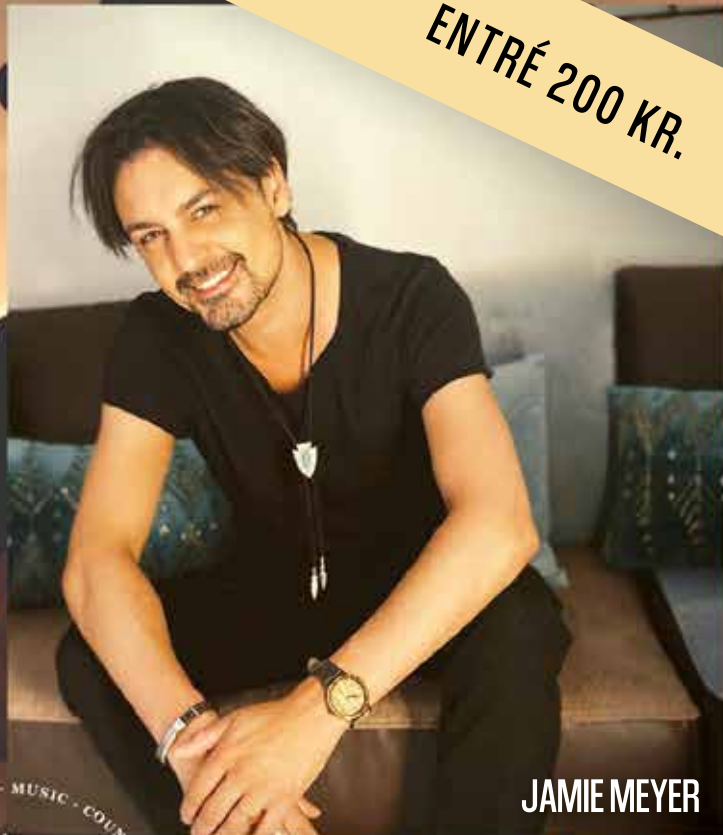
ENTRÉ 200 KR.

SVARTGÅM

CROSSING KEYS

JAMIE MEYER

TREON

ISA JÄGER

SWEDISH AMERICANA FEST 2024

SEASICK STEVE

**A TRIP A STUMBLE
A FALL DOWN ON YOUR KNEES**

SUMMER + AUTUMN TOUR 2024

TUESDAY 23 JULY
ALKMAAR, NETHERLANDS
VICTORIE

THURSDAY 25 JULY
UTRECHT, NETHERLANDS
TIVOLIVREDENBERG (RONDA)

SUNDAY 20 OCTOBER
BERN, SWITZERLAND
BIERHÜBELI

TUESDAY 22 OCTOBER
MUNICH, GERMANY
FREIHEITSHALLE

THURSDAY 24 OCTOBER
BRUSSELS, BELGIUM
ANCIENNE BELGIQUE

FRIDAY 25 OCTOBER
WEERT, NETHERLANDS
BOSUIL

SUNDAY 27 OCTOBER
FRANKFURT, GERMANY
BATSCHKAPP

TUESDAY 29 OCTOBER
PRAGUE, CZECH REPUBLIC
LUCERNA MUSIC BAR

WEDNESDAY 30 OCTOBER
WARSAW, POLAND
PROXIMA

FRIDAY 1 NOVEMBER
BERLIN, GERMANY
METROPOL

SUNDAY 3 NOVEMBER
HAMBURG, GERMANY
MOJO

MONDAY 4 NOVEMBER
DEN HAAG, NETHERLANDS
PAARD

WEDNESDAY 6 NOVEMBER
GENEVA, SWITZERLAND
ALHAMBRA

THURSDAY 7 NOVEMBER
PARIS, FRANCE
ALHAMBRA

SATURDAY 9 NOVEMBER
SOUTHAMPTON, UK
O2 GUILDHALL

SUNDAY 10 NOVEMBER
NOTTINGHAM, UK
ROYAL CONCERT HALL

TUESDAY 12 NOVEMBER
CAMBRIDGE, UK
CORN EXCHANGE

THURSDAY 14 NOVEMBER
BATH, UK
FORUM

SATURDAY 16 NOVEMBER
MANCHESTER, UK
ALBERT HALL

SUNDAY 17 NOVEMBER
GLASGOW, UK
O2 ACADEMY

TUESDAY 19 NOVEMBER
WOLVERHAMPTON, UK
CIVIC THEATRE

THURSDAY 21 NOVEMBER
LONDON, UK
O2 SHEPHERDS BUSH EMPIRE

**A TRIP
A STUMBLE
A FALL
DOWN
ON
YOUR KNEES**
SEASICK
STEVE

TVÅ TRYCKARE

info@2tryckare.se

**ARBETSKLÄDER AFFISCHER BANDEROLLER
BEACHFLAGGOR DEKALER FORDONSDEKOR
LASTBILSDEKOR GATUPRATARE LJUSSKYLTAR
LASERGRAVYR MÄSSVÄGGAR OCH MONTRAR
PROFILPRODUKTER PROFILKLÄDER REKLAM-
FLAGGOR REKLAMTÄLT ROLLUPS SNÄPPRAMAR
OCH AFFISCHRAMAR SKYLTAR SKYLTSTÄLLNINGAR
SKYLTSYSTEM STORBILDSPRINT TYGVÄGGAR VEPOR**

**HERE
TO
CREATE
CHANGE**

The fire started on the first floor...

...worked its way to the second floor where my Marantz 2270 was, and finally engulfed the third floor. The floors collapsed and fell into the basement where the Marantz remained buried in debris and water until March when the wrecking company came.

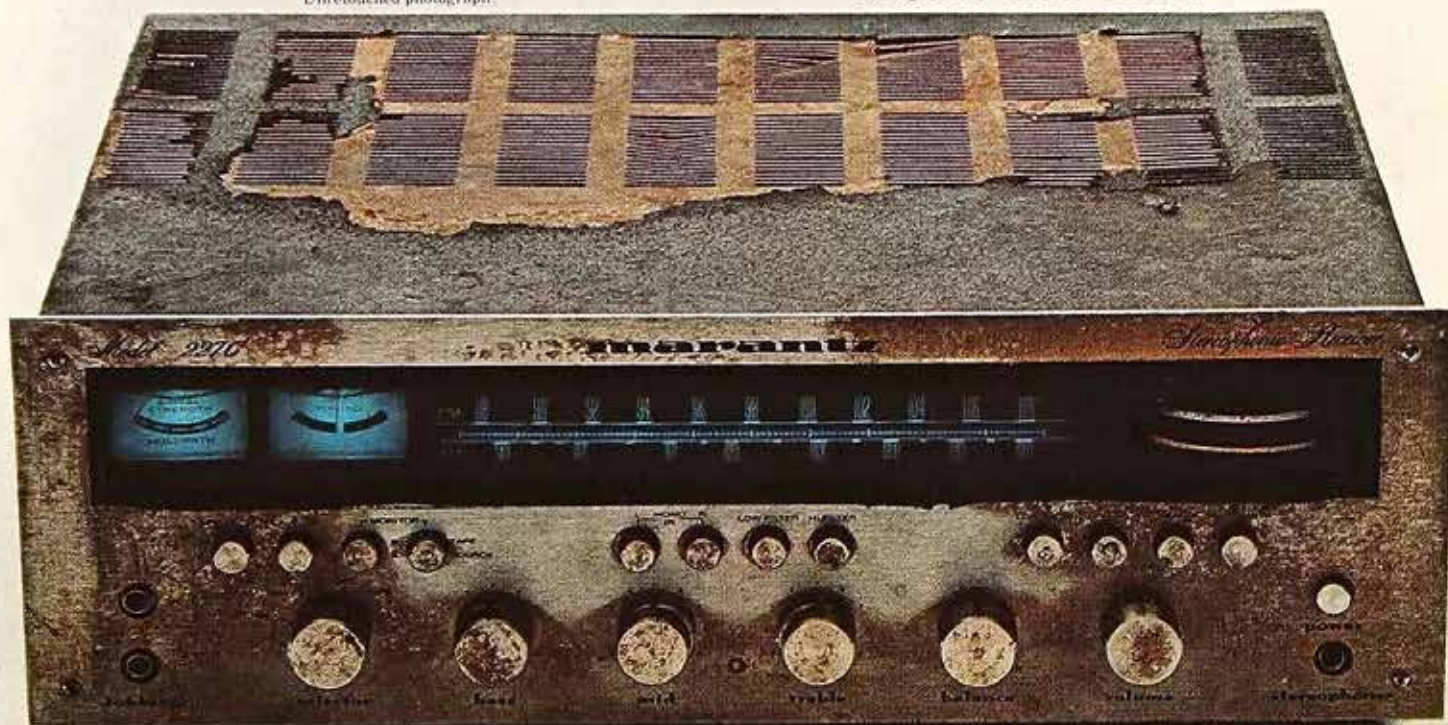
While the men were lifting the debris into trucks I noticed a piece of equipment I thought could be the Marantz. I asked the man to drop the load, and the receiver fell 20 feet to the ground.

Out of sheer curiosity, I brought the damaged receiver up to my apartment and after attaching a new line cord to it, I plugged it in. All the blue lights turned on. I connected a headphone and the FM played perfectly. I then tested it with my tape deck, and finally the turntable speakers. They all played perfectly, too.

Francisco Espina

Francisco Espina*
Newport, Rhode Island

Unretouched photograph.

Mr. Espina's Marantz 2270 receiver still meets factory specifications. We design all Marantz equipment to perform under extreme conditions for unmatched reliability year after year after year. Like the new Marantz 2275 - even better than its incredible predecessor. See the complete line of Marantz receivers, components and speaker systems at your Marantz dealer. He's in the Yellow Pages.

Marantz. Almost indestructible.

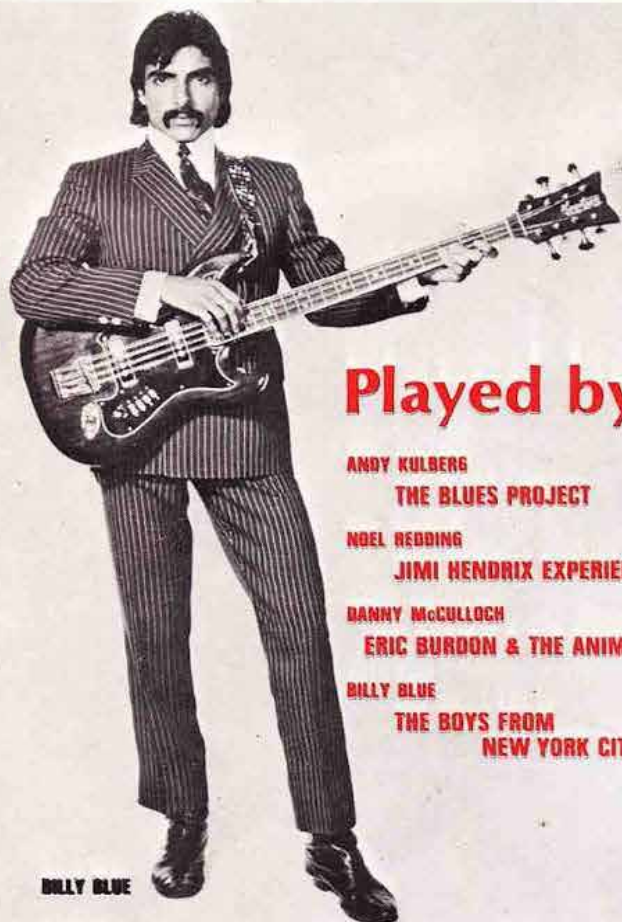

marantz®

We sound better.

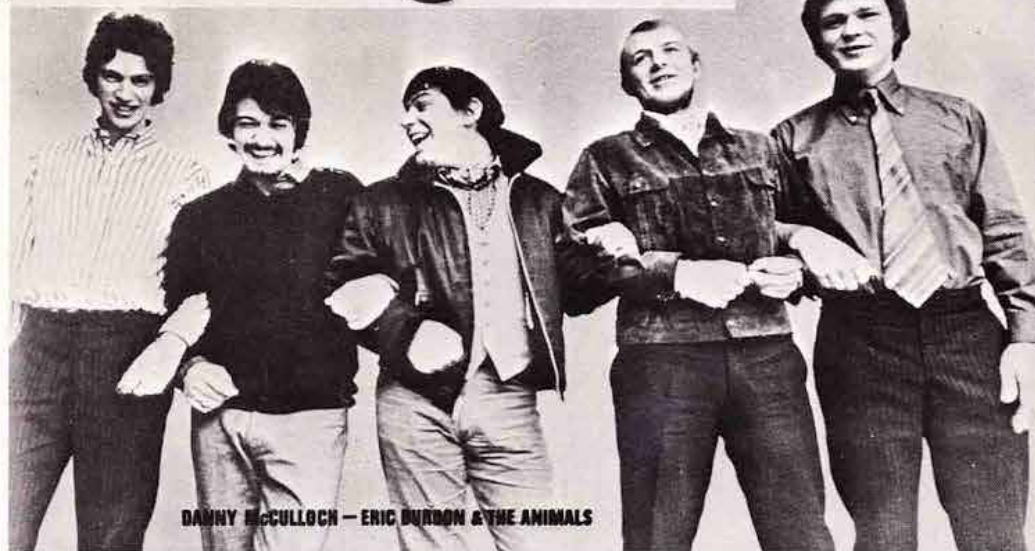

The Only 8 String Bass

Played by

ANDY KULBERG
THE BLUES PROJECT
NOEL REDDING
JIMI HENDRIX EXPERIENCE
DANNY McCULLOCH
ERIC BURDON & THE ANIMALS
BILLY BLUE
THE BOYS FROM
NEW YORK CITY

A fantastic new sound! Fuller, richer, more versatile. Really gives the bass player a chance to take-off and show his stuff. Biggest boost in years for group and solo performance. Try one at your dealer.

hagstrom

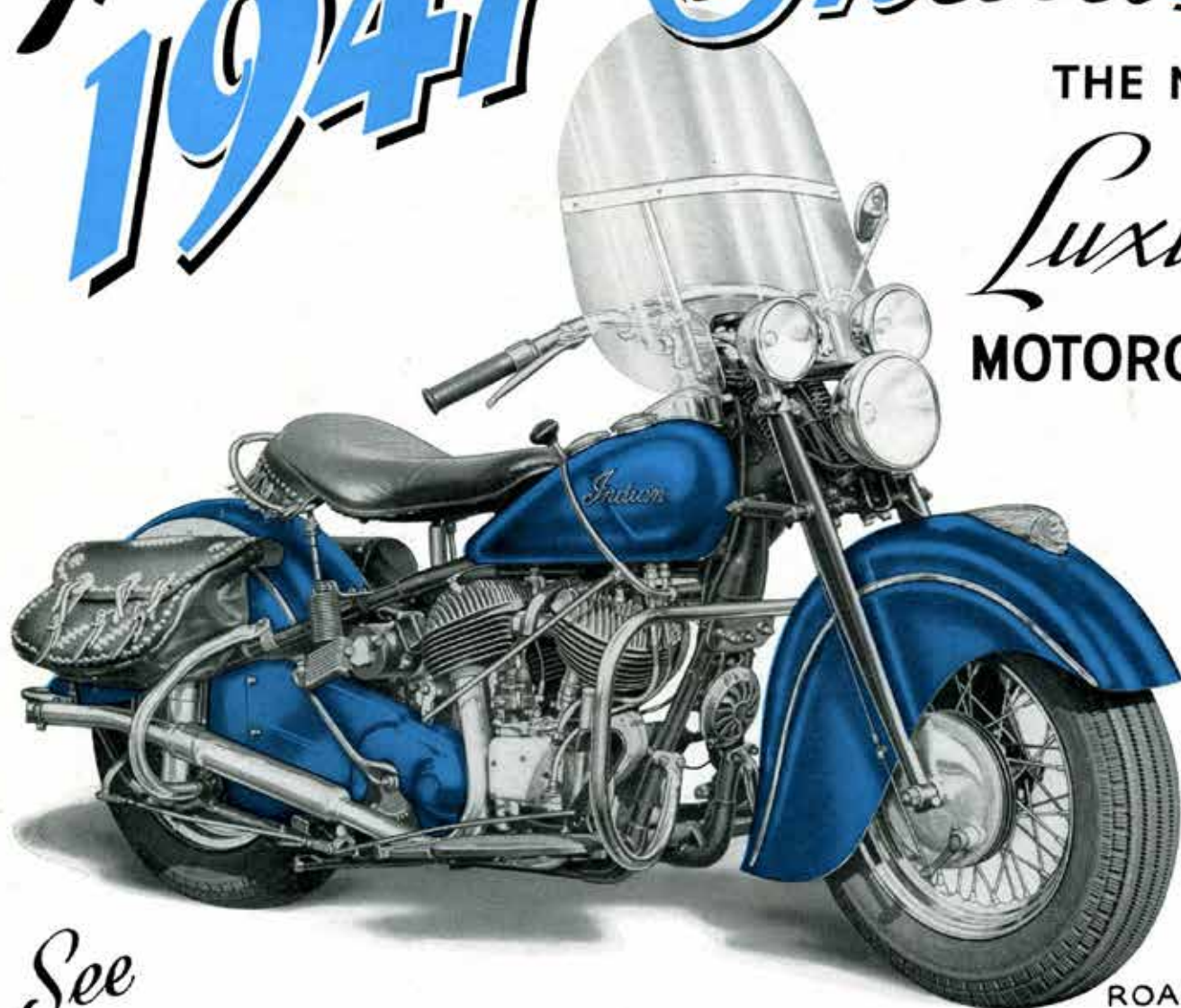
GUITARS

UNICORD, INCORPORATED 75 FROST STREET, WESTBURY, NEW YORK, 11590
A SUBSIDIARY OF GULF + WESTERN INDUSTRIES

The Big News is the **1947 Indian**

THE NEW
Luxury
MOTORCYCLE

See

- *The* **ROADMASTER**
- *The* **SPORTSMAN**
- *The* **CLUBMAN**

The
ROADMASTER

For flashing Performance . . . Comfort . . . instant Control at all times . . . and Engineered Safety, these three NEW Indian Beauties are the most responsive, most thrilling motorcycles ever built by Indian. Don't miss trying these NEW Indians as soon as you can . . . you'll find they give a new meaning to Motorcycling!

at Your Indian Dealer's Store

Indian

**WORLD'S FINEST
MOTORCYCLE**

HE NEVER DREAMED HIS \$4,150 INVESTMENT WOULD MAKE A MILLION.

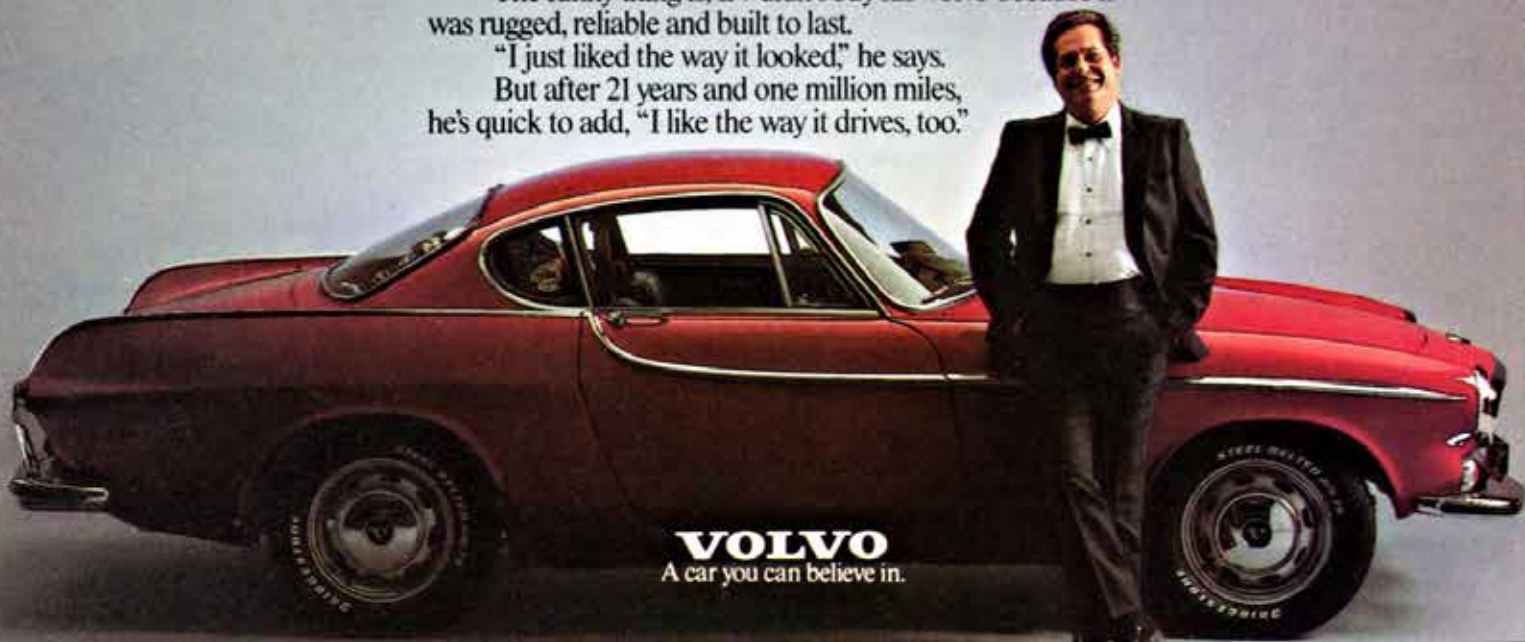
Recently, Irv Gordon of Patchogue, N.Y., drove his 1966 Volvo P1800 past the one million mile mark.

A feat that should go a long way towards proving what we've been saying all along: Volvos are built to go a long way.

The funny thing is, Irv didn't buy his Volvo because it was rugged, reliable and built to last.

"I just liked the way it looked," he says.

But after 21 years and one million miles, he's quick to add, "I like the way it drives, too."

VOLVO
A car you can believe in.

TAGHeuer

WHAT ARE YOU MADE OF ?

Mercedes-Benz

BO
HUGO B

SCHÜCO

SAP

NESCAFÉ
Xpress

Computer Associates

TAG Heuer

KIMI RAIKKONEN and his TAG Heuer Formula 1 Chronograph

SWISS AVANT-GARDE SINCE 1860

www.tagheuer.com

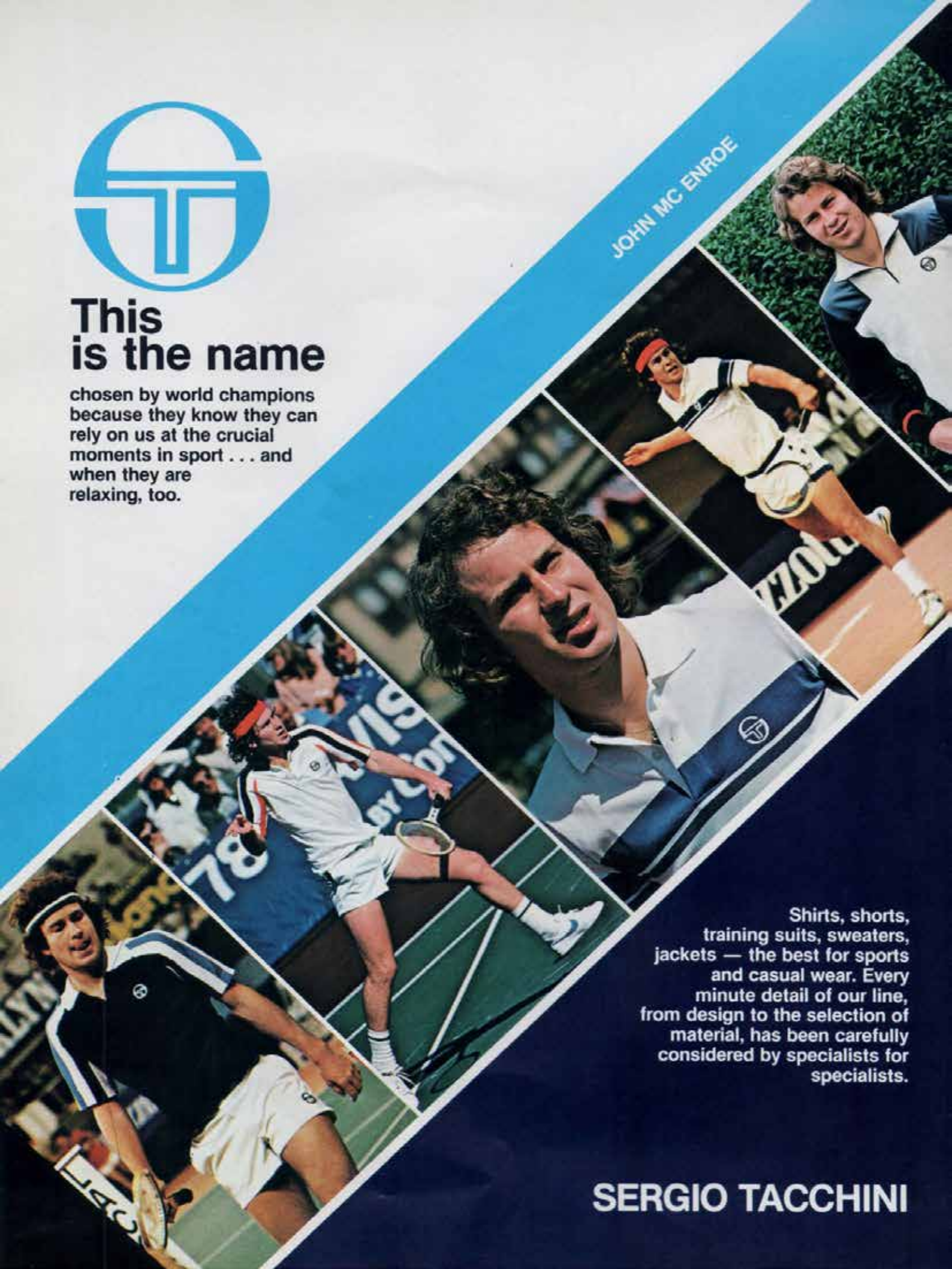

This is the name

chosen by world champions
because they know they can
rely on us at the crucial
moments in sport . . . and
when they are
relaxing, too.

JOHN MC ENROE

Shirts, shorts,
training suits, sweaters,
jackets — the best for sports
and casual wear. Every
minute detail of our line,
from design to the selection of
material, has been carefully
considered by specialists for
specialists.

SERGIO TACCHINI

SAATCHI & SAATCHI ADVERTISING, PH. SATOSHI

FUJI
UNLIMITED
VISION

Fujicolor SHG 400 est un film qui va au-delà des limites des films traditionnels. Que le sujet soit en mouvement ou même dans la pénombre, la netteté sera toujours parfaite et les couleurs exceptionnelles. Si le SHG 400 vous libère de toutes les contraintes, c'est pour vous donner la possibilité de voir encore plus loin. Tapez 3615 Fuji.

FUJIFILM France I & I
imaging information

Maria Olsen Photography

mariaolsen.se

Baretta Magazine nummer 25 kommer 31 augusti 2024

Redaktionen tar gärna emot tips om kommande evenemang, intressanta artikeluppslag, personporträtt och annat. Hör gärna av er på e-postadressen nedan, vår facebookside eller direkt till någon av oss på redaktionen. Vi ses i november.

barettamagazine@gmail.com